

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1154 ze dne 20. června 2019 o víceletém plánu obnovy populace mečouna obecného ve Středozemním moři a o změně nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2107 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1155 ze dne 20. června 2019, kterým se mění nařízení (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) 25
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1156 ze dne 20. června 2019 o usnadnění přeshraniční distribuce fondů kolektivního investování a o změně nařízení (EU) č. 345/2013, (EU) č. 346/2013 a (EU) č. 1286/2014 ⁽¹⁾ 55
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1157 ze dne 20. června 2019 o posílení zabezpečení průkazů totožnosti občanů Unie a povolení k pobytu vydávaných občanům Unie a jejich rodinným příslušníkům, kteří vykonávají své právo volného pohybu ⁽¹⁾ 67

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1158 ze dne 20. června 2019 o rovnováze mezi pracovním a soukromým životem rodičů a pečujících osob a o zrušení směrnice Rady 2010/18/EU 79
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1159 ze dne 20. června 2019, kterou se mění směrnice 2008/106/ES o minimální úrovni výcviku námořníků a zrušuje směrnice 2005/45/ES o vzájemném uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy ⁽¹⁾ 94

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1160 ze dne 20. června 2019, kterou se mění směrnice 2009/65/ES a 2011/61/EU, pokud jde o přeshraniční distribuci subjektů kolektivního investování⁽¹⁾ 106
 - ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1161 ze dne 20. června 2019, kterou se mění směrnice 2009/33/ES o podpoře čistých a energeticky účinných silničních vozidel⁽¹⁾ 116
-

II *Nelegislativní akty*

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

- ★ Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise 131

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1154

ze dne 20. června 2019

o víceletém plánu obnovy populace mečouna obecného ve Středozezemním moři a o změně nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2107

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem společné rybářské politiky, jak je stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ⁽³⁾, je zajistit takové využívání mořských biologických zdrojů, které umožní dlouhodobou udržitelnost ekonomických, environmentálních a sociálních podmínek.
- (2) Unie je smluvní stranou Mezinárodní úmluvy na ochranu tuňáků v Atlantiku (dále jen „úmluva ICCAT“).
- (3) Na výročním zasedání Mezinárodní komise pro ochranu tuňáků v Atlantiku (dále jen „ICCAT“ nebo „komise ICCAT“) v roce 2016 v portugalském městě Vilamoura smluvní strany ICCAT a spolupracující státy, organizace nebo rybářské subjekty, které nejsou smluvními stranami (dále jen „smluvní strany úmluvy“), uznaly potřebu řešit alarmující situaci mečouna obecného (*Xiphias gladius*) ve Středozezemním moři, který byl v posledních 30 letech loven nadměrně. Za tímto účelem a také s cílem zabránit zániku této rybí populace přijala komise ICCAT po analýze vědeckého doporučení Stálého výboru pro výzkum a statistiku (dále jen „SCRS“) doporučení č. 16-05, kterým se stanoví víceletý plán obnovy populace mečouna obecného ve Středozezemním moři (dále jen „plán obnovy ICCAT“). Vzhledem k tomu, že současné biologické aspekty, struktura a dynamika populace mečouna obecného ve Středozezemním moři neumožňují v krátkodobém horizontu dosáhnout úrovně biomasy schopné produkovat maximální udržitelný výnos, ani kdyby byla přijata drastická a naléhavá řídicí opatření, jako je úplný zákaz rybolovu, má plán obnovy ICCAT pokrývat období od roku 2017 do roku 2031. Doporučení ICCAT č. 16-05 vstoupilo v platnost dne 12. června 2017 a je pro Unii závazné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 440, 6.12.2018, s. 174.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2019.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (4) V prosinci 2016 Unie informovala dopisem sekretariát ICCAT, že některá opatření stanovená v doporučení ICCAT č. 16-05 měla vstoupit v platnost v lednu 2017, zejména pokud jde o období zákazu rybolovu stanovené na dobu od 1. ledna do 31. března a přidělení kvót pro rybolov mečouna obecného ve Středozemním moři. Všechna ostatní opatření stanovená v doporučení ICCAT č. 16-05 a některá další opatření, která už byla provedena, by měla být zahrnuta do plánu obnovy stanoveného v tomto nařízení.
- (5) V souladu s čl. 29 odst. 2 nařízení (EU) č. 1380/2013 mají být postoje Unie v regionálních organizacích pro řízení rybolovu založeny na nejlepším dostupném vědeckém poradenství, aby bylo zajištěno řízení rybolovných zdrojů v souladu s cíli společné rybářské politiky, a zejména s cílem postupně obnovovat a udržovat populace ryb nad úrovněmi biomasy schopnými zajistit maximální udržitelný výnos, i když v tomto konkrétním případě je lhůtou, do kdy má být dosaženo uvedeného cíle, rok 2031, a s cílem současně zajistit podmínky pro hospodářsky životaschopné a konkurenceschopné rybolovné a zpracovatelské odvětví a činnosti na pevnině související s rybolovem. Zároveň je třeba zohlednit čl. 28 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 1380/2013, který stanoví podporu rovných podmínek pro hospodářské subjekty Unie vůči jiným hospodářským subjektům třetích zemí.
- (6) Plán obnovy ICCAT zohledňuje specifika různých typů lovných zařízení a technik rybolovu. Při provádění plánu obnovy ICCAT by Unie a členské státy měly usilovat o podporu pobřežních rybolovných činností a také výzkumu a využívání lovných zařízení a technik rybolovu, které jsou selektivní, aby se tak snížily vedlejší úlovky zranitelných druhů, a které mají menší dopad na životní prostředí, včetně zařízení a technik využívaných při tradičním a drobném rybolovu, a přispívat tak k dobré životní úrovni v rámci místních ekonomik.
- (7) Nařízení (EU) č. 1380/2013 zavádí pojem minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů. V zájmu zajištění soudržnosti by pojem ICCAT týkající se minimálních velikostí měl být proveden v právu Unie v podobě minimálních referenčních velikostí pro zachování zdrojů.
- (8) Podle doporučení ICCAT č. 16-05 u mečounů obecných ve Středozemním moři, kteří byli uloveni a nedosahují minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů, je bezpodmínečně nutno taktéž provést výmět. Totéž platí v případě mečounů obecných ve Středozemním moři, pokud přesahují limity pro vedlejší úlovek, které stanovily členské státy ve svých ročních plánech rybolovu. Za účelem plnění mezinárodních závazků podle úmluvy ICCAT ze strany Unie zavádí ustanovení článku 5a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/98⁽⁴⁾ odchylky od povinnosti vykládky mečounů obecných ulovených ve Středozemním moři v souladu s čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013. Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/98 provádí některá ustanovení doporučení ICCAT č. 16-05 a stanoví povinnost provádět výmět mečouna obecného ve Středozemním moři na palubě plavidel, která překročí přidělenou kvótu nebo svoji maximální povolenou úroveň vedlejších úlovků. Rozsah působnosti nařízení v přenesené pravomoci zahrnuje plavidla provozující rekreační rybolov.
- (9) Vzhledem k tomu, že plán obnovy vymezený v tomto nařízení bude provádět doporučení ICCAT č. 16-05, měla by být ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2107⁽⁵⁾ týkající se středomořského mečouna obecného vypuštěna.
- (10) Rybolovné činnosti používající unášené tenatové sítě zaznamenaly v minulosti rychlý nárůst, pokud jde o intenzitu rybolovu a nedostatečnou selektivitu. Nekontrolované šíření těchto činností představovalo vážné riziko pro cílové druhy a jejich používání bylo zakázáno pro lov vysoce stěhovavých ryb, včetně mečouna obecného, nařízením Rady (ES) č. 1239/98⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/98 ze dne 18. listopadu 2014 o provádění mezinárodních závazků Unie v souladu s čl. 15 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 v rámci Mezinárodní úmluvy na ochranu tuňáků v Atlantiku a Úmluvy o budoucí multilaterální spolupráci při rybolovu v severozápadním Atlantiku (Úř. věst. L 16, 23.1.2015, s. 23).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2107 ze dne 15. listopadu 2017, kterým se stanoví opatření pro řízení, zachování a kontrolu platná v oblasti úmluvy Mezinárodní komise pro ochranu tuňáků v Atlantiku (ICCAT) a kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1936/2001, (ES) č. 1984/2003 a (ES) č. 520/2007 (Úř. věst. L 315, 30.11.2017, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1239/98 ze dne 8. června 1998, kterým se mění nařízení (ES) č. 894/97 o některých technických opatřeních pro zachování rybolovných zdrojů (Úř. věst. L 171, 17.6.1998, s. 1).

- (11) Za účelem zajištění souladu s pravidly společné rybářské politiky byly přijaty právní předpisy Unie pro zavedení účinného systému kontroly, inspekce a vynucování, které zahrnují boj proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu. Konkrétně nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ⁽⁷⁾ zavádí režim Unie pro kontrolu, inspekci a vynucování s komplexním a integrovaným přístupem, aby bylo zajištěno dodržování všech pravidel společné rybářské politiky. Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 404/2011 ⁽⁸⁾ stanoví podrobná prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1224/2009. Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ⁽⁹⁾ zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu. Uvedená nařízení již obsahují ustanovení, která se vztahují na řadu opatření stanovených v doporučení ICCAT č. 16-05. Proto není nutné dotčená ustanovení začleňovat do tohoto nařízení.
- (12) V ujednáních o pronájmu rybářských plavidel jsou vztahy mezi majitelem, nájemcem a státem vlajky často nejasné. Někteří provozovatelé nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu se vyhýbají kontrolám tím, že tato ujednání zneužívají. Pronájem zakazuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1627 ⁽¹⁰⁾ v oblasti lovu tuňáka obecného. Je vhodné jako preventivní opatření na ochranu populace, která je ve stadiu obnovy, a v zájmu soudržnosti s právními předpisy Unie přijmout podobný zákaz v rámci plánu obnovy stanoveného v tomto nařízení.
- (13) Právní předpisy Unie by měly provádět doporučení ICCAT s cílem poskytnout rybářům z Unie i ze třetích zemí rovné podmínky a zajistit, aby mohla být příslušná pravidla všemi akceptována.
- (14) Za účelem rychlého provedení budoucích doporučení ICCAT, která mění či doplňují plán obnovy ICCAT, do práva Unie by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny příloh tohoto nařízení, jakož i některých ustanovení tohoto nařízení týkajících se lhůt pro nahlašování informací, lhůt zákazu rybolovu, minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů, úrovní tolerance pro náhodné a vedlejší úlovky, technických vlastností lovných zařízení, procentního podílu využití kvóty pro účely informování Komise, a rovněž informací o plavidlech provádějících odlov. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹¹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na jednání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (15) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o formát výroční zprávy o uplatňování tohoto nařízení členskými státy. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹²⁾.
- (16) Akty v přenesené pravomoci a prováděcími akty uvedenými v tomto nařízení by nemělo být dotčeno provedení budoucích doporučení ICCAT do práva Unie řádným legislativním postupem.

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 404/2011 ze dne 8. dubna 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky (Úř. věst. L 112, 30.4.2011, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999 (Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1627 ze dne 14. září 2016 o víceletém plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 302/2009 (Úř. věst. L 252, 16.9.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Příloha II nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 ⁽¹³⁾ povoluje nejvýše 3 500 háčků, které lze nastražit nebo vzít na palubu rybářských plavidel lovicích mečouna obecného, zatímco doporučení ICCAT č. 16-05 povoluje nejvýše 2 500 háčků. Aby bylo možno tato doporučení řádně provést do práva Unie, je nutno odpovídajícím způsobem změnit nařízení (ES) č. 1967/2006.
- (18) Kapitola III oddíl 2 nařízení (EU) 2017/2107 stanoví určitá technická a kontrolní opatření týkající se mečouna obecného ve Středozemním moři. Opatření stanovená doporučením ICCAT č. 16-05, která do práva Unie provádí toto nařízení, jsou restriktivnější nebo přesnější, aby byla možná obnova populace. Kapitulu III oddíl 2 nařízení (EU) 2017/2107 je proto nezbytné vypustit a nahradit příslušnými opatřeními stanovenými v tomto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví obecná pravidla pro provádění víceletého plánu obnovy populace mečouna obecného ve Středozemním moři (*Xiphias gladius*) přijatého komisí ICCAT, který začne v roce 2017 a bude pokračovat až do roku 2031.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na:

- a) rybářská plavidla Unie a plavidla Unie provozující rekreační rybolov, která:
 - i) loví mečouna obecného ve Středozemním moři; nebo
 - ii) překládají nebo převážejí, a to i mimo oblast úmluvy ICCAT, mečouny obecné ulovené ve Středozemním moři;
- b) rybářská plavidla třetích zemí a plavidla třetích zemí provozující rekreační rybolov, která operují ve vodách Unie a která loví mečouna obecného ve Středozemním moři;
- c) plavidla třetích zemí, která jsou kontrolována v přístavech členských států a která převážejí mečouny obecné ulovené ve Středozemním moři nebo rybí produkty pocházející z mečounů obecných ulovených ve Středozemním moři, které nebyly dříve vyloženy nebo přeloženy v přístavech.

Článek 3

Cíl

Odchylně od čl. 2 odst. 2 nařízení (EU) č. 1380/2013 je cílem tohoto nařízení dosažení biomasy mečouna ve Středozemním moři odpovídající maximálnímu udržitelnému výnosu do roku 2031 s nejméně 60 % pravděpodobností dosažení tohoto cíle.

Článek 4

Vztah k jiným právním předpisům Unie

Toto nařízení se použije spolu s následujícími nařízeními, nebo pokud tak stanoví uvedená nařízení, odchylně od nich:

- a) nařízení (ES) č. 1224/2009;
- b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2403 ⁽¹⁴⁾;
- c) nařízení (EU) 2017/2107.

⁽¹³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1967/2006 ze dne 21. prosince 2006 o opatřeních pro řízení udržitelného využívání rybolovných zdrojů ve Středozemním moři, o změně nařízení (EHS) č. 2847/93 a o zrušení nařízení (ES) č. 1626/94 (Úř. věst. L 409, 30.12.2006, s. 11).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2403 ze dne 12. prosince 2017 o udržitelném řízení vnějšího rybářského loďstva a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1006/2008 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 81).

Článek 5

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „rybářským plavidlem“ jakékoli plavidlo vybavené pro účely obchodního využívání mořských biologických zdrojů;
- 2) „rybářským plavidlem Unie“ rybářské plavidlo plující pod vlajkou některého z členských států a zapsané v Unii;
- 3) „oblastí úmluvy ICCAT“ veškeré vody Atlantského oceánu a přilehlých moří;
- 4) „Středozevní mořem“ mořské vody Středozevního moře na východ od 5°36' západní délky;
- 5) „smluvními stranami úmluvy“ smluvní strany úmluvy ICCAT a spolupracující státy, organizace nebo rybářské subjekty, které nejsou smluvními stranami;
- 6) „oprávněním k rybolovu“ oprávnění vydané rybářskému plavidlu Unie, které jej opravňuje provozovat určité rybolovné činnosti během určitého období v dané oblasti nebo pro daný typ rybolovu za stanovených podmínek;
- 7) „rybolovnými právy“ kvantifikovaný právní nárok na lov ryb, vyjádřený úlovky nebo intenzitou rybolovu;
- 8) „populací“ mořský biologický zdroj, který se vyskytuje v dané oblasti řízení;
- 9) „produkty rybolovu“ vodní organismy vzešlé z jakékoli rybolovné činnosti nebo produkty z nich získané;
- 10) „výměty“ úlovky, které se vracejí zpět do moře;
- 11) „rekreačním rybolovem“ neobchodní rybolovné činnosti využívající mořské biologické zdroje pro rekreační, turistické nebo sportovní účely;
- 12) „údaji ze systému sledování plavidel“ údaje o identifikaci, zeměpisné poloze, datu, čase, kurzu a rychlosti rybářských plavidel, které jsou přenášeny pomocí zařízení pro satelitní sledování instalovaných na rybářských plavidlech do střediska pro sledování rybolovu členského státu vlajky;
- 13) „vykládkou“ počáteční vyložení jakéhokoli množství produktů rybolovu z rybářského plavidla na pevninu;
- 14) „překládkou“ vyložení všech nebo některých produktů rybolovu nacházejících se na plavidle na jiné plavidlo;
- 15) „pronájemem“ ujednání, podle něhož je rybářské plavidlo plující pod vlajkou některého členského státu pronajato na určenou dobu provozovateli v jiném členském státě nebo v třetí zemi, aniž by došlo ke změně vlajky;
- 16) „dlouhou lovnou šňůrou“ lovné zařízení složené z hlavní udice, na kterou jsou připevněny vedlejší udice (návazce) vybavené četnými háčky a jejíž délka a vzdálenost mezi háčky závisí na loveném druhu;
- 17) „háčkem“ zahnutý a ostrý kousek ocelového drátu;
- 18) „udicí“ rybářská šňůra na rybářském prutu používaná sportovními rybáři a navinutá na otočném mechanismu (navijáku) používaném k navíjení šňůry.

HLAVA II

ŘÍDICÍ OPATŘENÍ, TECHNICKÁ OPATŘENÍ PRO ZACHOVÁNÍ ZDROJŮ A KONTROLNÍ OPATŘENÍ

KAPITOLA 1

Řídicí opatření

Článek 6

Intenzita rybolovu

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že intenzita rybolovu rybářských plavidel plujících pod jeho vlajkou bude úměrná rybolovným právním pro mečouna obecného ve Středozevnímoří, jež má tento členský stát k dispozici.
2. Převádění nevyužitých kvót pro lov mečouna obecného ve Středozevnímoří se zakazuje.

Článek 7

Přidělování rybolovných práv

1. V souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1380/2013 členské státy při přidělování rybolovných práv, která mají k dispozici, uplatňují transparentní a objektivní kritéria, včetně kritérií environmentální, sociální a ekonomické povahy, a snaží se rovněž spravedlivě rozdělit vnitrostátní kvóty mezi různé části loďstva při zohlednění tradičního a drobného rybolovu a poskytovat pobídky rybářským plavidlům Unie, jež používají selektivní lovná zařízení nebo rybolovné postupy s menším dopadem na životní prostředí.
2. Každý členský stát přijme opatření ohledně vedlejších úlovků mečouna obecného v rámci své kvóty pro lov mečouna obecného ve Středozemním moři a uvedomí o něm Komisi při předávání svého ročního plánu rybolovu v souladu s článkem 9. Takové opatření musí zajistit, aby veškerí uhynulí středozešní mečouni obecní byli z kvóty odečtení.
3. Členské státy se vynasnaží přidělit v důsledku úspěšného provádění tohoto nařízení případně navýšení rybolovných práv rybářským plavidlům, jimž dříve nebyly přiděleny žádné kvóty pro lov mečouna obecného ve Středozemním moři a jež splňují kritéria pro přidělování rybolovných práv stanovená v článku 17 nařízení (EU) č. 1380/2013.

Článek 8

Omezení kapacity

1. Omezení kapacity podle typu lovného zařízení pro rybářská plavidla platí po dobu trvání plánu obnovy stanoveného v tomto nařízení. Členské státy omezí podle typu lovného zařízení počet rybářských plavidel, která plují pod jejich vlajkou a jsou oprávněna lovit mečouna obecného ve Středozemním moři, a to na průměrný roční počet plavidel plujících pod jejich vlajkou, která v období let 2013–2016 lovila, uchovávala na palubě, překládala, přepravovala nebo vykládala mečouna obecného ve Středozemním moři.
2. Aniž je dotčeno ustanovení článku 1, mohou členské státy použít počet plavidel plujících pod jejich vlajkou, která v roce 2016 lovila, uchovávala na palubě, překládala, přepravovala nebo vykládala mečouna obecného ve Středozemním moři, a to pro účely výpočtu omezení kapacity, pokud je toto číslo menší než průměrný roční počet plavidel za období let 2013–2016. V případě rybářských plavidel se toto omezení kapacity použije v závislosti na typu lovného zařízení.
3. Členské státy mohou na omezení kapacity uvedené v odstavci 1 pro roky 2018 a 2019 uplatnit toleranci ve výši 5 %.
4. Do 1. března každého roku uvedomí členské státy Komisi o opatřeních přijatých s cílem omezit počet rybářských plavidel plujících pod jejich vlajkou a oprávněných lovit mečouna obecného ve Středozemním moři. Tato informace musí být předána spolu s ročními plány rybolovu v souladu s článkem 9.

Článek 9

Roční plány rybolovu

1. Každoročně do 1. března předloží členské státy Komisi své roční plány rybolovu. Tyto roční plány rybolovu musí být předloženy ve formátu stanoveném v pokynech ICCAT pro předkládání údajů a informací a musí obsahovat podrobné informace ohledně kvóty pro lov mečouna obecného ve Středozemním moři přidělené podle typu lovného zařízení, včetně kvóty přidělené pro rekreační rybolov a vedlejší úlovky.
2. Komise shromáždí roční plány rybolovu uvedené v odstavci 1 a začlení je do plánu rybolovu Unie. Každoročně do 15. března předá Komise plán rybolovu Unie sekretariátu ICCAT.

KAPITOLA 2

Technická opatření pro zachování zdrojů

Oddíl 1

Rybolovná období

Článek 10

Období zákazu rybolovu

1. Během období zákazu rybolovu je zakázáno lovit (jako cílový druh i jako vedlejší úlovek), uchovávat na palubě, překládat na jiné plavidlo nebo vykládat mečouna obecného ve Středozemním moři. Období zákazu rybolovu je každoročně od 1. ledna do 31. března.

2. V zájmu ochrany mečouna obecného ve Středozemním moři platí pro plavidla používající dlouhé lovné šňůry k lovu tuňáka křídlatého (*Thunnus alalunga*) ve Středozemním moři období zákazu rybolovu každoročně od 1. října do 30. listopadu.

3. Členské státy sledují účinnost období zákazu rybolovu uvedených v odstavcích 1 a 2 a předkládají Komisi nejméně dva měsíce a patnáct dní před každoročním výročním zasedáním ICCAT všechny příslušné informace o vhodných kontrolách a inspekcích, které provedly v předchozím roce, aby zajistily dodržování ustanovení uvedených v tomto článku. Komise tyto informace předá sekretariátu ICCAT alespoň dva měsíce před každoročním výročním zasedáním ICCAT.

Oddíl 2

Minimální referenční velikost pro zachování zdrojů, náhodné úlovky a vedlejší úlovky

Článek 11

Minimální referenční velikost pro zachování zdrojů mečouna obecného loveného ve Středozemním moři

1. Odchylně od čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013 se zakazuje cíleně lovit, uchovávat na palubě, překládat, vykládat, přepravovat, skladovat, prodávat, vystavovat nebo nabízet k prodeji mečouna obecného ve Středozemním moři (příčemž tento zákaz se vztahuje i na rekreační rybolov):

- a) o délce menší než 100 cm od konce spodní čelisti po konec nejkratšího prostředního paprsku ocasní ploutve; nebo
- b) vážícího méně než 11,4 kg živé hmotnosti nebo 10,2 kg po odstranění žaber a vnitřností.

2. Uchovávat na palubě, překládat na jiné plavidlo, vykládat nebo přepravovat v rámci první přepravy po vykládce lze pouze celé jedince mečouna obecného ve Středozemním moři, aniž je odstraněna jakákoli vnější část, nebo jedince bez žaber a vnitřností.

Článek 12

Náhodné úlovky mečouna obecného ve Středozemním moři, které nedosahují minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů

Bez ohledu na čl. 11 odst. 1 mohou rybářská plavidla provádějící odlov mečouna obecného ve Středozemním moři uchovávat na palubě, překládat, přemísťovat, vykládat, přepravovat, skladovat, prodávat, vystavovat nebo nabízet k prodeji náhodné úlovky středomořského mečouna obecného, které nedosahují minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů, pokud tyto úlovky nepřesahují 5 % hmotnosti nebo počtu exemplářů z celkového úlovku mečouna obecného ve Středozemním moři uloveného dotčeným rybářským plavidlem.

Článek 13

Vedlejší úlovky

1. Vedlejší úlovky mečouna obecného ve Středozemním moři nesmí v žádném okamžiku po rybolovné operaci překročit limit vedlejšího úlovku, který členské státy stanovily ve svých ročních plánech rybolovu pro celkový úlovek na palubě podle hmotnosti nebo podle počtu exemplářů.

2. Odchylně od čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013 se stanoví, že rybářská plavidla, nelovící mečouna obecného ve Středozemním moři, nesmí na palubě uchovávat mečouna obecného ve Středozemním moři v množství překračujícím uvedený limit vedlejšího úlovku.

3. Odchylně od čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013 se stanoví, že pokud je vyčerpána kvóta pro lov mečouna obecného ve Středozemním moři přidělená členskému státu vlajky, je nutno jakéhokoli živého mečouna obecného ve Středozemním moři, který byl uloven, vypustit zpět do vody.

4. Pokud je kvóta pro lov mečouna obecného ve Středozemním moři přidělená členskému státu vlajky vyčerpána, zpracování mrtvých mečounů ve Středozemním moři a jejich uvedení na trh je zakázáno a veškeré úlovky musí být zaznamenány. Informace o množství takových mrtvých mečounů obecných ve Středozemním moři členské státy každoročně poskytují Komisi, která je v souladu s článkem 21 předá sekretariátu ICCAT.

Oddíl 3

Technické vlastnosti lovných zařízení

Článek 14

Technické vlastnosti lovných zařízení

1. Maximální počet háčků, které lze nasažit nebo převázat na palubě rybářských plavidel lovicích mečouna obecného ve Středozemním moři, je stanoven na 2 500 háčků.
2. Odchylně od odstavce 1 je na palubě rybářských plavidel povoleno pro cesty delší než dva dny dalších 2 500 náhradních háčků upevněných k udici za předpokladu, že budou řádně svázány a uloženy v podpalubí, aby je tak nebylo možné snadno použít.
3. Velikost háčků nesmí být menší než 7 cm na výšku.
4. Délka unášených dlouhých lovných šňůr nesmí přesahovat 30 námořních mil (55,56 km).

KAPITOLA 3

Kontrolní opatření

Oddíl 1

Evidence plavidel

Článek 15

Oprávnění k rybolovu

1. V souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) 2017/2403, zejména s články 20 a 21 uvedeného nařízení, vydají členské státy oprávnění k rybolovu rybářským plavidlům lovicím mečouna obecného ve Středozemním moři a jež plují pod vlajkou těchto členských států.
2. Pouze plavidla Unie zařazená do evidence plavidel ICCAT v souladu s postupem stanoveným v člancích 16 a 17 mohou cíleně lovit, uchovávat na palubě, překládat, přepravovat, zpracovávat nebo vykládat mečouna obecného ve Středozemním moři, aniž by byla dotčena ustanovení článku 13 o vedlejších úlovcích.
3. Velká rybářská plavidla schválená členskými státy se zapisují do rejstříku rybářských plavidel ICCAT pro rybářská plavidla o celkové délce 20 a více metrů s povolením provádět rybolovnou činnost v oblasti úmluvy ICCAT.

Článek 16

Informace o plavidlech oprávněných lovit mečouna obecného a tuňáka křídlatého ve Středozemním moři v daném roce

1. Členské státy každoročně elektronicky předkládají Komisi následující informace ve formátu stanoveném v pokynech ICCAT pro předkládání údajů a informací:
 - a) do 1. ledna informace o rybářských plavidlech plujících pod jejich vlajkou, která jsou oprávněna lovit mečouna obecného ve Středozemním moři, i o plavidlech, která jsou oprávněna lovit mečouna obecného ve Středozemním moři v rámci rekreačního rybolovu;
 - b) do 1. března informace o rybářských plavidlech plujících pod jejich vlajkou, která jsou oprávněna lovit tuňáka křídlatého ve Středozemním moři.

Komise každoročně zašle sekretariátu ICCAT informace uvedené v písmenu a) do 15. ledna a informace uvedené v písmenu b) do 15. března.

Informace podle prvního pododstavce písm. a) a b) tohoto odstavce o rybářských plavidlech musí obsahovat název plavidla a jeho číslo v rejstříku loďstva Unie (dále jen „CFR“), jak je definováno v příloze I prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/218 ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/218 ze dne 6. února 2017 týkající se rejstříku rybářského loďstva Unie (Úř. věst. L 34, 9.2.2017, s. 9).

2. Kromě informací podle odstavce 1 vyrozumí členské státy Komisi o jakékoli změně informací o rybářských plavidlech uvedených v odstavci 1 do 30 dnů od této změny. Komise do 45 dnů od data změny předá tuto informaci sekretariátu ICCAT.

3. Kromě veškerých informací předaných sekretariátu ICCAT v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku Komise v případě potřeby podle čl. 7 odst. 6 nařízení (EU) 2017/2403 neprodleně zašle sekretariátu ICCAT aktualizované údaje o plavidlech, na něž odkazuje odstavec 1 tohoto článku.

Článek 17

Informace o plavidlech oprávněných lovit v předchozím roce mečouna obecného ve Středozezemním moři za použití harpun nebo unášených dlouhých lovných šňůr

1. Každoročně do 30. června předloží členské státy Komisi elektronicky tyto informace týkající se rybářských plavidel, která plují pod jejich vlajkou a která v předchozím roce měla oprávnění provozovat rybolov za použití unášených dlouhých lovných šňůr nebo harpun, jehož předmětem byl mečoun obecný ve Středozezemním moři:

- a) název plavidla (v případě, že plavidlo název nemá, registrační číslo bez písmenné zkratky země);
- b) číslo plavidla v rejstříku loďstva Unie, jak je definováno v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2017/218;
- c) číslo v evidenci ICCAT.

2. Informace podle odstavce 1 se předkládají ve formátu stanoveném v pokynech ICCAT pro předkládání údajů a informací.

3. Komise zašle každoročně do 31. července informace uvedené v odstavci 1 sekretariátu ICCAT.

Oddíl 2

Sledování a dohled

Článek 18

Systém sledování plavidel

1. Pro účely kontroly se u rybářských plavidel oprávněných lovit tuňáka obecného ve Středozezemním moři nesmí přerušit přenos údajů ze systému sledování těchto plavidel v době, kdy jsou plavidla v přístavu.

2. Členské státy zajistí, aby jejich střediska sledování lovišť zasílala Komisi a subjektu jí určenému v reálném čase a ve formátu „https data feed“ hlášení systému sledování plavidel, která obdržela od rybářských plavidel plujících pod jejich vlajkou. Komise tato hlášení elektronicky zasílá sekretariátu ICCAT.

3. Členské státy zajistí, aby:

- a) hlášení systému sledování plavidel z rybářských plavidel plujících pod jejich vlajkou byla předávána Komisi alespoň jednou za dvě hodiny;
- b) v případě technických problémů systému sledování plavidel byla alternativní hlášení z rybářských plavidel plujících pod jejich vlajkou obdržena podle čl. 25 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 404/2011 předána Komisi do 24 hodin od doby, kdy byla přijata jejich středisky sledování lovišť;
- c) hlášení systému sledování plavidel předávaná Komisi jsou poslopně očíslována (jedinečnými identifikačními kódy), aby se zamezilo zdvojení;
- d) hlášení systému sledování plavidel předávaná Komisi byla v souladu s čl. 24 odst. 3 prováděcího nařízení (EU) č. 404/2011.

4. Každý členský stát přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby se se všemi hlášeními systému sledování plavidel zpřístupněnými jeho inspekčním plavidlům nakládalo důvěrně a aby byla omezena na inspekci námořních operací.

Článek 19

Pronájem rybářských plavidel Unie

Pronájem rybářských plavidel Unie za účelem lovu mečouna obecného ve Středozezemním moři se zakazuje.

Článek 20

Vnitrostátní programy vědeckých pozorování u plavidel provozujících rybolov za použití unášených dlouhých lovných šňůr

1. Každý členský stát s kvótou pro lov mečouna obecného ve Středozemním moři zavede v souladu s tímto článkem vnitrostátní program vědeckého pozorování pro plavidla plující pod vlajkou tohoto členského státu lovící mečouna obecného ve Středozemním moři za použití unášených dlouhých lovných šňůr. Vnitrostátní program vědeckého pozorování musí splňovat minimální normy stanovené v příloze I.
2. Každý dotčený členský stát zajistí, aby nejméně na 10 % plavidel, s celkovou délkou přesahující 15 metrů plující pod vlajkou tohoto členského státu a lovicích mečouna obecného ve Středozemním moři za použití unášených dlouhých lovných šňůr, byli nasazeni vnitrostátní vědečtí pozorovatelé. Procentní pokrytí se bude měřit podle počtu dnů rybolovu, instalací sítí, plavidel nebo výjezdů.
3. Každý dotčený členský stát vypracuje a provádí vědecký přístup ke sledování s cílem shromažďovat informace o činnostech plavidel provozujících rybolov za použití unášených dlouhých lovných šňůr o celkové délce 15 metrů a méně plujících pod vlajkou tohoto členského státu. Každý členský stát vlajky předloží do roku 2020 Komisi v ročním plánu podrobné údaje o vědeckém přístupu ke sledování ročního rybolovného plánu uvedeného v článku 9.
4. Komise předloží podrobné údaje o tomto alternativním vědeckém přístupu ke sledování podle odstavce 3 Stálému výboru ICCAT pro výzkum a statistiku (dále jen „SCRS“) k vyhodnocení. Vědecké přístupy ke sledování podléhají před svým provedením schválení komisí ICCAT na jejím výročním zasedání.
5. Členské státy vydají vnitrostátním vědeckým pozorovatelům úřední doklad totožnosti.
6. Vedle úkolů vědeckých pozorovatelů stanovených v příloze I vyžadují členské státy po vědeckých pozorovatelích také to, aby posuzovali a ohlašovali následující údaje o mečounu obecném ve Středozemním moři:
 - a) úroveň výmětů exemplářů, které nedosahují minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů;
 - b) velikost a věk při dosažení pohlavní dospělosti, specificky pro konkrétní region;
 - c) využívání přírodních stanovišť za účelem porovnání dostupnosti mečouna obecného ve Středozemním moři pro různé druhy rybolovu, včetně porovnání mezi tradičním rybolovem a rybolovem za použití mezopelagických dlouhých lovných šňůr;
 - d) dopad rybolovu za použití mezopelagických dlouhých lovných šňůr, pokud jde o složení úlovků, série údajů vyjadřujících množství úlovku na jednotku intenzity rybolovu a statistické rozložení velikosti úlovků; a
 - e) měsíční odhad podílu ryb ve tření a dorostlých mladých ryb v úlovcích.
7. Členské státy předloží Komisi každoročně do 30. června informace shromážděné v rámci svých vnitrostátních programů vědeckých pozorování za předchozí rok. Komise předá každoročně do 31. července tyto informace sekretariátu ICCAT.

Oddíl 3

Kontrola úlovků

Článek 21

Zaznamenávání a podávání zpráv o úlovcích

1. Velitel každého rybářského plavidla, které je oprávněno lovit mečouna obecného ve Středozemním moři, si vede loďní deník rybolovu v souladu s požadavky stanovenými v příloze II a předává informace z tohoto deníku členskému státu vlajky.
2. Aniž jsou dotčeny ohlašovací povinnosti členských států stanovené v nařízení (ES) č. 1224/2009, zasílají členské státy Komisi každé čtvrtletí zprávy o všech úlovcích mečouna obecného ve Středozemním moři dosažených oprávněnými plavidly plujícími pod jejich vlajkou, pokud se tyto informace nezasílají každý měsíc. Tyto čtvrtletní zprávy se zasílají ve formátu hlášení souhrnných údajů o úlovcích a nejpozději do 15 dnů po skončení každého čtvrtletí (a to do 15. dubna, 15. července a 15. října každého roku a do 15. ledna roku následujícího). Do 30. dubna, 30. července a 30. října každého roku a do 30. ledna roku následujícího zasílá Komise tyto informace sekretariátu ICCAT.

3. Kromě informací podle odstavce 1 předkládají členské státy každoročně do 30. června Komisi následující informace o rybolovných plavidlech Unie, která byla v předchozím roce oprávněna lovit mečouna obecného ve Středozemním moři za použití unášených dlouhých lovných šňůr nebo harpun:

- a) informace týkající se rybolovných činností dle cílových druhů a oblasti založené na odběru vzorků nebo celém loďstvu, a to včetně těchto údajů:
 - i) rybolovné(á) období a celkový počet dnů, po které plavidlo v daném roce provozovalo rybolov;
 - ii) zeměpisné oblasti, rozdělené podle statistických obdélníků ICCAT, v nichž plavidlo provádělo rybolovné činnosti;
 - iii) typ plavidla;
 - iv) počet háčků použitých plavidlem;
 - v) počet jednotek dlouhé lovné šňůry použitých plavidlem;
 - vi) celková délka všech jednotek dlouhé lovné šňůry použitých plavidlem;
- b) údaje o úlovcích v členění po co nejmenších časových úsecích a rybolovných oblastech:
 - i) rozdělení úlovků podle velikosti a pokud možno i podle stáří;
 - ii) úlovky a složení úlovků pro každé plavidlo;
 - iii) intenzita rybolovu (průměrný počet dnů rybolovu připadající na každé plavidlo, průměrný počet háčků na každé plavidlo, průměrný počet jednotek dlouhé lovné šňůry na každé plavidlo, průměrná celková délka dlouhé lovné šňůry na každé plavidlo).

Komise každoročně do 31. července předloží tyto informace sekretariátu ICCAT.

4. Informace podle odstavců 1, 2 a 3 se předkládají ve formátu stanoveném v pokynech ICCAT pro předkládání údajů a informací.

Článek 22

Údaje o využití rybolovných práv

1. Aniž je dotčen článek 34 nařízení (ES) č. 1224/2009, každý členský stát neprodleně vyrozumí Komisi, pokud se předpokládá, že bylo dosaženo 80 % využití kvóty pro lov mečouna obecného ve Středozemním moři přidělené pro určitý typ lovného zařízení.
2. Jakmile kumulované úlovky mečouna obecného ve Středozemním moři dosáhnou 80 % podílu kvóty členského státu, zasílá daný členský stát vlajky Komisi údaje o úlovcích každý týden.

Oddíl 4

Vykládky a překládky

Článek 23

Určené přístavy

1. Úlovky mečouna obecného ve Středozemním moři, včetně vedlejších úlovků a mečounů obecných ulovených ve Středozemním moři v rámci rekreačního rybolovu, které nejsou označeny štítkem připevněným na každém jedinci, jak je uvedeno v článku 30, se vykládají nebo překládají pouze v určených přístavech.
2. Každý členský stát určí v souladu s čl. 43 odst. 5 nařízení (ES) č. 1224/2009 přístavy, v nichž se budou uskutečňovat vykládky a překládky mečouna obecného ve Středozemním moři podle odstavce 1.
3. Každoročně do 15. února předají členské státy Komisi seznam určených přístavů. Do 1. března každého roku předá Komise tento seznam sekretariátu ICCAT.

Článek 24

Předchozí oznámení

1. Na velitele rybářských plavidel Unie o celkové délce 12 a více metrů, jež jsou zařazena na seznamu plavidel podle článku 16 tohoto nařízení, se vztahuje článek 17 nařízení (ES) č. 1224/2009. Předchozí oznámení podle článku 17 nařízení (ES) č. 1224/2009 se zasílá příslušnému orgánu členského státu nebo smluvní straně úmluvy, jejichž přístavy nebo vykládkové zařízení hodlají tito velitelé využít, a také členskému státu vlajky, pokud je odlišný od členského státu přístavu.
2. Velitelé rybářských plavidel Unie, jejichž celková délka nepřesahuje 12 metrů a která jsou zařazena na seznamu plavidel podle článku 16, oznámí nejméně čtyři hodiny před předpokládaným časem příplutí do přístavu příslušnému orgánu členského státu nebo smluvní straně úmluvy, jejichž přístavy nebo vykládkové zařízení hodlají využít, a také členskému státu vlajky, pokud je odlišný od členského státu přístavu, tyto informace:
 - a) předpokládaný čas příjezdu;
 - b) odhadované množství mečouna obecného ve Středozezemním moři uchovávaného na palubě; a
 - c) informace o zeměpisné oblasti, kde byly ryby uloveny.
3. Pokud jsou loviště vzdálená méně než čtyři hodiny plavby od přístavu, odhadovaná množství mečouna obecného ve Středozezemním moři uchovávaná na palubě mohou být kdykoli před příplutím upravena.
4. Orgány členského státu přístavu vedou záznamy o všech předchozích oznámeních v daném roce.

Článek 25

Překládky

1. Překládka na moři plavidly Unie, která mají na palubě mečouna obecného ve Středozezemním moři, nebo plavidly třetích zemí ve vodách Unie, je za všech okolností zakázána.
2. Aniž jsou dotčeny článek 51, čl. 52 odst. 2 a 3, články 54 a 57 nařízení (EU) 2017/2107, překládají plavidla mečouna obecného ve Středozezemním moři pouze v určených přístavech.

Oddíl 5

Inspekce

Článek 26

Roční plány inspekce

1. Každoročně do 31. ledna předají členské státy Komisi své roční plány inspekce. Uvedené inspekční plány se sestavují v souladu s:
 - a) cíli, prioritami a postupy, jakož i cílovými standardy pro inspekční činnosti stanovenými v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2018/1986 ⁽¹⁶⁾; a
 - b) národním kontrolním akčním programem pro mečouna obecného ve Středozezemním moři, zřízeným podle článku 46 nařízení (ES) č. 1224/2009.
2. Komise shromáždí vnitrostátní inspekční plány a začlení je do inspekčního plánu Unie. Inspekční plán Unie předá Komise sekretariátu ICCAT ke schválení spolu s ročními plány rybolovu podle článku 9.

⁽¹⁶⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2018/1986 ze dne 13. prosince 2018 o zřízení stanovených kontrolních a inspekčních programů pro rybolov určitých druhů a zrušení prováděcích rozhodnutí 2012/807/EU, 2013/328/EU, 2013/305/EU a 2014/156/EU (Úř. věst. L 317, 14.12.2018, s. 29).

Článek 27

Programu ICCAT pro společné mezinárodní inspekce

1. Společné mezinárodní inspekční činnosti se provádějí v souladu s programem ICCAT pro společné mezinárodní inspekce (dále jen „program ICCAT“) stanoveným v příloze III.
2. Členské státy, jejichž rybářská plavidla jsou oprávněna k rybolovu mečouna obecného ve Středozemním moři, přidělí inspektory a provádějí inspekce na moři podle programu ICCAT. Komise nebo jí určený subjekt může pro program ICCAT přidělit inspektory Unie.
3. Pokud se v kterýkoli okamžik v oblasti úmluvy ICCAT věnuje rybolovu mečouna obecného ve Středozemním moři více než 50 rybářských plavidel plujících pod vlajkou jednoho členského státu, nasadí tento členský stát po dobu přítomnosti těchto plavidel v této oblasti inspekční plavidlo pro účely inspekce a kontroly na moři v oblasti Středozemního moře. Tato povinnost se považuje za splněnou v případě, kdy členské státy spolupracují na společném provozu inspekčního plavidla nebo v případě, že je ve Středozemním moři nasazeno inspekční plavidlo Unie.
4. Komise nebo jí určený subjekt koordinuje činnosti týkající se dohledu a inspekce jménem Unie. Ve spolupráci s dotčeným členským státem může Komise vypracovat společné inspekční programy, které Unii umožní plnit její závazky v rámci programu ICCAT. Členské státy, jejichž rybářská plavidla loví mečouna obecného ve Středozemním moři, přijmou opatření nezbytná k usnadnění realizace těchto společných inspekčních programů, zejména pokud jde o potřebné lidské a materiální zdroje a o období a zeměpisné oblasti, v nichž mají být tyto zdroje nasazeny.
5. Každoročně do 1. prosince oznámí členské státy Komisi jména inspektorů a názvy inspekčních plavidel, které hodlají během následujícího roku zařadit do programu ICCAT. S využitím uvedených informací vypracuje Komise ve spolupráci s členskými státy roční plán účasti Unie na programu ICCAT, který zašle každoročně do 1. ledna sekretariátu ICCAT.

Článek 28

Inspekce v případě porušení předpisů

Pokud se plavidlo plující pod vlajkou členského státu dopustilo porušení ustanovení tohoto nařízení, tento členský stát zajistí, aby fyzická inspekce tohoto plavidla proběhla pod jeho vedením v jeho přístavech, nebo, není-li plavidlo v žádném z jeho přístavů, byla provedena jím určenou osobou.

KAPITOLA 4

Rekreační rybolov

Článek 29

Opatření na řízení zdrojů

1. Každý členský stát povolující rekreační rybolov mečouna obecného ve Středozemním moři přijme opatření ohledně kvóty pro rekreační rybolov v rámci své národní kvóty a uvědomí o něm Komisi při předávání svého plánu rybolovu v souladu s článkem 9. Takové opatření musí zajistit, aby veškeré uhynulé kusy mečouna obecného ve Středozemním moři byly z kvóty odečteny.
2. Členské státy uvedené v odstavci 1 tohoto článku zajistí, že plavidla plující pod jejich vlajkou, která provozují rekreační rybolov středomořského mečouna obecného, budou zahrnuta do informací o oprávněných plavidlech, na něž odkazuje čl. 30 odst. 2. Plavidlům nezahrnutým do těchto informací nebude povoleno mečouna obecného ve Středozemním moři lovit.
3. Prodej i jakákoli jiná forma uvádění na trh středomořského mečouna obecného uloveného v rámci rekreačního rybolovu se zakazují.
4. Bez ohledu na čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013 se u rekreačního rybolovu zakazuje lovit, uchovávat na palubě, překládat nebo vykládat více než jednoho mečouna obecného na jedno plavidlo za den. Dotčené členské státy přijmou potřebná opatření, která v nejvyšší možné míře zajistí a usnadní vypuštění živých středomořských mečounů obecných ulovených v rámci rekreačního rybolovu, a mohou přijmout přísnější opatření, která zlepší ochranu středomořského mečouna obecného.

Článek 30

Kontrolní opatření

1. V rámci rekreačního rybolovu jsou oprávněna lovit mečouna obecného ve Středozemním moři pouze plavidla využívající k lovu udice.
2. Informace o oprávněných rekreačních plavidlech zasílané sekretariátu ICCAT v souladu s čl. 16 odst. 1 písm. a) zahrnují tyto údaje:
 - a) název plavidla (v případě, že plavidlo název nemá, registrační číslo bez písmenné zkratky země);
 - b) předchozí název plavidla, pokud je to relevantní;
 - c) celkovou délku plavidla;
 - d) jméno a adresu majitele (majitelů) a provozovatele (provozovatelů) plavidla.
3. Údaje o úlovcích, včetně délky od konce spodní čelisti po konec nejkratšího prostředního paprsku ocasní ploutve a živé hmotnosti každého středomořského mečouna obecného, chyceného, uchovávaného na palubě a vyloženého v souvislosti s rekreačním rybolovem, se zaznamenávají a vykazují v souladu s článkem 21.
4. Středomořské mečouny obecné lze vykládat celé nebo bez žaber a vykuchané, a to buď ve stanoveném přístavu podle článku 23, nebo označené štítkem připevněným na každého jedince. Každý štítek musí mít jedinečné číslo specifické pro daný členský stát a musí být chráněn před neoprávněnou manipulací.
5. Členské státy zavedou pro účely tohoto nařízení program označování pomocí štítků a parametry tohoto programu zapracují do ročních plánů rybolovu podle článku 9.
6. Každý členský stát povolí používání štítků pouze po dobu, kdy jsou kumulovaná množství úlovků v rámci kvóty, která mu byla přidělena.
7. Členské státy zašlou každý rok Komisi zprávu o provádění programu označování pomocí štítků, a to vždy nejméně dva měsíce a patnáct dní před výročním zasedáním ICCAT. Komise shromáždí informace od členských států a zašle je sekretariátu ICCAT nejméně dva měsíce před výročním zasedáním ICCAT.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

Výroční zpráva

1. Každoročně do 15. září předloží členské státy Komisi zprávu za předchozí kalendářní rok, která obsahuje informace o tom, jak prováděly toto nařízení, jakož i případně další informace.
2. Výroční zpráva zahrnuje informace o krocích přijatých ke zmírnění vedlejších úlovků a snížení výmětů mečounů obecných ulovených ve Středozemním moři, kteří nedosahují minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů a informace o případném relevantním výzkumu v této oblasti.
3. Komise shromáždí informace, které obdržela v souladu s odstavci 1 a 2, a každoročně do 15. října je předá sekretariátu ICCAT.
4. Komise může přijímat prováděcí akty ohledně podrobných požadavků na formát výroční zprávy uvedené v tomto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 2.

Článek 32

Přezkum

Do 31. prosince 2025 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích plánu obnovy stanoveného v tomto nařízení.

Článek 33

Financování

Pro účely nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ⁽¹⁷⁾ se plán obnovy považuje za víceletý plán ve smyslu článku 9 nařízení (EU) č. 1380/2013.

Článek 34

Postup provádění změn

1. Je-li to nezbytné za účelem provedení doporučení ICCAT, která mění nebo doplňují plán obnovy ICCAT a stanou se pro Unii závaznými, do práva Unie a pokud změny práva Unie nejdou nad rámec doporučení ICCAT, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 za účelem změny:

- a) lhůt pro nahlašování informací podle čl. 9 odst. 1 a 2, čl. 10 odst. 3, čl. 16 odst. 1 a 3, čl. 17 odst. 1 a 3, čl. 21 odst. 2 a 3, čl. 22 odst. 2, čl. 23 odst. 3, čl. 26 odst. 1, čl. 27 odst. 5 a čl. 31 odst. 1 a 3;
 - b) období zákazu rybolovu podle čl. 10 odst. 1 a 2;
 - c) minimální referenční velikosti pro zachování zdrojů stanovené v čl. 11 odst. 1;
 - d) úrovní tolerance podle článků 12 a 13;
 - e) technických vlastností lovných zařízení stanovených v čl. 14 odst. 1 až 4;
 - f) procentního podílu využití kvóty podle čl. 22 odst. 1 a 2;
 - g) informací o plavidlech provádějících odlov podle čl. 16 odst. 1 a 2, čl. 17 odst. 1, čl. 21 odst. 1, 2, 3 a 4 a čl. 30 odst. 2; a
 - h) přílohy I, II a III.
2. Jakékoli změny přijaté v souladu s odstavcem 1 se omezí pouze na provedení změn nebo dodatků odpovídajících doporučení ICCAT do práva Unie.

Článek 35

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 34 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 15. července 2019. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 34 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 508/2014 ze dne 15. května 2014 o Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2328/2003, (ES) č. 861/2006, (ES) č. 1198/2006 a (ES) č. 791/2007 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1255/2011 (Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1).

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 34 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty uvědomí Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 36

Postup projednávání ve výborech

1. Komisi je nápomocen Výbor pro rybolov a akvakulturu zřízený článkem 47 nařízení (EU) č. 1380/2013. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 37

Změny nařízení (EU) 2017/2107

Články 20 až 26 nařízení (EU) 2017/2107 se zrušují.

Článek 38

Změny nařízení (ES) č. 1967/2006

V příloze II nařízení (ES) č. 1967/2006 se bod 6 podbod 2 nahrazuje tímto:

- „2. 2 500 háčků na jedno plavidlo u plavidel lovicích mečouna obecného (*Xyphias gladius*) v případech, kdy tento druh představuje nejméně 70 % úlovku vyjádřeného v živé hmotnosti po roztrídění;“

Článek 39

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA I

MINIMÁLNÍ NORMY ICCAT PRO PROGRAMY VĚDECKÝCH POZOROVATELŮ NA RYBÁŘSKÝCH PLAVIDLECH

Obecná ustanovení

1. Jedná se o minimální normy pro programy vědeckých pozorovatelů na rybářských plavidlech stanovené v doporučení ICCAT č. 16-14.

Kvalifikace pozorovatelů

2. Aniž je dotčena jakákoli odborná příprava nebo technická kvalifikace doporučená SCRS, musí smluvní strany úmluvy ICCAT a spolupracující státy, organizace nebo rybářské subjekty, které nejsou smluvními stranami, zajistit, aby jejich pozorovatelé měli k plnění svých úkolů tuto minimální kvalifikaci:
 - a) dostatečné znalosti a zkušenosti potřebné pro rozpoznávání druhů ICCAT a různých konfigurací lovných zařízení;
 - b) schopnost pozorovat a přesně zaznamenávat informace, které se mají v rámci programu shromažďovat;
 - c) schopnost plnit úkoly stanovené v odstavci 7 níže;
 - d) schopnost odebrat biologické vzorky; a
 - e) minimální odpovídající školení v oblasti bezpečnosti a přežití na moři.
3. Za účelem zajištění integrity svého vnitrostátního programu pozorovatelů navíc smluvní strany úmluvy zajistí, aby pozorovatelé:
 - a) nebyli členy posádky pozorovaného rybářského plavidla;
 - b) nebyli zaměstnanci formálního vlastníka nebo skutečného vlastníka pozorovaného rybářského plavidla; a
 - c) nemají v současnosti finanční zájmy či prospěch z rybolovu, který je předmětem pozorování.

Přítomnost pozorovatelů

4. Každá smluvní strana úmluvy v souvislosti se svým vnitrostátním programem pozorovatelů zajistí:
 - a) přítomnost pozorovatelů nejméně u 5 % intenzity rybolovu v každé z těchto druhů rybolovu: za použití unášené dlouhé lovné šňůry a dále za použití návnadového plavidla, vězenců, tenatových sítí a vlečných sítí, jak jsou definovány v glosáři ICCAT. Procentní pokrytí se bude měřit:
 - i) u rybolovu za použití unášené dlouhé lovné šňůry na základě počtu dnů rybolovu, počtu instalací sítí nebo výjezdů;
 - ii) u rybolovu za použití návnadového plavidla a vězenců na základě počtu dnů rybolovu;
 - iii) u rybolovu za použití tenatových sítí na základě počtu hodin nebo dnů rybolovu; a
 - iv) u rybolovu za použití vlečných sítí na základě počtu vytažení sítí nebo dnů rybolovu;
 - b) bez ohledu na ustanovení písmene a) může smluvní strana úmluvy v případě plavidel, jejichž celková délka nepřesahuje 15 metrů, existují-li významné obavy ohledně bezpečnosti, které brání nasazení pozorovatele na palubě, použít alternativní vědecký přístup ke sledování, který umožní shromažďovat údaje rovnocenné údajům uvedeným v doporučení ICCAT č. 16-14 způsobem, který zajistí srovnatelné pokrytí. V takových případech musí smluvní strana úmluvy, která si přeje využít alternativní přístup, předložit podrobnosti o takovém přístupu SCRS k posouzení. SCRS poskytne ICCAT své stanovisko ohledně vhodnosti alternativního přístupu pro plnění povinností shromažďování údajů stanovených v doporučení ICCAT č. 16-14. Alternativní přístupy uplatněné podle tohoto ustanovení podléhají před svým provedením schválení ICCAT na výročním zasedání;
 - c) reprezentativní časové a prostorové pokrytí činnosti loďstva s cílem zajistit shromáždění přiměřených a vhodných údajů požadovaných podle doporučení ICCAT č. 16-14 a splnění případných dalších požadavků vnitrostátního programu pozorovatelů dané smluvní strany úmluvy s ohledem na vlastnosti loďstva a druhů rybolovu;
 - d) shromáždění údajů o všech relevantních aspektech rybolovné činnosti, včetně údajů o odlovu specifikovaných v odstavci 7.
5. Smluvní strany úmluvy mohou uzavírat dvoustranné dohody, podle nichž jedna smluvní strana úmluvy umístí své pozorovatele na plavidla plující pod vlajkou jiné smluvní strany úmluvy, pokud jsou dodržena všechna ustanovení doporučení ICCAT č. 16-14.
6. Smluvní strany úmluvy musí usilovat o to, aby pozorovatelé při svých pozorovatelských misích střídali různá plavidla.

Úkoly pozorovatele

7. Smluvní strany úmluvy vyžadují po pozorovateli, aby mimo jiné plnili tyto úkoly:
- a) znamenávali a podávali informace o rybolovné činnosti pozorovaného plavidla, přičemž tento úkol zahrnuje přinejmenším:
 - i) shromažďování údajů včetně kvantifikace celkového úlovku cílových druhů ryb, výmětů a druhů představujících vedlejší úlovek (včetně žraloků, mořských želv, mořských savců a mořských ptáků), odhadu nebo změření velikostního složení úlovku, pokud lze tyto údaje získat, dále včetně způsobu, jakým bylo s ulovenými druhy naloženo (tzn. uchované na palubě, uhynulé k výmětu, vypuštěné živé), a odběru biologických vzorků pro účely studia o vývoji druhů (např. gonády, otolity, páteř, šupiny);
 - ii) shromažďování a vykazování všech nalezených štítků;
 - iii) informace o rybolovné činnosti včetně těchto údajů:
 - polohu úlovku (zeměpisná délka/šířka),
 - informace o rybolovné intenzitě (např. počet instalací sítí, počet háčků apod.),
 - datum každé rybolovné operace, případně včetně časů zahájení a ukončení rybolovné činnosti,
 - použití předmětů pro shromažďování ryb, včetně zařízení s uzavíracím mechanismem (dále jen „zařízení FAD“) a
 - celkový stav zvířat vypuštěných zpět do vody v souvislosti s mírou přežití (tj. mrtvé/živé, zraněné apod.);
 - b) pozorovali a zaznamenávali používání zmírňujících opatření týkajících se vedlejších úlovků a další relevantní informace;
 - c) v rámci možností pozorovali a vykazovali podmínky prostředí (např. stav moře, klimatické a hydrologické parametry apod.);
 - d) pozorovali a vykazovali používání zařízení FAD v souladu s programem pozorovatelů ICCAT přijatým v rámci víceletého programu zachování a řízení zdrojů tropického tuňáka; a
 - e) prováděli jakékoli další vědecké úkoly na základě doporučení SCRS a schválení ICCAT.

Povinnosti pozorovatele

8. Smluvní strany úmluvy zajistí, aby pozorovatel:
- a) nezasahoval do elektronické výbavy plavidla;
 - b) dobře znal nouzové postupy na palubě plavidla, včetně umístění záchranných člunů, hasicích přístrojů a souprav pro poskytnutí první pomoci;
 - c) podle potřeby komunikoval s velitelem plavidla o důležitých záležitostech a úkolech pozorovatele;
 - d) nebránil rybolovným činnostem a běžným provozním činnostem plavidla ani je nenarušoval;
 - e) se účastnil porad s příslušnými zástupci vědeckého ústavu nebo vnitrostátního orgánu zodpovědného za provádění programu pozorovatelů.

Povinnosti velitele plavidla

9. Smluvní strany úmluvy zajistí, aby velitel plavidla, na které je pozorovatel přidělen:
- a) umožnil pozorovateli náležitý přístup k plavidlu a jeho provozu;
 - b) umožnil pozorovateli, aby vykonával své povinnosti efektivně, mimo jiné například:
 - i) poskytnutím náležitého přístupu k vybavení a zařízení plavidla, k dokumentaci (včetně elektronických a papírových lodních deníků) a k úlovku;
 - ii) komunikací s příslušnými zástupci vědeckého ústavu nebo vnitrostátního orgánu, kdykoli je to nezbytné;
 - iii) zajištěním náležitého přístupu k elektronickému a dalšímu vybavení a zařízení souvisejícímu s rybolovem, mimo jiné například včetně:
 - družicového navigačního zařízení,
 - elektronických komunikačních prostředků;

- iv) zajištěním, aby nikdo na palubě pozorovaného plavidla nezasahoval do vybavení nebo dokumentace pozorovatele nebo je nezničil, nepřekážel pozorovateli při jeho činnosti, nenarušoval ji nebo nejednal jiným způsobem, který by zbytečně bránil pozorovateli v plnění jeho povinností, nezastrašoval, neobtěžoval nebo jakýmkoli způsobem nepoškozoval pozorovatele, neuplácel nebo se jej nepokusil uplatit;
- c) poskytl pozorovatelům ubytování včetně stravování a příslušného hygienického zařízení, rovnocenné s tím, jaké má k dispozici posádka;
- d) poskytl pozorovateli na můstku nebo v kormidelně dostatečný prostor k plnění jeho úkolů, jakož i prostor na palubě k výkonu jeho úkolů pozorovatele.

Povinnosti smluvních stran úmluvy

10. Každá smluvní strana úmluvy je povinna:

- a) požadovat po svých plavidlech, aby při rybolovu druhů ICCAT vezla na palubě vědeckého pozorovatele v souladu s ustanoveními doporučení ICCAT č. 16-14;
- b) dohlížet na bezpečnost svých pozorovatelů;
- c) pokud je to možné a vhodné, vybízet svůj vědecký ústav nebo vnitrostátní orgán, aby s vědeckými ústavy nebo vnitrostátními orgány jiných smluvních stran úmluvy uzavřely dohody o vzájemné výměně zpráv pozorovatelů a údajů od pozorovatelů;
- d) ve své výroční zprávě určené k použití ICCAT a SCRS uvést konkrétní informace o provádění doporučení ICCAT č. 16-14, které zahrnují tyto údaje:
 - i) podrobnosti o struktuře a koncepci jejich programů vědeckých pozorovatelů, mimo jiné včetně:
 - cílovou míru přítomnosti pozorovatelů v členění podle druhu rybolovu a typu lovného zařízení, jakož i podle způsobu měření,
 - údajů, které se mají shromažďovat,
 - protokolů používaných ke sběru a zpracování údajů,
 - informací o tom, jak se vybírají plavidla, na kterých mají být přítomni pozorovatelé, aby bylo dosaženo cílové úrovně pokrytí pro danou smluvní stranu úmluvy,
 - požadavků na odborný výcvik pozorovatelů a
 - požadavků na kvalifikaci pozorovatelů;
 - ii) počet monitorovaných plavidel a dosaženou úroveň pokrytí v členění podle druhu rybolovu a typu lovného zařízení; a
 - iii) podrobnosti o tom, jak byly tyto úrovně pokrytí vypočteny;
- e) po prvním předložení informací požadovaných podle odst. 10 písm. d) bodu i) oznámit ve svých výročních zprávách změny struktury nebo koncepce svých programů pozorovatelů pouze tehdy, pokud k takovým změnám dojde. Smluvní strany úmluvy musí ICCAT nadále každoročně podávat informace požadované podle odst. 10 písm. d) bodu ii);
- f) každý rok za použití stanovených elektronických formátů, které vypracuje SCRS, podat SCRS informace shromážděné prostřednictvím vnitrostátních programů pozorovatelů, které jsou určeny k použití ICCAT, zejména pro účely hodnocení stavu populace a k dalším vědeckým účelům, a to v souladu s postupy zavedenými pro další požadavky týkajícími se hlášení údajů a s vnitrostátními požadavky na zachování důvěrnosti;
- g) zajistit zavedení obsáhlých protokolů pro shromažďování údajů svými pozorovateli při plnění jejich úkolů uvedených v odstavci 7, a to včetně použití fotografií, pokud je to nezbytné a vhodné.

Povinnosti výkonného tajemníka

- 11. Výkonný tajemník usnadňuje přístup SCRS a ICCAT k relevantním údajům a informacím předloženým podle doporučení ICCAT č. 14-16.

Povinnosti SCRS

12. SCRS je povinen:

- a) vypracovat, pokud je to potřebné a vhodné, pracovní příručku pozorovatele, která je určena pro dobrovolné používání smluvními stranami úmluvy v rámci jejich vnitrostátních programů pozorovatelů a která zahrnuje modelové formuláře pro shromažďování údajů a standardizované postupy shromažďování údajů, a to s přihlédnutím k příručkám pro pozorovatele a souvisejícím materiálům, které již mohou existovat prostřednictvím jiných zdrojů včetně smluvních stran, regionálních a subregionálních orgánů a dalších organizací;
- b) vypracovat pokyny k elektronickým monitorovacím systémům určené pro konkrétní druhy rybolovu;
- c) poskytnout ICCAT shrnutí vědeckých údajů a informací shromážděných a vykázaných v souladu s doporučením ICCAT č.16-14 a jakýchkoli souvisejících relevantních zjištění;
- d) poskytovat, pokud je to potřebné a vhodné, vhodné návrhy, jak zlepšit účinnost programů vědeckých pozorovatelů tak, aby byly uspokojeny potřeby ICCAT, pokud jde o dostupnost údajů, včetně možných revizí doporučení ICCAT č.16-14 nebo v souvislosti s uplatňováním těchto minimálních norem a protokolů smluvními stranami úmluvy.

Elektronické monitorovací systémy

13. Pokud SCRS konstatoval, že jsou u určitého druhu rybolovu účinné, mohou být na palubě rybářských plavidel instalovány elektronické monitorovací systémy, které mají doplňovat nebo na základě doporučení SCRS a rozhodnutí ICCAT nahradit lidské pozorovatele na palubě.
 14. Smluvní strany úmluvy by měly zvážit případné platné pokyny k používání elektronických monitorovacích systémů schválené výborem SCRS.
 15. Smluvní strany úmluvy se vyzývají, aby informovaly SCRS o svých zkušenostech s používáním elektronických monitorovacích systémů ve svých rybolovných oblastech upravených pravidly ICCAT za účelem doplnění programů využívajících lidské pozorovatele. Smluvní strany úmluvy, které dosud takové systémy nezavedly, se vyzývají, aby prozkoumaly možnosti jejich použití a podaly zprávu o svých zjištěních výboru SCRS.
-

PŘÍLOHA II

POŽADAVKY NA LODNÍ DENÍKY

Minimální specifikace pro lodní deníky rybolovu:

1. Lodní deník musí mít číslované stránky.
2. Lodní deník je vyplňován denně (do půlnoci) nebo před příjezdem do přístavu.
3. Do lodního deníku jsou zaznamenávány případné inspekce na moři.
4. K lodnímu deníku je vždy připojen jeden stejnopis stránek.
5. Na palubě jsou uchovávány lodní deníky pokrývající dobu jednoho roku činnosti.

Minimální standardní informace pro lodní deníky rybolovu:

1. Jméno a adresa velitele.
2. Data a přístavy vyplutí, data a přístavy příplutí.
3. Název plavidla, registrační číslo, číslo ICCAT, mezinárodní volací rádiová značka a číslo Mezinárodní námořní organizace (pokud je přiděleno).
4. Lovné zařízení:
 - a) typ kódu FAO;
 - b) rozměry (např. délka, velikost ok sítě, počet háčků).
5. Operace na moři, (nejméně) jeden řádek na každý den plavby, uvádějící:
 - a) činnosti (např. rybolov, plavba);
 - b) poloha: přesné denní polohy (ve stupních a minutách), zaznamenané pro každou rybolovnou operaci nebo v poledne, pokud daný den rybolov neprobíhal;
 - c) záznamy o úlovcích včetně:
 - i) kódu FAO;
 - ii) zaokrouhlené hmotnosti v kilogramech za den (RWT);
 - iii) počtu kusů denně.
6. Podpis velitele.
7. Prostředky měření hmotnosti: odhad, vážení na palubě.
8. Lodní deník se vede v ekvivalentu živé hmotnosti ryb a uvádí přepočítací koeficienty používané při hodnocení.

Minimální informace v lodních denících rybolovu v případě vykládky nebo překládky:

1. Data a přístav vykládky nebo překládky.
 2. Produkty:
 - a) druh a obchodní úprava podle kódu FAO;
 - b) počet ryb nebo krabic a množství v kilogramech.
 3. Podpis velitele nebo zástupce plavidla.
 4. V případě překládky: název přijímajícího plavidla, jeho vlajka a číslo ICCAT.
-

PŘÍLOHA III

PROGRAM ICCAT PRO SPOLEČNÉ MEZINÁRODNÍ INSPEKCE

Podle odstavce 3 článku IX úmluvy ICCAT doporučuje ICCAT stanovit následující pravidla pro mezinárodní kontrolu mimo vody podléhající vnitrostátní pravomoci, aby bylo zajištěno uplatňování úmluvy ICCAT a opatření platných v rámci této úmluvy:

I. Vážná porušení

1. Pro účely těchto postupů se vážným porušením rozumí následující porušení opatření ICCAT týkajících se zachování a řízení zdrojů přijatých ICCAT:
 - a) rybolov bez licence, povolení či oprávnění vystaveného státem vlajky, který je smluvní stranou úmluvy;
 - b) neschopnost vést dostatečné záznamy o úlovcích a zaznamenávat údaje související s úlovky v souladu s požadavky ICCAT na podávání zpráv či významné nedostatky v podávání zpráv o uvedených úlovcích nebo v hlášení údajů souvisejících s úlovky;
 - c) rybolov v uzavřené oblasti;
 - d) rybolov v období zákazu rybolovu;
 - e) úmyslné zadržování či uchovávání druhů v rozporu s jakýmkoliv platným opatřením na řízení a zachování zdrojů přijatým ICCAT;
 - f) vážné porušení omezení odlovu či kvót platných v rámci předpisů ICCAT;
 - g) použití zakázaných lovných zařízení;
 - h) falšování nebo úmyslné zatajování označení, totožnosti nebo registrace rybářského plavidla;
 - i) zatajování či odstranění důkazů důležitých pro šetření případů porušení předpisů nebo manipulace s těmito důkazy;
 - j) opakovaná porušení, která ve svém souhrnu představují závažné nedodržování opatření platných podle ICCAT;
 - k) případy, v nichž je pověřený inspektor či pozorovatel napaden, zavražďován, sexuálně obtěžován, je mu zasahováno do jeho činnosti či je mu kladen odpor, nepřiměřené překážky či způsobováno zpoždění;
 - l) úmyslná manipulace se systémem sledování plavidel nebo úmyslná deaktivace tohoto systému;
 - m) další taková porušení, která stanoví ICCAT, poté, co byla zahrnuta do revidované verze těchto postupů a uvedená verze byla rozeslána;
 - n) zasahování do satelitního systému sledování nebo provoz plavidla bez systému sledování plavidel;
 - o) překládka na moři.
2. V případě nástupu na palubu rybářského plavidla a jeho inspekce, během nichž pověřený inspektor zaznamená činnost či podmínky, které by představovaly vážné porušení podle odstavce 1, oznámí orgány státu vlajky inspekčního plavidla tuto skutečnost okamžitě orgánům státu vlajky rybářského plavidla, a to přímo i prostřednictvím sekretariátu ICCAT. V takových případech by měl inspektor rovněž informovat všechna inspekční plavidla státu vlajky rybářského plavidla, o nichž ví, že se nachází poblíž.
3. Inspektoři ICCAT zaevidují do lodního deníku rybářského plavidla provedené inspekce a všechna případně zjištěná porušení předpisů.
4. Stát vlajky, který je smluvní stranou úmluvy, zajistí, že po inspekci uvedené v odstavci 2 ukončí dotčené rybářské plavidlo veškerou rybolovnou činnost. Stát vlajky, který je smluvní stranou úmluvy, vyzve rybářské plavidlo, aby do 72 hodin odplulo do jím určeného přístavu, kde bude zahájeno šetření.
5. V případě, že inspekce odhalila činnost či podmínky, které by představovaly vážné porušení, mělo by plavidlo být přezkoumáno v souladu s postupy popsány v doporučení ICCAT č. 11-18, kterým se znovu mění doporučení ICCAT č. 09-10, kterým se stanoví seznam plavidel podezřelých z provádění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu v oblasti úmluvy ICCAT, přičemž se zohlední veškerá opatření v oblasti reakce a další následná opatření.

II. Provádění inspekci

6. Inspekce provádějí inspektoři jmenovaní vládami smluvních stran. Jména zmocněných vládních agentur a jednotlivých inspektorů určených za tím účelem jejich vládami se oznamují komisi ICCAT.
7. Inspekční pravidla vykonávající mezinárodní nalodovací a inspekční povinnosti v souladu s touto přílohou plují pod zvláštní vlajkou nebo praporkem schválenými komisí ICCAT a vydanými sekretariátem ICCAT. Názvy takto používaných plavidel se oznámí sekretariátu ICCAT co možná nejdříve před zahájením inspekčních činností. Sekretariát ICCAT informace týkající se určených inspekčních pravidel zpřístupní všem smluvním stranám úmluvy, a to i jejich zveřejněním na svých internetových stránkách chráněných heslem.
8. Inspektoři u sebe mají doklad totožnosti vystavený orgány státu vlajky, který musí mít podobu uvedenou v odstavci 21.
9. S výhradou pravidel dohodnutých podle odstavce 16 zastaví rybářské plavidlo plující pod vlajkou smluvní vlády a lovící tuňáka obecného nebo tuňákovité v oblasti úmluvy ICCAT, která se nachází mimo vody podléhající vnitrostátní pravomoci, po obdržení příslušného signálu v souladu s mezinárodním signálním kódem, jež vyslalo inspekční plavidlo plující pod praporkem ICCAT popsáním v odstavci 7 s inspektorem na palubě, pokud rybářské plavidlo právě neprovádí rybářské operace; pokud je právě provádí, zastaví ihned po jejich ukončení. Velitel rybářského plavidla umožní inspekční skupině uvedené v odstavci 10, aby vstoupila na palubu, a musí jí poskytnout nalodovací žebřík. Velitel umožní inspekční skupině zkontrolovat vybavení, úlovek nebo zařízení a všechny příslušné doklady, které inspektor považuje za nutné pro ověření souladu s platnými doporučeními ICCAT týkajícími se státu vlajky rybářského plavidla, jež je podrobeno inspekci. Inspektoři mohou dále požadovat veškerá vysvětlení, která považují za nezbytná.
10. Velikost inspekční skupiny stanoví velící důstojník inspekčního plavidla s ohledem na příslušné okolnosti. Aby inspekční skupina splnila povinnosti stanovené v této příloze bezpečně a spolehlivě, měla by být co možná nejmenší.
11. Po vstupu na palubu rybářského plavidla se inspektoři prokazují doklady totožnosti uvedenými v odstavci 8. Inspektoři dodržují obecně uznávané mezinárodní předpisy, postupy a zvyklosti pro bezpečnost rybářského plavidla, jež je podrobeno inspekci, a jeho posádky a minimalizuje zásahy do rybolovných činností a ukládání produktu, a pokud je to možné, vyhne se jakémukoliv opatření, které by negativně ovlivnilo jakost úlovku na palubě. Inspektoři omezí svá šetření na zjištění, zda jsou dodržována doporučení komise ICCAT platná pro stát vlajky dotčeného rybářského plavidla. Během provádění inspekce mohou inspektoři požádat velitele rybářského plavidla o veškerou nezbytnou pomoc. O inspekci vypracují zprávu ve formě schválené ICCAT. Inspektoři podepisují zprávu v přítomnosti velitele rybářského plavidla, který má právo doplnit nebo nechat doplnit do zprávy jakékoli připomínky, které považuje za vhodné a které musí podepsat.
12. Kopie zprávy se předají veliteli rybářského plavidla a vládě, které inspekční skupina podléhá; tato vláda předá kopie příslušným orgánům státu vlajky rybářského plavidla, které je podrobeno inspekci, a komisi ICCAT. Pokud je zjištěno jakékoli porušení doporučení ICCAT, měli by inspektoři, je-li to možné, informovat rovněž všechna inspekční plavidla státu vlajky rybářského plavidla, o nichž vědí, že se nachází poblíž.
13. Odporování inspektorům nebo neplnění jejich pokynů posuzuje stát vlajky rybářského plavidla, jež je podrobeno inspekci, obdobně, jako by se jednalo o takové jednání vůči vnitrostátnímu inspektorovi.
14. Inspektoři provádí své povinnosti podle těchto pravidel v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení, avšak nadále podléhají operativní kontrole vnitrostátních orgánů svého státu a jsou vůči nim odpovědní.
15. Vlády smluvních stran zohledňují inspekční zprávy, informační přehledy z pozorování podle doporučení ICCAT č. 94-09 a vyjádření vyplývající z inspekce dokladů vypracované zahraničními inspektory a jednají na jejich základě v rámci těchto pravidel obdobným způsobem, v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, jako na základě zpráv vnitrostátních inspektorů. Tento odstavec neukládá vládě smluvní strany povinnost přikládat zprávě zahraničního inspektora vyšší důkazní hodnotu, než jakou by tato zpráva měla v zemi inspektora. Vlády smluvních stran spolupracují, aby usnadnily soudní a jiná řízení, která jsou důsledkem zprávy inspektora v rámci těchto pravidel.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1155**ze dne 20. června 2019,****kterým se mění nařízení (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Společná vízová politika Unie tvoří nedílnou součást vytváření prostoru bez vnitřních hranic. Vízová politika by i nadále měla zůstat klíčovým nástrojem pro usnadňování cestovního ruchu a podnikání a současně by měla pomáhat čelit bezpečnostním rizikům a riziku neoprávněné migrace do Unie. Společná vízová politika by měla přispět k vytváření růstu a být v souladu s ostatními politikami Unie, které se týkají například vnějších vztahů, obchodu, vzdělávání, kultury a cestovního ruchu.
- (2) Unie by svou vízovou politiku měla využívat v oblasti spolupráce s třetími zeměmi a zajistit lepší rovnováhu mezi migrací a bezpečnostními zájmy, ekonomickými aspekty a celkovými vnějšími vztahy.
- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ⁽³⁾ stanoví postupy a podmínky udělování víz pro předpokládané pobyty na území členských států nepřesahující 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.
- (4) Žádosti o víza by měly posuzovat a měly by o nich rozhodovat konzuláty nebo, na základě odchylky, ústřední orgány. Členské státy by měly zajistit, aby konzuláty a ústřední orgány měly dostatečné znalosti místních podmínek s cílem zajistit integritu postupu udělování víz.
- (5) Řízení o žádostech by mělo být pro žadatele co nejjednodušší. Mělo by být jasné, který členský stát je příslušný pro posouzení žádosti, zejména pokud žadatel zamýšlí navštívit několik členských států. Členské státy by měly dle svých možností umožnit elektronické vyplňování a podávání formulářů žádostí. V případě, že příslušný členský stát uznává elektronický podpis, mělo by být žadatelům rovněž umožněno podepsat formulář žádosti elektronicky. Pro jednotlivé fáze postupu by měly být stanoveny lhůty, zejména s cílem umožnit cestujícím plánovat dopředu a vyhnout se obdobím vrcholné sezóny na konzulátech.
- (6) Členské státy by neměly být povinny zachovat možnost přímého přístupu k podávání žádostí na konzulátu v místech, kde byl shromažďováním žádostí jejich jménem pověřen externí poskytovatel služeb, aniž by byly dotčeny povinnosti uložené členskými státy směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽⁴⁾, a zejména čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 440, 6.12.2018, s. 142.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 17. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2019.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (7) Vízový poplatek by měl zajistit dostatečné finanční zdroje na pokrytí výdajů na zpracování žádostí, včetně vhodných struktur a dostatečného počtu zaměstnanců, aby bylo zajištěno kvalitní a jednotné posuzování žádostí, jakož i dodržování lhůt. Výše vízového poplatku by měla být revidována jednou za tři roky na základě objektivních hodnoticích kritérií.
- (8) Státní příslušníci třetích zemí, na které se vztahuje vízová povinnost, by měli mít možnost podat žádost v místě svého bydliště i v případě, že příslušný členský stát v této třetí zemi nemá konzulát za účelem přijímání žádostí a není zastoupen jiným členským státem. Za tímto účelem by členské státy měly usilovat o spolupráci s externími poskytovateli služeb, kteří by měli mít možnost vybírat poplatek za služby. Výše poplatku za služby by v zásadě neměla překročit výši vízového poplatku. Není-li však tato výše dostatečná k poskytnutí všech služeb, měli by mít externí poskytovatelé služeb možnost stanovit vyšší poplatky za služby, až do maximální výše stanovené v tomto nařízení.
- (9) Ujednání o zastupování by měla být zjednodušena a usnadněna a mělo by se zamezit překážkám, které brání jejich uzavírání mezi členskými státy. Zastupující členský stát by měl být odpovědný za celý postup udělování víz bez účasti zastupovaného členského státu.
- (10) Pokud územní působnost konzulátu zastupujícího členského státu pokrývá kromě hostitelské země i další země, mělo by být možné, aby se ujednání o zastupování vztahovalo i na tyto třetí země.
- (11) S cílem snížit administrativní zátěž konzulátů a usnadnit cestování častým nebo pravidelným cestujícím by se žadatelům splňujícím podmínky pro vstup po celou dobu platnosti uděleného víza měla podle objektivně stanovených společných kritérií vydávat víza pro více vstupů s dlouhodobou platností bez omezení na konkrétní účely cesty nebo kategorie žadatelů. Členské státy by v této souvislosti měly věnovat zvláštní pozornost osobám cestujícím za účelem výkonu povolání, jako jsou podnikatelé, námořníci, umělci a sportovci. Existují-li k tomu oprávněné důvody, mělo by být umožněno udělovat víza pro více vstupů s kratší dobou platnosti.
- (12) Vzhledem k rozdílům v místních podmínkách, zejména pokud jde o migrační a bezpečnostní rizika, jakož i vzhledem ke vztahům, které Unie udržuje s určitými zeměmi, by konzuláty v jednotlivých lokalitách měly posuzovat, zda je potřeba přizpůsobit pravidla udělování víz pro více vstupů tak, aby byla uplatňována příznivěji nebo restriktivněji. Příznivější přístup k udělování víz pro více vstupů s dlouhodobou platností by měl zohledňovat zejména existenci obchodních dohod týkajících se mobility podnikatelů. Na základě tohoto posouzení by Komise měla prostřednictvím prováděcích aktů přijmout pravidla týkající se podmínek udělování takových víz, která mají být uplatňována v jednotlivých územních působnostech.
- (13) V případě nedostatečné spolupráce určitých třetích zemí v oblasti zpětného přebírání jejich státních příslušníků, kteří byli zadrženi v nelegální situaci, a neposkytnutí účinné spolupráce těchto třetích zemí při procesu jejich navrácení by za účelem zlepšení spolupráce dané třetí země při zpětném přebírání neoprávněně pobývajících migrantů měla být omezeným způsobem, dočasně a na základě transparentního mechanismu založeného na objektivních kritériích uplatněna některá ustanovení nařízení (ES) č. 810/2009. Komise by měla pravidelně, nejméně jednou ročně, posuzovat spolupráci třetích zemí s ohledem na zpětné přebírání osob a přezkoumat případná oznámení členských států týkající se spolupráce se třetí zemí v oblasti zpětného přebírání neoprávněně pobývajících migrantů. Komise by měla ve svém posouzení toho, zda třetí země spolupracuje dostatečně a zda je třeba přijmout opatření, zohlednit celkovou spolupráci této třetí země v oblasti migrace, zejména v oblasti správy hranic, předcházení převaděčství a boje proti převaděčství migrantů a předcházení průjezdu neoprávněně pobývajících migrantů přes území této země. Pokud Komise shledá, že třetí země nespolupracuje dostatečně, nebo pokud jí prostá většina členských států oznámí, že třetí země nespolupracuje dostatečně, měla by předložit Radě návrh na přijetí prováděcího rozhodnutí a zároveň pokračovat v úsilí o zlepšení spolupráce s dotčenou třetí zemí. Rovněž v případě, že s ohledem na úroveň spolupráce třetí země se členskými státy v oblasti zpětného přebírání neoprávněně pobývajících migrantů, posouzené na základě relevantních a objektivních údajů, Komise shledá, že třetí země spolupracuje dostatečně, měla by mít možnost Radě předložit návrh na přijetí prováděcího rozhodnutí týkajícího se žadatelů nebo kategorií žadatelů, kteří jsou státními příslušníky této třetí země a kteří žádají o vízum na území této třetí země, a stanovícího jeden nebo několik usnadnění udělování víz.

- (14) Aby se zajistilo, že budou náležitě zohledněny všechny relevantní faktory a možné důsledky uplatňování opatření na zlepšení spolupráce určité třetí země v oblasti zpětného přebírání osob, a vzhledem k obzvláště citlivé politické povaze těchto opatření a k jejich horizontálním důsledkům pro členské státy a Unii samotnou, zejména pro jejich vnější vztahy a pro celkové fungování schengenského prostoru, by měly být prováděcí pravomoci svěřeny Radě, jednající na návrh Komise. Svěření takových prováděcích pravomocí Radě náležitě zohledňuje případnou politicky citlivou povahu provádění opatření s cílem zlepšit spolupráci třetí země v oblasti zpětného přebírání osob, rovněž s ohledem na dohody o usnadnění udělování víz, které členské státy se třetími zeměmi uzavřely.
- (15) Žadatelé, kterým byla žádost o udělení víza zamítnuta, by měli mít právo na odvolání. V oznámení o zamítnutí by měly být uvedeny podrobné informace o důvodech zamítnutí a odvolacím řízení proti zamítavým rozhodnutím. V průběhu odvolacího řízení by měl být žadatelům v souladu s vnitrostátním právem poskytnut přístup ke všem informacím, které jsou pro jejich případ relevantní.
- (16) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí práva a zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Zejména usiluje o plné dodržování práva na ochranu osobních údajů, práva na respektování soukromého a rodinného života, práv dítěte a o ochranu zranitelných osob.
- (17) Pro harmonizované uplatňování společné vízové politiky a pro náležité posouzení migračních a bezpečnostních rizik je klíčová místní schengenská spolupráce. V rámci této spolupráce by členské státy měly posuzovat praktické uplatňování konkrétních ustanovení s ohledem na místní podmínky a migrační rizika. Spolupráci a výměnu mezi konzuláty v jednotlivých lokalitách by měly koordinovat delegace Unie.
- (18) Členské státy by měly pečlivě a pravidelně kontrolovat činnost externích poskytovatelů služeb, aby bylo zajištěno dodržování právního nástroje, který upravuje jejich povinnosti. Členské státy by měly každoročně podávat Komisi zprávu o spolupráci s externími poskytovateli služeb a o jejich kontrolu. Členské státy by měly zajistit, aby celý postup vyřizování žádostí a spolupráce s externími poskytovateli služeb byly kontrolovány vyslanými pracovníky.
- (19) Měla by být stanovena pružná pravidla, která by členskými státy umožnila optimalizovat sdílení jejich zdrojů a rozšířit konzulární pokrytí. Spolupráce mezi členskými státy (středisky pro schengenská víza) by mohla mít libovolnou podobu přizpůsobenou místním podmínkám s cílem rozšířit zeměpisné konzulární pokrytí, snížit náklady členských států, zvýšit viditelnost Unie a zlepšit služby poskytované žadatelům.
- (20) Systémy pro elektronické podávání žádostí jsou důležitým nástrojem usnadňujícím řízení o žádostech. V budoucnu by mělo být vypracováno společné řešení, jehož cílem je zajistit digitalizaci, čímž by se plně využilo nejnovějšího vývoje v právní a technologické oblasti, aby bylo možné podávat žádosti online, čímž by se vyšlo vstříc potřebám žadatelů a přilákalo by se více návštěvníků do schengenského prostoru. Je třeba posílit a jednotně uplatňovat jednoduché a efektivní procedurální záruky. Dále by mohly být v rámci možností prováděny pohovory pomocí moderních digitálních nástrojů a prostředků komunikace na dálku, jako je volání nebo videohovory po internetu. V průběhu procesu by mělo být zaručeno dodržování základních práv žadatelů.
- (21) Za účelem umožnit revizi výše vízových poplatků stanovených v tomto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změny tohoto nařízení týkající se výše vízových poplatků. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁵⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(5) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (22) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení nařízení (ES) č. 810/2009 by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (23) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (24) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ⁽⁷⁾; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (25) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽⁸⁾; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (26) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁹⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽¹⁰⁾.
- (27) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, ⁽¹¹⁾ která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽¹²⁾.
- (28) Pokud jde o Lichtenštejsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽¹⁴⁾.
- (29) Pokud jde o Kypr, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽¹¹⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽¹²⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (30) Pokud jde o Bulharsko a Rumunsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2005.
- (31) Pokud jde o Chorvatsko, představuje toto nařízení akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2011.
- (32) Nařízení (ES) č. 810/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 810/2009 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Toto nařízení stanoví postupy a podmínky udělování víz pro předpokládané pobyty na území členských států nepřesahující 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Při uplatňování tohoto nařízení jednají členské státy v plném souladu s právem Unie včetně Listiny základních práv Evropské unie. V souladu s obecnými zásadami práva Unie se rozhodnutí o žádostech podle tohoto nařízení přijímají na základě individuálního posouzení každého případu.“

2) Článek 2 se mění takto:

a) v bodě 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) předpokládaný pobyt na území členských států nepřesahující 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů, nebo“;

b) bod 7 se nahrazuje tímto:

„7) „uznávaným cestovním dokladem“ cestovní doklad uznávaný jedním nebo více členskými státy pro účely překročení vnějších hranic, do kterého lze vyznačit vízum v souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1105/2011/EU (*);

(*) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1105/2011/EU ze dne 25. října 2011 o seznamu cestovních dokladů, které opravňují držitele k překročení vnějších hranic a které mohou být opatřeny vízem, a o zavedení mechanismu pro sestavování tohoto seznamu (Úř. věst. L 287, 4.11.2011, s. 9).“;

c) doplňují se nové body, které znějí:

„12) „námořníkem“ osoba, která je zaměstnána, najata či pracuje v jakékoli funkci na palubě námořní lodi nebo lodi plavící se po mezinárodních vnitrozemských vodách;

13) „elektronickým podpisem“ elektronický podpis ve smyslu čl. 3 bodu 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).“

3) V čl. 3 odst. 5 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu uděleného členským státem, jenž se neúčastní přijímání tohoto nařízení, nebo členským státem, jenž ještě plně neuplatňuje ustanovení schengenského *acquis*, nebo státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platných povolení k pobytu uvedených v příloze V, která udělila Andorra, Kanada, Japonsko, San Marino nebo Spojené státy americké a která zaručují zpětné přebírání držitele bez jakýchkoli podmínek, nebo kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu v jedné či více zámořských zemích a územích Nizozemského království (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius a Saba);

- c) státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného víza do některého členského státu, jenž se neúčastní přijímání tohoto nařízení, nebo členského státu, jenž ještě plně neuplatňuje ustanovení schengenského *acquis*, nebo do země, která je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, nebo do Kanady, Japonska nebo Spojených států amerických, nebo kteří jsou držiteli platného víza do jedné či více zámořských zemí a území Nizozemského království (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius a Saba), při cestě do země, která toto vízum udělila, nebo do jakékoli jiné třetí země, nebo kteří se ze země, jež toto vízum udělila, po použití tohoto víza vrací;
- 4) V článku 4 se vkládá nový odstavec, který zní:
- „1a. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy rozhodnout, že žádosti posuzují a rozhodují o nich ústřední orgány. Členské státy zajistí, aby tyto orgány měly dostatečnou znalost místních podmínek v zemi, ve které je žádost podávána, s cílem posoudit migrační a bezpečnostní rizika, jakož i dostatečnou znalost jazyka potřebnou k analýze dokumentů, a aby byly konzuláty v případě potřeby zapojeny do dodatečného posuzování a pohovorů.“
- 5) V čl. 5 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:
- „b) pokud návštěva zahrnuje více než jeden cíl nebo pokud se do dvou měsíců má uskutečnit několik samostatných návštěv, členský stát, jehož území tvoří hlavní cíl návštěvy nebo návštěv, pokud jde o délku pobytu, vyjádřenou počtem dní, nebo účel pobytu, nebo“.
- 6) Článek 8 se mění takto:
- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:
- „1. Členský stát může souhlasit se zastupováním jiného členského státu, který je příslušný podle článku 5, pro účely posuzování žádostí a rozhodování o nich jménem tohoto členského státu. Členský stát může rovněž v omezeném rozsahu zastupovat jiný členský stát výlučně pro účely přijímání žádostí a vkládání biometrických identifikátorů.“;
- b) odstavec 2 se zrušuje;
- c) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:
- „3. Je-li zastupování prováděno v omezeném rozsahu v souladu s odstavcem 1 druhou větou, provádí se shromažďování údajů pro zastupovaný členský stát a jejich předávání tomuto členskému státu v souladu s příslušnými pravidly pro ochranu údajů a bezpečnostními pravidly.
4. Zastupující a zastupovaný členský stát uzavřou dvoustranné ujednání. Toto ujednání:
- a) upřesní dobu trvání takového zastupování, pokud je pouze dočasné, a způsoby jeho ukončení;
- b) může, zejména pokud má zastupovaný členský stát v dotyčné třetí zemi konzulát, stanovit podmínky poskytnutí prostor, personálu a plateb zastupovaným členským státem.“;
- d) odstavce 7 a 8 se nahrazují tímto:
- „7. Zastupovaný členský stát oznámí Komisi ujednání o zastupování nebo vypovězení těchto ujednání nejpozději 20 kalendářních dnů před jejich vstupem v platnost nebo vypovězením, s výjimkou případů vyšší moci.
8. Konzulát zastupujícího členského státu současně s oznámením uvedeným v odstavci 7 uvědomí konzuláty ostatních členských států a delegaci Unie v dané územní působnosti o ujednáních o zastupování či o vypovězení takových ujednání.“;
- e) doplňují se nové odstavce, které znějí:
- „10. Jestliže členský stát nemá vlastní zastoupení ani není jinak zastoupen ve třetí zemi, v níž má žadatel podat žádost, usiluje v této třetí zemi o spolupráci s externím poskytovatelem služeb v souladu s článkem 43.

11. Zaznamená-li konzulát některého členského státu v určitém místě déle trvající technické problémy způsobené vyšší mocí, požádá tento členský stát o dočasné zastupování jiným členským státem v tomto místě u všech nebo některých kategorií žadatelů.“

7) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. „Žádosti se podávají nejdříve šest měsíců, a v případě námořníků při plnění jejich povinností nejdříve devět měsíců, před zahájením předpokládané návštěvy a zpravidla nejpozději 15 kalendářních dnů před zahájením předpokládané návštěvy. V jednotlivých odůvodněných naléhavých případech mohou konzulát nebo ústřední orgány umožnit podání žádostí později než 15 kalendářních dnů před zahájením předpokládané návštěvy.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Aniž je dotčen článek 13, může žádosti podávat:

a) žadatel;

b) akreditovaný obchodní zprostředkovatel;

c) profesní, kulturní, sportovní nebo vzdělávací sdružení nebo instituce jménem svých členů.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Žadatel není povinen se za účelem podání žádosti osobně dostavit na více než jedno místo.“

8) Článek 10 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. „Při podávání žádosti se žadatel dostaví osobně k odběru otisků prstů v souladu s čl. 13 odst. 2 a 3 a odst. 7 písm. b). Aniž je dotčena první věta tohoto odstavce a článek 45, mohou žadatelé podat své žádosti elektronicky, je-li tato možnost k dispozici.“;

b) odstavec 2 se zrušuje.

9) Článek 11 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Každý žadatel předloží ručně nebo elektronicky vyplněný formulář žádosti uvedený v příloze I. Formulář žádosti musí být podepsán. Podpis lze učinit ručně, nebo elektronicky, je-li elektronický podpis uznáván členským státem příslušným pro posouzení žádosti a rozhodnutí o ní.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Podepíše-li žadatel formulář žádosti elektronicky, musí být tento elektronický podpis kvalifikovaným elektronickým podpisem ve smyslu čl. 3 bodu 12 nařízení (EU) č. 910/2014.

1b. Obsah případné elektronické verze formuláře žádosti je uveden v příloze I.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Formuláře žádosti musí být dostupné alespoň v těchto jazycích:

a) v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, o vízum do kterého se žádá, nebo zastupujícího členského státu, a

b) v úředním jazyce nebo jazycích hostitelské země.

Kromě jazyka nebo jazyků uvedených v písmeni a) může být formulář k dispozici v dalším úředním jazyce nebo jazycích orgánů Unie.“;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Nejsou-li úřední jazyk nebo jazyky hostitelské země ve formuláři obsaženy, poskytně se žadatelům zvlášť překlad do tohoto jazyka nebo jazyků.“

10) Článek 14 se mění takto:

a) odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Příkladný seznam podpůrných dokladů, které mohou být požadovány od žadatele za účelem ověření, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavcích 1 a 2, je uveden v příloze II.

4. Členské státy mohou požadovat, aby žadatelé doložili převzetí finančních nákladů souvisejících s pobytem cizince nebo ubytování v soukromí, nebo obojí, vyplněním formuláře příslušného členského státu. Formulář obsahuje zejména tyto údaje:

- a) zda se jedná o doklad o převzetí finančních nákladů souvisejících s pobytem cizince nebo o ubytování v soukromí, nebo o obojí;
- b) zda je sponzorem či zvoucí osobou fyzická osoba, společnost, nebo organizace;
- c) totožnost a kontaktní údaje sponzora či zvoucí osoby;
- d) údaje o totožnosti žadatele nebo žadatelů (jméno a příjmení, datum narození, místo narození a státní příslušnost);
- e) adresu místa ubytování;
- f) délku a účel pobytu;
- g) případné rodinné vazby ke sponzorovi či zvoucí osobě;
- h) informace požadované podle čl. 37 odst. 1 nařízení o VIS.

Vedle úředního jazyka nebo jazyků členského státu se formulář vypracovává alespoň v jednom dalším úředním jazyce orgánů Unie. Vzor formuláře se zašle Komisi.

5. Konzuláty v rámci místní schengenské spolupráce posuzují uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 za účelem zohlednění místních podmínek a migračních a bezpečnostních rizik.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Je-li to nezbytné pro zohlednění místních podmínek, jak je uvedeno v článku 48, přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů harmonizovaný seznam podpůrných dokladů, které budou používány v každé územní působnosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 52 odst. 2.“;

c) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Od požadavků uvedených v odstavci 1 tohoto článku lze upustit v případě žadatele, který je konzulátu nebo ústředním orgánům znám jako bezúhonná a spolehlivá osoba, zejména při využívání předchozích víz v souladu s právními předpisy, není-li pochyb o tom, že při překračování vnějších hranic členských států bude tento žadatel splňovat požadavky čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).“

11) V čl. 15 odst. 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Osoby, které podávají žádost o vízum pro více vstupů, prokáží, že mají uzavřeno dostatečné a platné cestovní zdravotní pojištění na dobu první předpokládané návštěvy.“

12) Článek 16 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Žadatelé uhradí vízový poplatek ve výši 80 EUR.

2. Děti ve věku od šesti let a mladší dvanácti let uhradí vízový poplatek ve výši 40 EUR.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Přijme-li Rada prováděcí rozhodnutí podle čl. 25a odst. 5 písm. b), uplatní se vízový poplatek ve výši 120 EUR nebo 160 EUR. Toto ustanovení se nevztahuje na děti mladší dvanácti let.“;

c) odstavec 3 se zrušuje;

d) v odstavci 4 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) výzkumní pracovníci ve smyslu čl. 3 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 (*), kteří cestují za účelem provádění vědeckého výzkumu nebo účasti na vědeckém semináři nebo konferenci;

(* Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 21).“;

e) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Od vízového poplatku mohou být osvobozeny:

a) děti ve věku od šesti let a mladší osmnácti let;

b) držitelé diplomatických a služebních pasů;

c) osoby do věku 25 let, které se účastní seminářů, konferencí nebo sportovních, kulturních nebo vzdělávacích akcí organizovaných neziskovými organizacemi.“;

f) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. V jednotlivých případech lze od vybrání vízového poplatku upustit nebo jej snížit, pokud to pomůže podpoře kulturních či sportovních zájmů, zájmů v oblasti zahraniční politiky či rozvojové politiky a jiných důležitých veřejných zájmů, anebo z humanitárních důvodů nebo z důvodu mezinárodních závazků.“;

g) v odstavci 7 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Je-li vízový poplatek hrazen v jiné měně, než je euro, výše poplatku hrazená v této měně se stanoví a pravidelně přezkoumává za použití referenčního směnného kurzu eura stanoveného Evropskou centrální bankou. Hrazená částka může být zaokrouhlena a v rámci místní schengenské spolupráce se zajistí, aby byly účtovány podobné poplatky.“;

h) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„9. Komise jednou za tři roky posoudí, zda je třeba revidovat výši vízových poplatků stanovených v odstavcích 1, 2 a 2a tohoto článku, s přihlédnutím k objektivním kritériím, jako je obecná míra inflace v Unii zveřejňovaná Eurostatem a vážený průměr platů zaměstnanců ve veřejné službě členských států. Komise na základě uvedeného posouzení ve vhodných případech přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 51a, kterými změní toto nařízení, pokud jde o výši vízových poplatků.“

13) Článek 17 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Externí poskytovatel služeb uvedený v článku 43 může vybírat poplatek za služby.“;

b) odstavec 3 se zrušuje;

c) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„4a. Odchylně od odstavce 4 nesmí ve třetích zemích, v nichž příslušný členský stát nemá konzulát pro účely přijímání žádostí a není ani zastoupen jiným členským státem, výše poplatku za služby v zásadě překročit 80 EUR.

4b. Za výjimečných okolností, kdy částka uvedená v odstavci 4a nestačí k poskytnutí všech služeb, může být vybrán vyšší poplatek za služby, až do výše 120 EUR. Dotčený členský stát v takovém případě oznámí Komisi svůj úmysl umožnit výběr vyššího poplatku za služby nejpozději tři měsíce před zahájením jeho uplatňování. V oznámení uvede důvody pro stanovení výše poplatku za služby, zejména podrobný rozpis nákladů vedoucích ke stanovení vyšší částky.“;

d) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Dotčený členský stát může všem žadatelům i nadále umožňovat podávání žádostí přímo na svém konzulátu nebo na konzulátu členského státu, se kterým uzavřel ujednání o zastupování podle článku 8.“

14) Článek 19 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Příslušný konzulát nebo ústřední orgány příslušného členského státu ověří, zda.“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Shledá-li příslušný konzulát nebo ústřední orgány příslušného členského státu, že podmínky uvedené v odstavci 1 byly splněny, je žádost přípustná a konzulát nebo ústřední orgány:

- se řídí postupy uvedenými v článku 8 nařízení o VIS a
- dále příslušnou žádost posuzují.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Shledá-li příslušný konzulát nebo ústřední orgány příslušného členského státu, že podmínky uvedené v odstavci 1 splněny nebyly, je žádost nepřipustná a konzulát nebo ústřední orgány neprodleně:

- vrátí formulář žádosti a veškeré doklady, které žadatel předložil,
- znehodnotí odebrané biometrické údaje,
- vrátí vízový poplatek a
- příslušnou žádost neposuzují.“;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Odchylně od odstavce 3 může být žádost, která nespĺňuje podmínky uvedené v odstavci 1, považována za přípustnou z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu nebo z důvodu mezinárodních závazků.“

15) Článek 21 se mění takto:

a) odstavec 3 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„3. Během kontroly, zda žadatel splňuje podmínky pro vstup, konzulát nebo ústřední orgány ověří.“;

ii) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) skutečnost, že žadatel uzavřel dostatečné a platné cestovní zdravotní pojištění, pokud se na něj tato povinnost vztahuje, pokrývající dobu předpokládaného pobytu nebo, žádá-li o vízum pro více vstupů, dobu první předpokládané návštěvy.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Konzulát nebo ústřední orgány případně prověří délku předchozích a předpokládaných pobytů s cílem ověřit, zda žadatel nepřekročil maximální délku povoleného pobytu na území členských států, bez ohledu na možné pobyty povolené národním dlouhodobým vízem nebo povolením k pobytu.“;

c) v odstavci 6 se věta nahrazuje tímto:

„6. Při posuzování žádosti o letištní průjezdní vízum konzulát nebo ústřední orgány ověřují zejména:“;

d) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Při posuzování žádosti mohou konzuláty nebo ústřední orgány v odůvodněných případech provést s žadatelem pohovor a požadovat dodatečné doklady.“

16) Článek 22 se mění takto:

a) odstavce 1, 2 a 3 se nahrazují tímto:

„1. Z důvodů hrozby pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, mezinárodní vztahy nebo veřejné zdraví může členský stát požadovat, aby ústřední orgány jiných členských států konzultovaly jeho ústřední orgány při posuzování žádostí podaných státními příslušníky určitých třetích zemí nebo určitými kategoriemi těchto státních příslušníků. Tyto konzultace se netýkají žádostí o udělení letištního průjezdního víza.

2. Ústřední orgány, které byly konzultovány, zašlou konečnou odpověď co nejdříve, nejpozději však sedm kalendářních dnů po obdržení dotazu. Pokud odpověď v této lhůtě neposkytnou, má se za to, že proti udělení víza nemají námítky.

3. Členské státy oznámí Komisi zavedení nebo zrušení požadavku na předchozí konzultaci zpravidla nejpozději 25 kalendářních dnů přede dnem použitelnosti uvedeného opatření. Tato informace se rovněž poskytne v rámci místní schengenské spolupráce v dané územní působnosti.“;

b) odstavec 5 se zrušuje.

17) Článek 23 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Lhůta uvedená v odstavci 1 může být v jednotlivých případech prodloužena nejvýše na dobu 45 kalendářních dnů, zejména pokud je zapotřebí dalšího posouzení.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. V jednotlivých odůvodněných naléhavých případech se o žádostech rozhodne bezodkladně.“;

c) odstavec 3 se zrušuje;

d) odstavec 4 se mění takto:

i) vkládá se nové písmeno, které zní:

„ba) udělení letištního průjezdního víza podle článku 26, nebo“;

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) zamítnutí žádosti o udělení víza podle článku 32.“

iii) písmeno d) se zrušuje.

18) Článek 24 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) třetí pododstavec se zrušuje;

ii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen čl. 12 písm. a), doba platnosti víza pro jeden vstup zahrnuje odkladnou lhůtu v délce 15 kalendářních dnů.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Za předpokladu, že žadatel splňuje podmínky pro vstup stanovené v čl. 6 odst. 1 písm. a), c), d) a e) nařízení (EU) 2016/399, se víza pro více vstupů s dlouhou platností udělují na následující doby platnosti, přičemž doba platnosti víza nesmí překročit dobu platnosti cestovního dokladu:

a) na jeden rok za předpokladu, že žadatel získal a využíval v souladu s právními předpisy tři víza v průběhu předchozích dvou let;

b) na dva roky za předpokladu, že žadatel získal a využíval v souladu s právními předpisy předchozí vízum pro více vstupů s jednoletou platností v průběhu předchozích dvou let;

c) na pět let za předpokladu, že žadatel získal a využíval v souladu s právními předpisy předchozí vízum pro více vstupů s dvouletou platností v průběhu předchozích tří let.

Víza s omezenou územní platností udělená podle čl. 25 odst. 1 a letištní průjezdní víza se pro účely udělování víz pro více vstupů nezohlední.“;

c) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„2a. Odchylně od odstavce 2 může být doba platnosti uděleného víza zkrácena v jednotlivých případech, kdy existují důvodné pochybnosti o tom, že podmínky vstupu budou plněny po celou dobu platnosti.

2b. Odchylně od odstavce 2 konzuláty v rámci místní schengenské spolupráce posuzují, zda je nutné pravidla pro udělování víz pro více vstupů stanovená v odstavci 2 upravit tak, aby zohledňovala místní podmínky a migrační a bezpečnostní rizika za účelem přijetí příznivějších nebo restriktivnějších pravidel v souladu s odstavcem 2d.

2c. Aniž je dotčen odstavec 2, vízum pro více vstupů platné až na pět let může být uděleno žadatelům, kteří prokážou potřebu nebo odůvodní záměr často nebo pravidelně cestovat, za předpokladu, že prokážou svou bezúhonnost a spolehlivost, zejména pak využití předchozích víz v souladu s právními předpisy, svou ekonomickou situaci v zemi původu a skutečný úmysl opustit území členských států před skončením platnosti víza, o něž žádají.

2d. Je-li to na základě posouzení uvedeného v odstavci 2b tohoto článku nezbytné, přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů pravidla týkající se podmínek udělování víz pro více vstupů uvedená v odstavci 2 tohoto článku, která mají být uplatňována v jednotlivých územních působnostech, aby byly zohledněny místní podmínky, migrační a bezpečnostní rizika a celkové vztahy Unie s dotčenou třetí zemí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 52 odst. 2.“

19) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 25a

Spolupráce v oblasti zpětného přebírání osob

1. V závislosti na úrovni spolupráce třetí země s členskými státy v oblasti zpětného přebírání neoprávněně pobývajících migrantů, posouzené na základě relevantních a objektivních údajů, se čl. 14 odst. 6, čl. 16 odst. 1 a odst. 5 písm. b), čl. 23 odst. 1 a čl. 24 odst. 2 a 2c nevztahují na žadatele nebo kategorie žadatelů, kteří jsou státními příslušníky třetí země, jež je ve smyslu tohoto článku považována za zemi, která nespolupracuje dostatečně.

2. Komise pravidelně nejméně jednou ročně posuzuje spolupráci třetích zemí v oblasti zpětného přebírání osob, s přihlédnutím zejména k těmto ukazatelům:
- počet rozhodnutí o navrácení vydaných osobám z dotčené třetí země neoprávněně pobývajícím na území členských států;
 - počet skutečných nucených návratů osob, kterým bylo vydáno rozhodnutí o navrácení, vyjádřený jako procento počtu rozhodnutí o navrácení vydaných státními příslušníky dotčené třetí země, a případně, na základě unijních nebo dvoustranných dohod o zpětném přebírání osob, počet státních příslušníků třetích zemí, kteří projížděli přes území dotčené třetí země;
 - počet žádostí o zpětné převzetí rozdělený na jednotlivé členské státy, kterým třetí země vyhověla, vyjádřený jako procento z počtu takových žádostí podaných této třetí zemi;
 - úroveň praktické spolupráce, pokud jde o navrácení v jednotlivých fázích řízení o navrácení, například:
 - asistence poskytovaná při určování totožnosti osob neoprávněně pobývajících na území členských států a při včasné vydávání cestovních dokladů;
 - akceptování evropského cestovního dokladu pro návrat neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí nebo cestovního průkazu totožnosti;
 - akceptování zpětného přebírání osob, které mají být legálně navráceny do své země;
 - akceptování návratových letů a operací.

Toto posouzení se zakládá na použití spolehlivých údajů poskytnutých členskými státy, jakož i orgány, institucemi a jinými subjekty Unie. Komise pravidelně, nejméně jednou ročně, předkládá zprávu o svém posouzení Radě.

3. Členský stát může také Komisi oznámit skutečnost, že čelí závažným a přetrvávajícím praktickým potížím ve spolupráci se třetí zemí v oblasti zpětného přebírání neoprávněně pobývajících migrantů, na základě stejných ukazatelů, jaké jsou uvedeny v odstavci 2. Komise o tomto oznámení neprodleně uvědomí Evropský parlament a Radu.

4. Komise přezkoumá každé oznámení podle odstavce 3 ve lhůtě jednoho měsíce. O výsledcích svého posouzení uvědomí Evropský parlament a Radu.

5. Pokud Komise na základě analýzy uvedené v odstavcích 2 a 4 a s ohledem na kroky, které uskutečnila ke zlepšení úrovně spolupráce s dotčenou třetí zemí v oblasti zpětného přebírání osob, a na celkové vztahy Unie s touto dotčenou třetí zemí, včetně v oblasti migrace, shledá, že daná země nespolupracuje dostatečně a že je třeba přijmout opatření, nebo pokud do 12 měsíců prostá většina členských států učinila oznámení Komisi v souladu s odstavcem 3, Komise pokračuje ve svém úsilí o zlepšení spolupráce s dotčenou třetí zemí a zároveň předloží Radě návrh s cílem přijmout:

- prováděcí rozhodnutí, kterým se dočasně pozastaví uplatňování na všechny státní příslušníky dotčené třetí země nebo na určité kategorie těchto státních příslušníků jednoho nebo více z těchto ustanovení: čl. 14 odst. 6, čl. 16 odst. 5 písm. b), čl. 23 odst. 1 a čl. 24 odst. 2 a 2c;
- v případě, že jsou opatření uplatňovaná v souladu s prováděcím rozhodnutím podle písmene a) tohoto odstavce po posouzení Komise shledána neúčinnými, prováděcí rozhodnutí, kterým se postupně na všechny státní příslušníky dotčené třetí země nebo na určité kategorie těchto státních příslušníků uplatní jeden z vízových poplatků stanovených v čl. 16 odst. 2a.

6. Komise na základě ukazatelů uvedených v odstavci 2 průběžně posuzuje a podává zprávu, zda lze konstatovat zásadní a trvalé zlepšení spolupráce s dotčenou třetí zemí v oblasti zpětného přebírání neoprávněně pobývajících migrantů, a při zohlednění celkových vztahů Unie s touto třetí zemí může Radě předložit návrh na zrušení nebo změnu prováděcích rozhodnutí uvedených v odstavci 5.

7. Nejpozději šest měsíců po vstupu prováděcích rozhodnutí uvedených v odstavci 5 v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku dosaženém touto třetí zemí v oblasti spolupráce při zpětném přebírání osob.

8. Pokud Komise na základě analýzy uvedené v odstavci 2 a s ohledem na celkové vztahy Unie s dotčenou třetí zemí, zejména v oblasti zpětného přebírání osob, shledá, že dotčená třetí země spolupracuje dostatečně, může Radě předložit návrh na přijetí prováděcího rozhodnutí týkajícího se žadatelů nebo kategorií žadatelů, kteří jsou státními příslušníky této třetí země a kteří žádají o vízum z území této třetí země, jimiž se stanoví jedno nebo více z těchto opatření:

- a) snížení vízového poplatku uvedeného v čl. 16 odst. 1 na 60 EUR;
- b) zkrácení lhůty, v níž má být rozhodnuto o žádosti uvedené v čl. 23 odst. 1, na deset dní;
- c) prodloužení doby platnosti víz pro více vstupů uvedených v čl. 24 odst. 2.

Toto prováděcí rozhodnutí se použije nejvýše po dobu jednoho roku. Jeho platnost může být prodloužena.“

20) Článek 27 se mění takto:

- a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme pravidla pro vyplňování vízového štítku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 52 odst. 2.

2. Členské státy mohou v oddíle „poznámky“ vízového štítku doplnit vnitrostátní údaje. Tyto údaje nesmějí opakovat povinné údaje stanovené postupem uvedeným v odstavci 1.“;

- b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Vízový štítek pro vízum pro jeden vstup lze vyplnit ručně pouze v případě technických problémů způsobených vyšší mocí. Na ručně vyplněném vízovém štítku nelze provádět žádné změny.“

21) Článek 29 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Vízový štítek se připojí do cestovního dokladu.“;

- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme podrobná pravidla pro připojení vízového štítku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 52 odst. 2.“

22) Článek 31 se mění takto:

- a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Členský stát může požadovat, aby byly jeho ústřední orgány informovány o vízech, která udělily jiné členské státy státním příslušníkům určitých třetích zemí nebo určitým kategoriím takových státních příslušníků, s výjimkou letištních průjezdů víz.

2. Členské státy oznámí Komisi zavedení nebo zrušení požadavku na poskytnutí takových informací nejpozději 25 kalendářních dnů přede dnem použitelnosti uvedeného opatření. Tato informace se rovněž poskytne v rámci místní schengenské spolupráce v dotčené územní působnosti.“;

- b) odstavec 4 se zrušuje.

23) Článek 32 se mění takto:

- a) v odstavci 1 písm. a) se vkládá nový bod, který zní:

„iia) nezdůvodní účel a podmínky předpokládaného letištního průjezdu;“

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Rozhodnutí o zamítnutí a důvody, na nichž se zakládá, se žadateli oznámí prostřednictvím standardního formuláře uvedeného v příloze VI v jazyce členského státu, který přijal konečné rozhodnutí o žádosti, a v dalším úředním jazyce orgánů Unie.“;

c) odstavec 4 se zrušuje.

24) Článek 36 se mění takto:

a) odstavec 2 se zrušuje;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů praktické pokyny pro udělování víz námořníkům na hranicích. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 52 odst. 2.“

25) V článku 37 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Uchovávaní a používání vízových štítků podléhá vhodným bezpečnostním opatřením, aby se zabránilo podvodům nebo ztrátám. Každý konzulát vede záznamy o zásobách vízových štítků a eviduje, jak byly jednotlivé vízové štítky použity. Veškeré ztráty významného počtu prázdných vízových štítků se oznámí Komisi.

3. Konzuláty nebo ústřední orgány archivují žádosti v papírové nebo elektronické formě. Každý jednotlivý spis obsahuje relevantní informace umožňující v případě potřeby rekonstrukci okolností, za kterých bylo o žádosti rozhodnuto.

Jednotlivé spisy žádostí se uchovávají nejméně jeden rok ode dne rozhodnutí o žádosti uvedeného v čl. 23 odst. 1, nebo v případě odvolání do konce odvolacího řízení, podle toho, které z těchto období je delší. Případné jednotlivé elektronické verze spisů žádostí se uchovávají po dobu platnosti uděleného víza.“

26) Článek 38 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Zdroje pro posuzování žádostí o víza a kontrola postupů udělování víz“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy pověří dostatečný počet příslušných pracovníků konzulátů plněním úkolů souvisejících s posuzováním žádostí tak, aby byla zajištěna přiměřená a jednotná kvalita služeb veřejnosti.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Členské státy zajistí, aby celý postup udělování víz na konzulátech, včetně podávání a vyřizování žádostí, tisku vízových štítků a praktické spolupráce s externími poskytovateli služeb, byl kontrolován vyslanými pracovníky s cílem zajistit integritu všech fází tohoto postupu.“;

d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Ústřední orgány členských států poskytnou jak vyslaným, tak v místě zaměstnaným pracovníkům vhodnou odbornou přípravu a odpovídají za poskytnutí úplných, přesných a aktuálních informací o příslušných unijních a vnitrostátních právních předpisech.“;

e) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„3a. Pokud žádosti posuzují a rozhodují o nich ústřední orgány podle čl. 4 odst. 1a, poskytnou členské státy jejich pracovníkům specifickou odbornou přípravu s cílem zajistit, aby měli dostatečné a aktuální znalosti místních socioekonomických podmínek a úplné, přesné a aktuální informace o příslušných unijních a vnitrostátních právních předpisech.

3b. Členské státy rovněž zajistí, aby konzuláty disponovaly dostatečným počtem řádně vyškolených pracovníků, kteří jsou ústředním orgánům nápomocni při posuzování žádostí a rozhodování o nich, zejména prostřednictvím účasti na schůzkách v rámci místní schengenské spolupráce, výměny informací s dalšími konzuláty a místními orgány, shromažďování relevantních informací na místní úrovni o migračním riziku a podvodných praktikách a vedením pohovorů a prováděním dodatečného posuzování.“;

f) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Členské státy zajistí, aby byl zaveden postup, který žadatelům umožní podávat stížnosti na:

- a) chování pracovníků na konzulátech a případných externích poskytovatelů služeb, nebo
- b) vyřizování žádosti.

Konzuláty nebo ústřední orgány vedou záznamy o stížnostech a přijatých návazných opatřeních.

Členské státy informace o postupu stanoveném v tomto odstavci zveřejní.“

27) V článku 39 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Pracovníci konzulátů a ústředních orgánů při výkonu svých povinností plně respektují lidskou důstojnost. Jakákoli přijatá opatření musí být přiměřená cílům, které sledují.

3. Při plnění svých úkolů nesmějí pracovníci konzulátů a ústředních orgánů diskriminovat žádné osoby na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání či přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.“

28) Článek 40 se nahrazuje tímto:

„*Článek 40*

Organizace konzulátů a konzulární spolupráce

1. Organizace postupů spojených se žádostmi je v pravomoci každého členského státu.
2. Členské státy:
 - a) opatří své konzuláty a orgány odpovědné za udělování víz na hranicích, jakož i kanceláře svých honorárních konzulů, pokud je využívají, potřebným vybavením pro odebrání biometrických identifikátorů k odebrání biometrických identifikátorů podle článku 42;
 - b) spolupracují s jedním nebo více dalšími členskými státy v rámci ujednání o zastupování nebo jiné formy konzulární spolupráce.
3. Členský stát může rovněž spolupracovat s externím poskytovatelem služeb v souladu s článkem 43.
4. Členské státy informují Komisi o své organizaci konzulátů a konzulární spolupráci v jednotlivých místech, kde se konzuláty nacházejí.
5. V případě ukončení spolupráce s jinými členskými státy usilují členské státy o zajištění kontinuity všech služeb.“

29) Článek 41 se zrušuje;

30) Článek 43 se mění takto:

a) odstavec 3 se zrušuje;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Externí poskytovatelé služeb nemají za žádných okolností přístup do VIS. Přístup do VIS je vyhrazen výlučně řádně pověřeným pracovníkům konzulátů nebo ústředních orgánů.“;

c) odstavec 6 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) poskytování obecných informací o vízové povinnosti v souladu s čl. 47 odst. 1 písm. a) až c) a formulářů žádosti;“

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) shromažďování údajů a žádostí, včetně odebírání biometrických identifikátorů, a předávání žádostí konzulátu nebo ústředním orgánům;“

iii) písmena e) a f) se nahrazují tímto:

„e) organizace sjednávání případných schůzek pro žadatele na konzulátu nebo v prostorách externího poskytovatele služeb;

f) vyzvedávání cestovních dokladů, včetně případného sdělení o zamítnutí, na konzulátu nebo u ústředního orgánu a jejich vrácení žadateli.“;

d) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Při výběru externího poskytovatele služeb posoudí dotčený členský stát důvěryhodnost a solventnost dané organizace nebo společnosti a zajistí, aby nedošlo ke střetu zájmů. Toto posouzení zahrnuje případně prověření potřebných povolení, zápisu v obchodním rejstříku, stanov společnosti a bankovních smluv.“;

e) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Členské státy odpovídají za dodržování pravidel ochrany osobních údajů a zajistí, aby externího poskytovatele služeb monitorovaly dozorové úřady pro ochranu údajů podle čl. 51 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (*).

(* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).“;

f) odstavec 11 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) obecných informací o kritériích, podmínkách a postupech vztahujících se k žádostem uvedených v čl. 47 odst. 1 písm. a), b) a c) a o obsahu formulářů žádostí poskytovaných žadatelům externím poskytovatelem služeb;

b) veškerých technických a organizačních bezpečnostních opatření vyžadovaných na ochranu osobních údajů proti náhodnému nebo protiprávnímu zničení nebo náhodné ztrátě, změně, neoprávněnému poskytnutí nebo zpřístupnění, zejména pokud spolupráce zahrnuje předávání spisů a údajů konzulátu nebo ústředním orgánům dotčeného členského státu nebo dotčených členských států, a proti všem dalším protiprávním formám zpracování osobních údajů;“

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Za tímto účelem konzulát či konzuláty nebo ústřední orgány dotčeného členského státu či dotčených členských států pravidelně a nejméně každých devět měsíců provádějí kontroly na místě v prostorách externího poskytovatele služeb. Členské státy se mohou dohodnout na sdílení zátěže související s těmito pravidelnými kontrolami.“;

g) vkládá se nový odstavec, který zní:

„11a. Do 1. února každého roku členské státy předloží Komisi zprávu o spolupráci s externími poskytovateli služeb po celém světě a o jejich kontrole, jak je uvedeno v příloze X bodě C.“

31) Článek 44 se nahrazuje tímto:

„Článek 44

Šifrování a bezpečné předávání údajů

1. V případě spolupráce mezi členskými státy, spolupráce s externím poskytovatelem služeb a využití honorárních konzulů zajistí dotčený členský stát nebo dotčené členské státy, aby údaje byly plně šifrovány, ať již jsou předávány elektronicky, nebo fyzicky na elektronickém paměťovém médiu.

2. Ve třetích zemích, které zakazují elektronické předávání šifrovaných údajů, dotčený členský stát nebo dotčené členské státy elektronické předávání údajů nepovolí.

V takových případech dotčený členský stát nebo dotčené členské státy zajistí, aby elektronické údaje předával fyzicky v plně šifrované podobě na elektronickém paměťovém médiu konzulární úředník členského státu, nebo pokud by toto předání vyžadovalo nepřiměřená nebo neopodstatněná opatření, aby byly tyto údaje předány jiným bezpečným a zabezpečeným způsobem, například s využitím zavedených operátorů majících zkušenosti s přepravou citlivých dokumentů a údajů v příslušné třetí zemi.

3. Ve všech případech musí být úroveň bezpečnosti předávání přizpůsobena důvěrné povaze údajů.“

32) Článek 45 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Akreditovaní obchodní zprostředkovatelé jsou pravidelně podrobováni namátkovým kontrolám zahrnujícím osobní nebo telefonické pohovory se žadateli, ověřování zájezdů a ubytování, a pokud je to považováno za nezbytné, ověřování dokladů týkajících se skupinového návratu.“;

b) v odstavci 5 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Každý konzulát a ústřední orgány zajistí, aby byla veřejnost v relevantních případech informována o seznamu akreditovaných obchodních zprostředkovatelů, se kterými spolupracují.“

33) V článku 47 se odstavec 1 mění takto:

a) vkládají se nová písmena, která znějí:

„aa) o kritériích, která musí žádost splňovat, aby byla považována za přípustnou, stanovených v čl. 19 odst. 1;

ab) o skutečnosti, že biometrické údaje mají být v zásadě odebírány jednou za 59 měsíců počínaje dnem prvního odběru;“

b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) o místě, kde je možné žádost podat (příslušný konzulát nebo externí poskytovatel služeb);“

c) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„j) o postupu podání stížnosti podle čl. 38 odst. 5.“

34) Článek 48 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Konzuláty a delegace Unie spolupracují v každé územní působnosti za účelem zajištění harmonizovaného uplatňování společné vizové politiky, přičemž berou v úvahu místní okolnosti.

Za tímto účelem vydá Komise v souladu s čl. 5 odst. 3 rozhodnutí Rady 2010/427/EU (*) pokyny pro delegace Unie k provádění příslušných koordinačních úkolů uvedených v tomto článku.

Jestliže žádosti podané v dané územní působnosti posuzují a rozhodují o nich ústřední orgány podle čl. 4 odst. 1a, zajistí členské státy jejich aktivní zapojení do místní schengenské spolupráce. Pracovníci přispívající k místní schengenské spolupráci musí být náležitě vyškoleni a být zapojeni do posuzování žádostí v dotčené územní působnosti.

(*) Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30).“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Členské státy a Komise spolupracují zejména za účelem:

- a) přípravy harmonizovaného seznamu podpůrných dokladů, které mají žadatelé předložit, s přihlédnutím k článku 14;
- b) přípravy místního provádění čl. 24 odst. 2, pokud jde o udělování víz pro více vstupů;
- c) případného zajištění společného překladu formuláře žádosti;
- d) vypracování seznamu cestovních dokladů vydávaných hostitelskou zemí a jeho pravidelné aktualizace;
- e) vypracování společného informačního listu obsahujícího informace uvedené v čl. 47 odst. 1;
- f) případného sledování provádění čl. 25a odst. 5 a 6.“;

c) odstavec 2 se zrušuje;

d) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy si v rámci místní schengenské spolupráce vyměňují následující informace:

- a) čtvrtletní statistiky o jednotných vízech, vízech s omezenou územní platností a letištních průjezdních vízech, o jejichž udělení bylo požádáno, která byla udělena a která byla zamítnuta;
- b) informace týkající se posouzení migračních a bezpečnostních rizik, zejména pak o:
 - i) socioekonomické struktury hostitelské země;
 - ii) zdrojích informací na místní úrovni, včetně informací o sociálním zabezpečení, zdravotním pojištění, daňových rejstřících a evidenci vstupů a výstupů;
 - iii) používání padělaných, napodobených nebo pozměněných dokladů;
 - iv) trasách nedovoleného přistěhovalectví;
 - v) trendech podvodného jednání;
 - vi) trendech, pokud jde o zamítnutí;
- c) informace o spolupráci s externími poskytovateli služeb a s dopravními společnostmi;
- d) informace o pojišťovnách poskytujících dostatečné cestovní zdravotní pojištění, včetně ověření druhů pojistného krytí a možných nadlimitních částek.“;

e) v odstavci 5 se zrušuje druhý pododstavec;

f) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„7. V každé územní působnosti se do 31. prosince každého roku vypracuje výroční zpráva. Na základě těchto zpráv vypracuje Komise výroční zprávu o stavu místní schengenské spolupráce a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.“

35) Článek 50 se zrušuje;

36) Článek 51 se nahrazuje tímto:

„Článek 51

Pokyny k praktickému uplatňování tohoto nařízení

Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů pokyny k praktickému uplatňování ustanovení tohoto nařízení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 52 odst. 2.“

37) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 51a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 16 odst. 9 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 1. srpna 2019. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 16 odst. 9 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (*).
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 16 odst. 9 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.
(*). Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“

38) Článek 52 se nahrazuje tímto:

„Článek 52

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor („Výbor pro víza“). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(*). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

- 39) Příloha I se nahrazuje zněním obsaženým v příloze I tohoto nařízení.
- 40) Příloha V se nahrazuje zněním obsaženým v příloze II tohoto nařízení.
- 41) Příloha VI se nahrazuje zněním obsaženým v příloze III tohoto nařízení.
- 42) Přílohy VII, VIII a IX se zrušují.
- 43) Příloha X se nahrazuje zněním obsaženým v příloze IV tohoto nařízení.

Článek 2

Sledování a hodnocení

1. Do 2. srpna 2022 vypracuje Komise hodnocení uplatňování nařízení (ES) č. 810/2009 ve znění tohoto nařízení. Toto celkové hodnocení obsahuje posouzení dosažených výsledků ve vztahu k cílům a posouzení uplatňování ustanovení nařízení (ES) č. 810/2009 ve znění tohoto nařízení.
2. Komise předá hodnocení uvedené v odstavci 1 Evropskému parlamentu a Radě. Na základě hodnocení Komise v případě potřeby předloží vhodné návrhy.
3. Do 2. května 2020 poskytnou členské státy Komisi relevantní dostupné údaje o využívání cestovního zdravotního pojištění uvedeného v článku 15 nařízení (ES) č. 810/2009 držitelů víz během jejich pobytu na území členských států, jakož i o nákladech vzniklých vnitrostátním orgánům nebo subjektům poskytujícím zdravotnické služby držitelům víz. Komise na základě těchto údajů do 2. listopadu 2020 vypracuje zprávu, kterou předloží Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 3

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto nařízení se použije ode dne 2. února 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA I

Jednotný formulář žádosti

ŽÁDOST O UDĚLENÍ SCHENGENSKÉHO VÍZA

Tento formulář žádosti je zdarma

⁽¹⁾

Rodinní příslušníci občanů EU, EHP a Švýcarska nevyplňují pole č. 21, 22, 30, 31 a 32 (označená *).

Pole 1–3 je třeba vyplnit v souladu s údaji v cestovním dokladu.

1. Příjmení:			ČÁST VYHRAZENÁ ÚŘADŮM Datum podání žádosti: Číslo žádosti:
2. Rodné příjmení (dříve užívané(á) příjmení):			
3. Jméno (jména):			
4. Datum narození (den–měsíc–rok):	5. Místo narození: 6. Země narození:	7. Současná státní příslušnost: Státní příslušnost při narození, pokud se liší: Další státní příslušnosti:	Místo podání žádosti: ☐ velvyslanectví/konzulát ☐ poskytovatel služeb ☐ obchodní zprostředkovatel
8. Pohlaví: ☐ muž ☐ žena	9. Rodinný stav: ☐ svobodný/svobodná ☐ ženatý/vdaná ☐ v registrovaném partnerství ☐ žijící odděleně ☐ rozvedený/rozvedená ☐ vdovec/vdova ☐ jiný (prosím upřesněte)		☐ hranice (název): ☐ jinde
10. Vykonavatel rodičovské odpovědnosti (v případě nezletilých osob) / poručník nebo opatrovník (příjmení, jméno, adresa, pokud se liší od adresy žadatele, telefonní číslo, e-mailová adresa a státní příslušnost):			Spis zpracoval(a):
11. Případně národní identifikační číslo:			Podpůrné doklady: ☐ cestovní doklad ☐ prostředky k obživě ☐ pozvání

⁽¹⁾ U Norska, Islandu, Lichtenštejska a Švýcarska se logo nevyžaduje.

12. Druh cestovního dokladu: ☐ běžný cestovní pas ☐ diplomatický pas ☐ služební pas ☐ úřední pas ☐ zvláštní pas ☐ jiný cestovní doklad (prosím upřesněte):				
13. Číslo cestovního dokladu:	14. Datum vydání:	15. Platnost do:	16. Vydal(a) (země):	☐ cestovní zdravotní pojištění (TMI) ☐ dopravní prostředek ☐ jiné: Rozhodnutí o vízu: ☐ zamítnuto ☐ uděleno: ☐ A ☐ C ☐ Vízum s omezenou územní platností ☐ Platnost:
17. V příslušných případech osobní údaje rodinného příslušníka, který je občanem EU, EHP nebo Švýcarska				
Příjmení:		Jméno (jména):		Od: Do:
Datum narození (den-měsíc-rok):	Státní příslušnost:	Číslo cestovního dokladu nebo průkazu totožnosti:		
18. V příslušných případech příbuzenský vztah k občanu EU, EHP nebo Švýcarska: ☐ manžel(ka) ☐ dítě ☐ vnuk/vnučka ☐ závislý předek v přímé linii ☐ registrovaný partner / registrovaná partnerka ☐ jiné				
19. Adresa bydliště a e-mailová adresa žadatele:			Telefonní číslo:	
20. Bydliště v jiné zemi, než je země, jejímž je žadatel v současné době státním příslušníkem: ☐ Ne ☐ Ano. Povolení k pobytu nebo jiný odpovídající doklad č. Platnost do				
*21. Současné zaměstnání:				Počet vstupů: ☐ 1 ☐ 2 ☐ více
*22. Zaměstnavatel, jeho adresa a telefonní číslo. U studentů název a adresa vzdělávací instituce:				Počet dnů:
23. Účel(y) cesty: ☐ turistika ☐ obchod ☐ návštěva rodiny nebo přátel ☐ kultura ☐ sport ☐ oficiální návštěva ☐ zdravotní důvody ☐ studium ☐ letištní průjezd ☐ jiné (prosím upřesněte):				
24. Další informace týkající se účelu pobytu:				
25. Hlavní cílový členský stát (a případné další cílové členské státy):		26. Členský stát prvního vstupu:		
27. Počet požadovaných vstupů: ☐ jeden vstup ☐ dva vstupy ☐ více vstupů Předpokládané datum příjezdu do schengenského prostoru při prvním předpokládaném pobytu: Předpokládané datum odjezdu ze schengenského prostoru po prvním předpokládaném pobytu:				

28. Dříve odebrané otisky prstů za účelem žádosti o udělení schengenského víza: ☐ Ne ☐ Ano Datum, je-li známé Číslo vízového štítku, je-li známé	
29. Případné povolení ke vstupu do cílové země: Udělil(a) Doba platnosti od do	
*30. Příjmení a jméno zvoucí osoby (osob) v členském státě (státech). Pokud nejsou, uveďte jméno hotelu (hotelů) nebo adresu (adresy) dočasného ubytování v členském státě (státech):	
Adresa a e-mailová adresa zvoucí osoby (osob) / hotelu (hotelů) / dočasného ubytování:	Telefonní číslo:
*31. Název a adresa zvoucí společnosti/organizace:	
Příjmení, jméno, adresa, telefonní číslo a e-mailová adresa kontaktní osoby ve zvoucí společnosti/organizaci	Telefonní číslo společnosti/organizace:
*32. Náklady spojené s cestou a s pobytem žadatele hradí:	
☐ žadatel sám Prostředky podpory: ☐ hotovost ☐ cestovní šeky ☐ kreditní karta ☐ předplacené ubytování ☐ předplacená doprava ☐ jiné (prosím upřesněte):	☐ sponzor (zvoucí osoba, společnost, organizace), prosím upřesněte: ☐ uvedený v poli 30 nebo 31 ☐ jiný (upřesněte): Prostředky podpory: ☐ hotovost ☐ poskytnutí ubytování ☐ pokrytí všech nákladů během pobytu ☐ předplacená doprava ☐ jiné (prosím upřesněte):

Jsem si vědom(a), že vízový poplatek se v případě zamítnutí žádosti nevrací.

V případě žádosti o udělení víza pro více vstupů:

Jsem si vědom(a) nutnosti uzavřít na dobu svého prvního pobytu i následujících návštěv na území členských států dostatečné cestovní zdravotní pojištění.

Jsem si vědom(a) následující skutečnosti a jsem s ní srozuměn(a): shromažďování údajů požadovaných v tomto formuláři žádosti a pořízení mé fotografie, případně odebrání otisků prstů, jsou povinné pro posouzení žádosti; veškeré moje osobní údaje, které tato žádost obsahuje, jakož i otisky prstů a fotografie budou předány příslušným orgánům členských států a těmito orgány pro účely rozhodnutí o mé žádosti zpracovány.

Tyto údaje, jakož i údaje týkající se rozhodnutí o mé žádosti nebo rozhodnutí o prohlášení uděleného víza za neplatné, jeho zrušení nebo prodloužení se vloží do Vízového informačního systému (VIS), kde budou uloženy po dobu nejdéle pěti let, během nichž k nim budou mít přístup vízové orgány a orgány provádějící kontroly víz na vnějších hranicích a v členských státech, azylové a přistěhovalecké orgány v členských státech za účelem ověření, zda jsou splněny podmínky k povolení vstupu a pobytu na území členských států, za účelem odhalení osob, které tyto podmínky nespĺňují nebo je přestaly splňovat, posouzení žádostí o azyl a určení, kdo je k takovému posouzení příslušný. Za určitých podmínek budou mít k těmto údajům přístup také určené orgány členských států a Europol za účelem prevence, odhalování a vyšetřování teroristických trestných činů a dalších závažných trestných činů. Orgán členského státu, který odpovídá za zpracovávání údajů: [(.....)].

Je mi známo, že mám právo v jakémkoli členském státu získat informaci o údajích týkajících se mé osoby, které byly zaznamenány do VIS, a o členském státu, který údaje předal, a právo požadovat, aby údaje, jež se týkají mé osoby a jsou nesprávné, byly opraveny, a aby údaje, které se mne týkají a které byly zpracovány nezákonně, byly vymazány. Orgán, který moji žádost posuzuje, mne bude na mou výslovnou žádost informovat, jakým způsobem mohu vykonávat své právo na kontrolu osobních údajů, které se mne týkají, a jak je mohu podle právních předpisů dotčeného členského státu nechat opravit nebo vymazat, včetně práva na podání opravných prostředků. Stížnosti ve věci ochrany osobních údajů přijímá vnitrostátní dozorový úřad tohoto členského státu [kontaktní údaje:].

Prohlašuji, že jsem všechny výše uvedené údaje poskytl(a) podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a že jsou správné a úplné. Jsem si vědom(a) toho, že jakékoli nepravdivé prohlášení povede k zamítnutí mé žádosti nebo prohlášení již uděleného víza za neplatné a může vést také k trestnímu stíhání podle práva členského státu, ve kterém se moje žádost vyřizuje.

Zavazuji se, že opustím území členských států předtím, než skončí platnost víza, bylo-li mi uděleno. Byl(a) jsem informován(a) o tom, že samotné vízum je pouze jedním z předpokladů ke vstupu na evropské území členských států. Udělení víza samo o sobě neznamená, že mám právo na náhradu škody, pokud nespĺním příslušná ustanovení čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/399 (Schengenský hraniční kodex), a bude mi z tohoto důvodu odepřen vstup. Splnění podmínek ke vstupu bude znovu posouzeno při vstupu na evropské území členských států.

Místo a datum:	Podpis: (u nezletilých podpis vykonavatele rodičovské odpovědnosti / zákonného zástupce, poručníka nebo opatrovníka):“;
----------------	--

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA V

SEZNAM POVOLENÍ K POBYTU, JEJICHŽ DRŽITELÉ JSOU OPRÁVNĚNI K PRŮJEZDU PŘES LETIŠTĚ ČLENSKÝCH STÁTŮ, ANIŽ BY MUSELI MÍT LETIŠTNÍ PRŮJEZDNÍ VÍZUM

ANDORRA:

- autorització temporal (dočasné přistěhovalecké povolení – zelené),
- autorització temporal per a treballadors d'empreses estrangeres (dočasné přistěhovalecké povolení pro zaměstnance zahraničních podniků – zelené),
- autorització residència i treball (povolení k pobytu a pracovní povolení – zelené),
- autorització residència i treball del personal d'ensenyament (povolení k pobytu a pracovní povolení pro učitele – zelené),
- autorització temporal per estudis o per recerca (dočasné přistěhovalecké povolení pro účely studia nebo výzkumu – zelené),
- autorització temporal en pràctiques formatives (dočasné přistěhovalecké povolení pro účely stáží a odborné přípravy – zelené),
- autorització residència (povolení k pobytu – zelené).

KANADA:

- permanent resident (PR) card (povolení k trvalému pobytu),
- Permanent Resident Travel Document (PRTD – cestovní doklad držitele povolení k trvalému pobytu).

JAPONSKO:

- pobytová karta.

SAN MARINO:

- permesso di soggiorno ordinario (platnost jeden rok s možností prodloužení po uplynutí platnosti),
- zvláštní povolení k pobytu z následujících důvodů (platnost jeden rok s možností prodloužení po uplynutí platnosti): univerzitní studium, sport, zdravotní péče, náboženské důvody, ošetřující personál ve veřejných nemocnicích, diplomatické funkce, společné soužití, povolení pro nezletilé, humanitární důvody, rodičovské povolení,
- sezonní a dočasné pracovní povolení (platnost 11 měsíců s možností prodloužení po uplynutí platnosti),
- průkaz totožnosti vydávaný osobám s úředním pobytem „residenza“ v San Marinu (platnost 5 let).

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ:

- platné přistěhovalecké vízum před uplynutím doby platnosti; může být opatřeno razítkem v přístavu vstupu na dobu jednoho roku jako dočasný důkaz pobytu, než bude vystaven doklad Form I-551,
- platný doklad Form I-551 (Permanent Resident Card) před uplynutím doby platnosti; může mít platnost na dva roky nebo deset let, v závislosti na třídě vstupu do země; není-li na dokladu vyznačeno datum konce platnosti, je tento doklad platný pro cestování,
- platný doklad Form I-327 (Re-entry Permit) před uplynutím doby platnosti,
- platný doklad Form I-571 (Refugee Travel Document s označením „Permanent Resident Alien“) před uplynutím doby platnosti.“

PŘÍLOHA III

„PŘÍLOHA VI

JEDNOTNÝ FORMULÁŘ PRO OZNÁMENÍ DŮVODŮ ZAMÍTNUTÍ ŽÁDOSTI O UDĚLENÍ VÍZA,
PROHLÁŠENÍ VÍZA ZA NEPLATNÉ NEBO JEHO ZRUŠENÍ

ZAMÍTNUTÍ ŽÁDOSTI O UDĚLENÍ VÍZA / PROHLÁŠENÍ VÍZA ZA NEPLATNÉ / ZRUŠENÍ VÍZA

Vážená paní /vážený pane

velvyslanectví / generální konzulát / konzulát / [jiný příslušný orgán] v [jménem (název zastoupeného členského státu)];

[jiný příslušný orgán] (státu)

orgány odpovědné za kontroly osob v

posoudil/posoudilo/posoudily

Vaši žádost;

Vaše vízum, číslo:, udělené [den/měsíc/rok].

Udělení víza se zamítá

Vízum se prohlašuje za neplatné

Vízum bylo zrušeno

Toto rozhodnutí se zakládá na tomto důvodu či těchto důvodech:

1. byl předložen napodobený/padělaný/pozměněný cestovní doklad
2. nebylo poskytnuto zdůvodnění účelu a podmínek předpokládaného pobytu
3. neprokázal(a) jste dostatečné finanční prostředky na obživu po dobu trvání předpokládaného pobytu nebo na návrat do země původu nebo bydliště nebo na průjezd do třetí země, ve které budete určitě přijat(a)
4. neprokázal(a) jste, že jste schopen (schopna) si legálním způsobem opatřit dostatečné finanční prostředky na obživu po dobu trvání předpokládaného pobytu nebo na návrat do země původu nebo bydliště nebo na průjezd do třetí země, ve které budete určitě přijat(a)
5. již jste na území členských států pobýval(a) 90 dnů během stávajícího období 180 dnů na základě jednotného víza nebo víza s omezenou územní platností
6. o Vaší osobě je v Schengenském informačním systému (SIS) veden záznam pro účely odepření vstupu vložený (název členského státu)
7. jeden nebo více členských států Vás považuje za hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost
8. jeden nebo více členských států Vás považuje za hrozbu pro veřejné zdraví ve smyslu čl. 2 bodu 21 nařízení (EU) 2016/399 (Schengenský hraniční kodex)

(¹) U Norska, Islandu, Lichtenštejska a Švýcarska se logo nevyžaduje.

9. jeden nebo více členských států Vás považuje za hrozbu pro své mezinárodní vztahy
10. informace předložené za účelem prokázání účelu a podmínek předpokládaného pobytu nebyly spolehlivé
11. existují důvodné pochybnosti o spolehlivosti prohlášení učiněných ohledně (prosím upřesněte)
12. existují důvodné pochybnosti o spolehlivosti, o pravosti předložených podpůrných dokladů nebo o pravdivosti jejich obsahu
13. existují důvodné pochybnosti o Vašem úmyslu opustit území členských států před skončením platnosti víza
14. nebyl předložen dostatečný důkaz o tom, že jste nebyl(a) schopen (schopna) požádat o vízum předem, jenž by odůvodňoval podání žádosti o udělení víza na hranicích
15. nebyl zdůvodněn účel a podmínky předpokládaného letištního průjezdu
16. nepředložil(a) jste důkaz o tom, že máte dostatečné a platné cestovní zdravotní pojištění
17. držitel víza požádal o zrušení víza ⁽²⁾

Další poznámky:

.....

.....

.....

.....

.....

Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza / prohlášení víza za neplatné / zrušení víza se můžete odvolat.

Pravidla pro odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení víza / prohlášení víza za neplatné / zrušení víza stanoví tyto právní předpisy (odkaz na vnitrostátní právní předpisy):

.....

Příslušný orgán, u kterého může být podáno odvolání (kontaktní údaje):

.....

Informace o náležitém odvolacím postupu jsou k dispozici zde (kontaktní údaje):

.....

Odvolání musí být podáno do (uvede se lhůta):

.....

Datum a razítko velvyslanectví / generálního konzulátu / konzulátu / orgánů odpovědných za kontroly osob / jiných příslušných orgánů:

Podpis dotyčné osoby ⁽³⁾: “

⁽²⁾ Na zrušení víza z tohoto důvodu se nevztahuje právo na odvolání.

⁽³⁾ Je-li vyžadován vnitrostátním právem.

PŘÍLOHA IV

„PŘÍLOHA X

SEZNAM MINIMÁLNÍCH POŽADAVKŮ, KTERÉ MUSÍ BÝT OBSAŽENY V PRÁVNÍM NÁSTROJI V PŘÍPADĚ
SPOLUPRÁCE S EXTERNÍMI POSKYTOVATELI SLUŽEB

A. Právní nástroj musí:

- a) obsahovat seznam úkolů, které má vykonávat externí poskytovatel služeb v souladu s čl. 43 odst. 6 tohoto nařízení;
- b) stanovit lokality, ve kterých má externí poskytovatel služeb působit, a konzulát, na který jednotlivé středisko pro podávání žádostí odkazuje;
- c) obsahovat seznam služeb, na které se vztahuje povinný poplatek za služby;
- d) instruovat externího poskytovatele služeb, aby jasně informoval veřejnost o tom, že na volitelné služby se vztahují další poplatky.

B. Pokud jde o ochranu údajů, musí externí poskytovatel služeb při výkonu své činnosti:

- a) po celou dobu předcházet veškerému neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo vymazávání údajů, zejména v průběhu jejich předávání konzulátu členského státu (států), který je odpovědný za vyřízení žádosti;
- b) v souladu s pokyny dotčeného členského státu (států) předávat údaje:
 - elektronicky v zašifrované podobě nebo
 - fyzicky zabezpečeným způsobem;
- c) předávat údaje co nejrychleji:
 - v případě fyzicky předávaných údajů nejméně jednou týdně,
 - v případě elektronicky předávaných zašifrovaných údajů nejpozději na konci dne, kdy byly shromážděny;
- d) zajistit vhodné prostředky pro sledování jednotlivých spisů žádostí předávaných na konzulát a z něj;
- e) vymazávat údaje nejpozději sedm dní po jejich předání a zajistit, aby do vrácení pasu žadateli byly uchovány pouze jméno a kontaktní údaje žadatele pro účely sjednání schůzky, jakož i číslo pasu, a aby byly vymazány pět dní poté;
- f) zajišťovat veškerá technická a organizační bezpečnostní opatření vyžadovaná za účelem ochrany osobních údajů proti náhodnému nebo protiprávnímu zničení nebo náhodné ztrátě, změně, neoprávněnému poskytnutí nebo zpřístupnění, zejména pokud spolupráce zahrnuje předávání spisů a údajů konzulátu dotčeného členského státu (států), a proti všem jiným protiprávním formám zpracování osobních údajů;
- g) zpracovávat údaje pouze pro účely zpracování osobních údajů žadatelů jménem dotčeného členského státu (států);
- h) uplatňovat normy týkající se ochrany údajů, které jsou přinejmenším rovnocenné normám uvedeným v nařízení (EU) 2016/679;
- i) poskytovat žadatelům informace požadované podle článku 37 nařízení o VIS.

C. Pokud jde o jednání jeho pracovníků, musí externí poskytovatel služeb při výkonu své činnosti:

- a) zajistit, aby byli tito pracovníci řádně proškoleni;
- b) zajistit, aby tito pracovníci při výkonu svých povinností:
 - jednali se žadateli zdvořile,
 - respektovali lidskou důstojnost a integritu žadatelů, nediskriminovali osoby na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace a
 - dodržovali pravidla pro zachování důvěrnosti; tato pravidla platí i po odchodu zaměstnanců ze zaměstnání nebo po pozastavení nebo ukončení platnosti právního nástroje;

- c) kdykoliv poskytnout údaje o totožnosti pracovníků externího poskytovatele služeb;
 - d) prokázat, že jeho zaměstnanci nemají záznam v rejstříku trestů a mají požadovanou odbornou způsobilost.
- D. Pokud jde o kontrolu výkonu jeho činnosti, musí externí poskytovatel služeb:
- a) kdykoliv a bez předchozího oznámení umožnit zaměstnancům pověřeným dotčeným členským státem (státy) přístup do svých prostor, zejména pro účely kontroly;
 - b) zajistit možnost vzdáleného přístupu do systému pro sjednávání schůzek pro účely kontroly;
 - c) zajistit používání příslušných metod sledování (například testovacích žadatelů; webových kamer);
 - d) zajistit vnitrostátnímu dozorovému úřadu pro ochranu údajů daného členského státu přístup k dokladům prokazujícím soulad s pravidly o ochraně údajů, včetně oznamovací povinnosti, externích auditů a pravidelných kontrol na místě;
 - e) neprodleně písemně oznámit dotčenému členskému státu (státům) jakékoli narušení bezpečnosti nebo jakékoli stížnosti žadatelů týkající se zneužívání údajů nebo neoprávněného přístupu a spolupracovat s dotčeným členským státem (státy) s cílem nalézt řešení a rychle poskytnout stěžujícím si žadatelům vysvětlení.
- E. Pokud jde o obecné požadavky, musí externí poskytovatel služeb:
- a) jednat podle pokynů členského státu (států) pověřeného zpracováním žádosti;
 - b) přijmout vhodná protikorupční opatření (např. adekvátní platové ohodnocení zaměstnanců; spolupráce při výběru zaměstnanců pro výkon příslušného úkolu; tzv. pravidlo čtyř očí; zásada rotace);
 - c) plně dodržovat ustanovení právního nástroje, mezi nimiž je i doložka o pozastavení nebo ukončení, zejména v případě porušení stanovených pravidel, jakož i doložka o přezkumu, aby bylo zajištěno, že právní nástroj zohlední osvědčené postupy.“
-

NARÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1156

ze dne 20. června 2019

o usnadnění přeshraniční distribuce fondů kolektivního investování a o změně nařízení (EU) č. 345/2013, (EU) č. 346/2013 a (EU) č. 1286/2014

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Odlišné přístupy v oblasti regulace a dohledu týkající se přeshraniční distribuce alternativních investičních fondů ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽³⁾, včetně evropských fondů rizikového kapitálu (EuVECA) ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013 ⁽⁴⁾, evropských fondů sociálního podnikání (EuSEF) ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013 ⁽⁵⁾ a evropských fondů dlouhodobých investic (ELTIF) ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/760 ⁽⁶⁾ a subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽⁷⁾, vedou k roztržtosti a překážkám u přeshraničního nabízení a přístupu alternativních investičních fondů a SKIPCP, což by mohlo bránit jejich nabízení v jiných členských státech. SKIPCP mohou být v závislosti na své právní formě spravovány externě nebo interně. Jakékoli ustanovení tohoto nařízení týkající se správcovských společností SKIPCP by se mělo vztahovat jak na společnosti, jejichž předmětem podnikatelské činnosti je správa SKIPCP, tak na SKIPCP, které nestanovily správcovskou společnost SKIPCP.
- (2) Pro posílení regulačního rámce pro subjekty kolektivního investování a lepší ochranu investorů by propagační sdělení určená investorům do alternativních investičních fondů a SKIPCP měla být rozpoznatelná jako taková a měla by stejně zřetelně popisovat rizika i přínosy plynoucí z nákupu podílových jednotek nebo akcií alternativního investičního fondu nebo SKIPCP. Veškeré informace obsažené v propagačních sděleních určených investorům by kromě toho měly být předloženy nestranně, jasně a nezavádějícím způsobem. K zajištění ochrany investorů a rovných podmínek mezi alternativními investičními fondy a SKIPCP by se standardy pro propagační sdělení měly použít na propagační sdělení týkající se alternativních investičních fondů a SKIPCP.
- (3) Propagační sdělení určená investorům do alternativních investičních fondů a SKIPCP by měla uvádět, kde, jak a v jakém jazyce mohou investoři získat shrnutí informací o právech investorů a měla by také jasně uvádět, že správce alternativního investičního fondu, správce fondu EuVECA, správce fondu EuSEF nebo správcovská společnost SKIPCP (dále společně jen „správci subjektů kolektivního investování“) mají právo zrušit opatření přijatá za účelem nabízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 50.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. června 2019.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013 ze dne 17. dubna 2013 o evropských fondech rizikového kapitálu (Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013 ze dne 17. dubna 2013 o evropských fondech sociálního podnikání (Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 18).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/760 ze dne 29. dubna 2015 o evropských fondech dlouhodobých investic (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 98).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

- (4) Za účelem zvýšení transparentnosti a ochrany investorů a usnadnění přístupu k informacím o vnitrostátních právních a správních předpisech týkajících se propagačních sdělení by příslušné orgány měly tyto texty zveřejnit na svých internetových stránkách alespoň v některém jazyce obvyklém v oblasti mezinárodních financí, včetně jejich neoficiálních souhrnů, které by umožnily správcům subjektů kolektivního investování vytvořit si o těchto právních a správních předpisech obecný přehled. Zveřejněné znění by mělo být pouze pro informační účely a nemělo by zakládat právní povinnosti. Ze stejných důvodů by měl Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽⁸⁾ (dále jen „orgán ESMA“) vytvořit centrální databázi s přehledy požadavků jednotlivých členských států týkajících se propagačních sdělení a hypertextovými odkazy na informace zveřejněné na internetových stránkách příslušných orgánů.
- (5) Za účelem podpory osvědčených postupů v oblasti ochrany investorů, které jsou zakotveny ve vnitrostátních požadavcích na nestranná a jasná propagační sdělení, včetně online aspektů těchto propagačních sdělení, by měl orgán ESMA vydat pokyny pro uplatňování těchto požadavků na propagační sdělení.
- (6) Příslušné orgány by měly mít možnost vyžadovat předběžné oznamování propagačních sdělení pro účely ex-ante ověřování souladu těchto sdělení s tímto nařízením a jinými použitelnými požadavky, jako například zda jsou propagační sdělení rozpoznatelná jako taková, zda popisují rizika a přínosy plynoucí z nákupu podílových jednotek SKIPCP, a pokud členský stát dovoluje nabízet alternativní investiční fondy neprofesionálním investorům, i rizika a přínosy plynoucí z nákupu podílových jednotek nebo akcií alternativního investičního fondu stejně zřetelným způsobem a zda všechny informace v propagačních sděleních jsou prezentována způsobem, který je nestranný, jasný a nezavádějící. Toto ověření by mělo být provedeno ve stanoveném časovém rámci. Skutečnost, že příslušné orgány vyžadují předběžné oznamování, by neměla bránit v ex-post ověřování propagačních sdělení.
- (7) Příslušné orgány by měly informovat orgán ESMA o výsledcích tohoto ověřování, požadavcích na změny a jakýchkoli sankcích uložených správcům subjektů kolektivního investování. S cílem zvýšit informovanost o pravidlech pro propagační sdělení a jejich transparentnost na jedné straně a zajistit ochranu investorů na straně druhé by měl orgán ESMA jednou za dva roky vypracovat a zaslat Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o těchto pravidlech a jejich praktickém používání na základě ex-ante a ex-post ověřování propagačních sdělení příslušnými orgány.
- (8) Pro zajištění rovného zacházení se správci subjektů kolektivního investování a usnadnění jejich rozhodování o tom, zda mají zahájit přeshraniční distribuci investičních fondů, je důležité, aby poplatky vybírané a náklady účtované příslušnými orgány za dohled nad přeshraničními činnostmi byly přiměřené prováděným dohledovým úkolům a veřejně přístupné a aby tyto poplatky a náklady byly v zájmu zvýšení transparentnosti zveřejněny na jejich internetových stránkách. Ze stejného důvodu by hypertextové odkazy na informace zveřejňované na internetových stránkách příslušných orgánů ve vztahu k poplatkům a nákladům měly být zveřejněny na internetových stránkách orgánu ESMA, aby existovalo jedno ústřední informační místo. Internetové stránky orgánu ESMA by také měly zahrnovat interaktivní nástroj umožňující orientační výpočet těchto poplatků vybíraných a nákladů účtovaných příslušnými orgány.
- (9) Pro zajištění lepšího výběru poplatků a nákladů a pro zvýšení transparentnosti a přehlednosti struktury poplatků a nákladů by v případě, kdy jsou tyto poplatky vybírány a náklady účtovány příslušnými orgány, měli správci subjektů kolektivního investování obdržet fakturu, individuální vyúčtování nebo pokyn k úhradě jasně stanovující výši splatných poplatků a nákladů a způsob úhrady.
- (10) Jelikož by měl orgán ESMA v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 sledovat a posuzovat tržní vývoj v oblasti své působnosti, je vhodné a nezbytné zvýšit úroveň znalostí orgánu ESMA rozšířením stávajících databází orgánu ESMA tak, aby obsahovaly seznam centrální databáze uvádějící všechny alternativní investiční fondy a SKIPCP, které jsou nabízeny přeshraničně, správce těchto subjektů kolektivního investování a členské státy, v nichž jsou nabízeny. Za tímto účelem, a aby mohl orgán ESMA vést centrální databázi obsahující aktualizované informace, by měly příslušné orgány předávat orgánu ESMA informace o oznámeních a oznamovacích dopisech a informace, které obdržely podle směrnic 2009/65/ES a 2011/61/EU v souvislosti s přeshraničními činnostmi nabízení, jakož i informace o jakékoli změně těchto informací, která by se měla projevit v uvedené databázi. V této souvislosti by měl orgán ESMA vytvořit oznamovací portál, na který by měly příslušné orgány nahrávat veškeré dokumenty týkající se přeshraniční distribuce SKIPCP a alternativních investičních fondů.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (11) K zajištění rovných podmínek mezi kvalifikovanými fondy rizikového kapitálu ve smyslu nařízení (EU) č. 345/2013 nebo kvalifikovanými fondy sociálního podnikání ve smyslu nařízení (EU) č. 346/2013 na jedné straně a ostatními alternativními investičními fondy na straně druhé je nezbytné zahrnout do uvedených nařízení pravidla pro předběžné nabízení, která jsou totožná s pravidly pro předběžné nabízení stanovenými ve směrnici 2011/61/EU. Tato pravidla by měla umožnit správcům registrovaným v souladu s uvedenými nařízeními, aby se zaměřili na investory ověřováním jejich zájmu, pokud jde o nadcházející investiční příležitosti nebo strategie, prostřednictvím kvalifikovaných fondů rizikového kapitálu a kvalifikovaných fondů sociálního podnikání.
- (12) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2014⁽⁹⁾ jsou určité společnosti a osoby uvedené v článku 32 zmíněného nařízení osvobozeny od povinností v něm uvedených do 31. prosince 2019. Uvedené nařízení také stanoví, že Komise provede do 31. prosince 2018 jeho přezkum s cílem posoudit mimo jiné to, zda by toto přechodné osvobození mělo být prodlouženo, nebo pokud dojde ke zjištění jakýchkoli nezbytných úprav, zda by ustanovení o klíčových informacích pro investory ve směrnici 2009/65/ES měla být nahrazena ustanoveními o sdělení klíčových informací podle uvedeného nařízení nebo považována za rovnocenná těmto ustanovením.
- (13) Aby Komise mohla provést přezkum v souladu s nařízením (EU) č. 1286/2014 tak, jak původně stanovily Evropský parlament a Rada, měla by být lhůta pro tento přezkum prodloužena o 12 měsíců. Příslušný výbor Evropského parlamentu by měl podpořit proces přezkumu vedeného Komisi tím, že uspořádá slyšení k této problematice se zúčastněnými stranami zastupujícími zájmy odvětví a spotřebitelů.
- (14) Aby investoři nedostávali dva rozdílné dokumenty předcházející zveřejnění, a sice sdělení klíčových informací pro investory vyžadované podle směrnice 2009/65/ES a sdělení klíčových informací vyžadované podle nařízení (EU) č. 1286/2014, pro stejný subjekt kolektivního investování, zatímco jsou přijímány a prováděny legislativní akty vyplývající z přezkumu provedeného Komisi v souladu s uvedeným nařízením, mělo by být přechodné osvobození od povinností podle uvedeného nařízení prodlouženo o 24 měsíců. Aniž je dotčeno toto prodloužení, měly by všechny dotčené instituce a orgány dohledu usilovat o co nejrychlejší kroky, aby se usnadnilo ukončení tohoto přechodného osvobození.
- (15) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy vypracované orgánem ESMA, pokud jde o standardní formuláře, šablony a postupy pro zveřejňování a oznamování vnitrostátních právních a správních předpisů a jejich shrnutí týkajících se požadavků na nabízení platných na jejich území ze strany příslušných orgánů, výši poplatků vybíraných nebo nákladů účtovaných těmito orgány za přeshraniční činnosti a případně relevantní metody výpočtu. Pro zlepšení předávání informací orgánu ESMA by prováděcí technické normy měly být přijaty rovněž pro oznámení, oznamovací dopisy a informace ohledně přeshraničních činností nabízení, které jsou vyžadovány směrnicemi 2009/65/ES a 2011/61/EU a technické podmínky nezbytné pro fungování oznamovacího portálu zřízeného orgánem ESMA. Komise by měla tyto prováděcí technické normy přijímat prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.
- (16) Je nezbytné upřesnit, které informace mají být každé čtvrtletí předávány orgánu ESMA za účelem aktualizace databázi všech subjektů kolektivního investování a jejich správců.
- (17) Zpracování osobních údajů prováděné v rámci tohoto nařízení, jako je výměna nebo předávání osobních údajů příslušnými orgány, by mělo být prováděno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽¹⁰⁾ a výměna či předávání informací ze strany orgánu ESMA by měly probíhat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725⁽¹¹⁾.
- (18) Aby mohly příslušné vnitrostátní orgány vykonávat pravomoci svěřené jim tímto nařízením, měly by členské státy zajistit, aby měly tyto orgány veškeré nezbytné dohledové a vyšetřovací pravomoci.

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2014 ze dne 26. listopadu 2014 o sděleních klíčových informací týkajících se strukturovaných retailových investičních produktů a pojistných produktů s investiční složkou (Úř. věst. L 352, 9.12.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (19) Do 2. srpna 2024 by Komise měla provést hodnocení uplatňování tohoto nařízení. Hodnocení by mělo zohlednit vývoj na trhu a posoudit, zda zavedená opatření zlepšila přeshraniční distribuci subjektů kolektivního investování.
- (20) Do 2. srpna 2021 by Komise měla zveřejnit zprávu ve věci rozhodnutí investovat z vlastního podnětu a na žádost investora z vlastního podnětu, která specifikuje rozsah tohoto způsobu upisování fondů, jeho zeměpisné rozložení, včetně třetích zemí, a jeho dopad na pasový režim.
- (21) V zájmu zajištění právní jistoty je nezbytné sladit dny použitelnosti vnitrostátních právních a správních předpisů provádějících směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1160 ⁽¹²⁾ a tohoto nařízení, pokud jde o ustanovení o propagačních sděleních a předběžném nabízení.
- (22) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zvýšení efektivity trhu a zároveň vytvoření unie kapitálových trhů, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví jednotná pravidla pro zveřejňování vnitrostátních ustanovení týkajících se požadavků na nabízení pro subjekty kolektivního investování a jednotná pravidla pro propagační sdělení určená investorům, jakož i společné zásady týkající se poplatků vybíraných nebo nákladů účtovaných správci subjektů kolektivního investování za své přeshraniční činnosti. Stanoví rovněž zřízení centrální databáze pro přeshraniční nabízení subjektů kolektivního investování.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na:

- správce alternativních investičních fondů;
- správcovské společnosti SKIPCP, včetně SKIPCP, které nestanovily správčovskou společnost SKIPCP;
- správce fondů EuVECA; a
- správce fondů EuSEF.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- „alternativními investičními fondy“ alternativní investiční fondy ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU, jež zahrnují fondy EuVECA, EuSEF a ELTIF;
- „správci alternativních investičních fondů“ správci alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/61/EU, jimž bylo uděleno povolení podle článku 6 uvedené směrnice;
- „správcem evropského fondu rizikového kapitálu“ nebo „správcem fondu EuVECA“ správce kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu ve smyslu čl. 3 prvního pododstavce písm. c) nařízení (EU) č. 345/2013 registrovaný v souladu s článkem 14 uvedeného nařízení;
- „správcem evropského fondu sociálního podnikání“ nebo „správce fondu EuSEF“ správce kvalifikovaného fondu sociálního podnikání ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 346/2013 registrovaný v souladu s článkem 15 uvedeného nařízení;

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1160 ze dne 20. června 2019, kterou se mění směrnice 2009/65/ES a 2011/61/EU, pokud jde o přeshraniční distribuci fondů kolektivního investování (viz strana 106 v tomto čísle Úředního věstníku).

- e) „příslušnými orgány“ příslušné orgány ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. h) směrnice 2009/65/ES, čl. 4 odst. 1 písm. f) směrnice 2011/61/EU nebo příslušné orgány unijního alternativního investičního fondu ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. h) směrnice 2011/61/EU;
- f) „domovským členským státem“ členský stát, v němž má sídlo správce alternativního investičního fondu, správce fondu EuVECA, správce fondu EuSEF nebo správcovská společnost SKIPCP;
- g) „SKIPCP“ subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů povolený podle článku 5 směrnice 2009/65/ES;
- h) „správcovskou společností SKIPCP“ správcovská společnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES.

Článek 4

Požadavky na propagační sdělení

1. Správci alternativních investičních fondů, správci fondů EuVECA, správci fondů EuSEF a správcovské společnosti SKIPCP musejí zajistit, aby veškerá propagační sdělení určená investorům byla identifikovatelná jako taková a popisovala rizika a přínosy plynoucí z nákupu podílových jednotek nebo akcií alternativního investičního fondu nebo jednotek SKIPCP stejně zřetelným způsobem a aby veškeré informace obsažené v propagačních sděleních byly nestranné, jasné a nezavádějící.

2. Správcovské společnosti SKIPCP zajistí, aby propagační sdělení obsahující konkrétní informace o SKIPCP nebyla v rozporu s informacemi obsaženými v prospektu podle článku 68 směrnice 2009/65/ES nebo s klíčovými informacemi pro investory podle článku 78 uvedené směrnice ani, aby nesnižovala význam těchto informací. Správcovské společnosti SKIPCP zajistí, aby ve všech propagačních sděleních bylo uvedeno, že existuje prospekt a že jsou k dispozici klíčové informace pro investory. Taková propagační sdělení musí uvádět, kde, jak a v jakém jazyce mohou investoři nebo potenciální investoři získat prospekt a klíčové informace pro investory, a musí obsahovat hypertextové odkazy na tyto dokumenty nebo jejich internetové stránky.

3. Propagační sdělení uvedená v odstavci 2 musí uvádět, jakým způsobem a v jakém jazyce mohou investoři nebo potenciální investoři získat přehled práv investorů, a musí obsahovat hypertextový odkaz na tento přehled, který v případě potřeby zahrnuje informace o dostupnosti mechanismu hromadné žaloby na unijní a vnitrostátní úrovni v případě sporu.

Tato propagační sdělení musí také obsahovat jasné informace o tom, že správce nebo správcovská společnost podle odstavce 1 tohoto článku se mohou rozhodnout zrušit opatření přijatá za účelem nabízení svých subjektů kolektivního investování v souladu s článkem 93a směrnice 2009/65/ES a článkem 32a směrnice 2011/61/EU.

4. Správci alternativních investičních fondů, správci fondů EuVECA a správci fondů EuSEF zajistí, aby propagační sdělení obsahující výzvu k nákupu podílových jednotek nebo akcií alternativního investičního fondu, která obsahují konkrétní informace o alternativním investičním fondu, nebyla v rozporu s informacemi, které mají být zpřístupněny investorům podle článku 23 směrnice 2011/61/EU, článku 13 nařízení (EU) č. 345/2013 nebo článku 14 nařízení (EU) č. 346/2013, ani nesnižovalo význam těchto informací.

5. Odstavec 2 tohoto článku se použije obdobně na alternativní investiční fondy, které uveřejňují prospekt v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ⁽¹³⁾ nebo v souladu s vnitrostátním právem nebo uplatňují pravidla týkající se formátu a obsahu klíčových informací pro investory podle článku 78 směrnice 2009/65/ES.

6. Orgán ESMA do 2. srpna 2021 vydá a poté pravidelně aktualizuje pokyny pro uplatňování požadavků na propagační sdělení uvedená v odstavci 1 s přihlédnutím k online aspektům u těchto propagačních sdělení.

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES (Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 12).

Článek 5

Zveřejňování vnitrostátních předpisů týkajících se požadavků na nabízení

1. Příslušné orgány zveřejní a dále povedou na svých internetových stránkách aktualizované a úplné informace o použitelných vnitrostátních právních a správních předpisech upravujících požadavky na nabízení alternativních investičních fondů a SKIPCP a shrnutí těchto předpisů alespoň v jazyce obvyklém v oblasti mezinárodních financí.
2. Příslušné orgány oznámí orgánu ESMA hypertextové odkazy na internetové stránky příslušných orgánů, kde jsou informace uvedené v odstavci 1 zveřejněny.

Příslušné orgány bez zbytečného odkladu oznámí orgánu ESMA každou změnu v informacích poskytnutých podle prvního pododstavce tohoto odstavce.

3. Orgán ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem ke stanovení standardních formulářů, šablon a postupů pro zveřejňování a oznamování podle tohoto článku.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy prováděcích technických norem Komisi do 2. února 2021.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 6

Centrální databáze orgánu ESMA s vnitrostátními předpisy pro požadavky na nabízení

Orgán ESMA do 2. února 2022 na svých internetových stránkách zveřejní a dále povede centrální databázi obsahující shrnutí podle čl. 5 odst. 1 a hypertextové odkazy na internetové stránky příslušných orgánů podle čl. 5 odst. 2.

Článek 7

Ověření propagačních sdělení ex ante

1. Pouze pro účely ověření souladu s tímto nařízením a s vnitrostátními předpisy týkajícími se požadavků na nabízení mohou příslušné orgány požadovat předběžné oznamování propagačních sdělení, která správcovské společnosti SKIPCP hodlají přímo či nepřímo použít ve vztazích s investory.

Požadavek předběžného oznamování uvedený v prvním pododstavci nesmí představovat předběžnou podmínku pro nabízení podílových jednotek SKIPCP a nesmí být součástí oznamovacího postupu podle článku 93 směrnice 2009/65/ES.

V případě, že příslušné orgány požadují předběžné oznamování podle prvního pododstavce, informují do deseti pracovních dnů od obdržení propagačních sdělení, správcovskou společnost SKIPCP o jakékoli žádosti o změnu jejich propagačních sdělení.

Předběžné oznamování podle prvního pododstavce může být požadováno soustavně nebo v souladu s jakýmkoli jinými postupy ověřování, aniž jsou dotčeny dohledové pravomoci za účelem ověřování propagačních sdělení ex post.

2. Příslušné orgány, které vyžadují předběžné oznamování propagačních sdělení, musí zavést, uplatňovat a zveřejňovat na svých internetových stránkách postupy pro takové předběžné oznamování. Vnitřní pravidla a postupy musí zajistit transparentní a nediskriminační zacházení se všemi SKIPCP bez ohledu na členský stát, v němž je SKIPCP povolen.

3. Pokud správci alternativních investičních fondů, správci fondů EuVECA nebo správci fondů EuSEF nabízí neprofesionálním investorům podílové jednotky nebo akcie svých alternativních investičních fondů, použijí se na tyto správce obdobně odstavce 1 a 2.

Článek 8

Zpráva orgánu ESMA o propagačních sděleních

1. Do 31. března 2021 a poté každé dva roky podají příslušné orgány orgánu ESMA zprávu obsahující tyto informace:
 - a) počet žádostí o změnu propagačních sdělení na základě ověření ex ante v příslušných případech;
 - b) počet žádostí o změnu a rozhodnutí přijatých na základě ověření ex post, a to s jasným rozlišením nejčastějších porušení pravidel, včetně popisu a povahy těchto porušení;
 - c) popis nejčastějších porušení požadavků uvedených v článku 4; a
 - d) jeden příklad pro každé porušení pravidel uvedených v písmenech b) a c).
2. Do 30. června 2021 a poté každé dva roky předloží orgán ESMA Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu obsahující přehled marketingových požadavků uvedených v čl. 5 odst. 1 ve všech členských státech a analyzující dopady vnitrostátních právních a správních předpisů pro propagační sdělení vycházející také z informací obdržených v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

Článek 9

Společné zásady týkající se poplatků nebo nákladů

1. Pokud jsou poplatky vybírány nebo náklady účtovány příslušnými orgány, které plní své povinnosti ve vztahu k přeshraničním činnostem správců alternativních investičních fondů, správců fondů EuVECA, správců fondů EuSEF a správcovských společností SKIPCP, tyto poplatky nebo náklady musí být v souladu s celkovými náklady souvisejícími s výkonem funkcí příslušného orgánu.
2. U poplatků nebo nákladů uvedených v odstavci 1 tohoto článku příslušné orgány zasílají fakturu, individuální vyúčtování nebo pokyn k úhradě, které jasně stanoví způsob úhrady a datum splatnosti, na adresu uvedenou v čl. 93 odst. 1 třetím pododstavci směrnice 2009/65/ES nebo v příloze IV bodu i) směrnice 2011/61/EU.

Článek 10

Zveřejnění vnitrostátních předpisů týkajících se poplatků a nákladů

1. Do 2. února 2020 zveřejní příslušné orgány na svých internetových stránkách a průběžně aktualizují informace s výčtem poplatků nebo nákladů uvedených v čl. 9 odst. 1 nebo případně metody výpočtu těchto poplatků nebo nákladů, a to alespoň v jazyce obvyklém v oblasti mezinárodních financí.
2. Příslušné orgány sdělí orgánu ESMA hypertextové odkazy na internetové stránky příslušných orgánů, kde jsou informace uvedené v odstavci 1 zveřejněny.
3. Orgán ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem ke stanovení standardních formulářů, šablon a postupů pro zveřejnění a oznamování podle tohoto článku.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích norem Komisi do 2. února 2021.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 11

Zveřejnění orgánu ESMA týkající se poplatků a nákladů

1. Do 2. února 2022 zveřejní orgán ESMA na svých internetových stránkách hypertextové odkazy na internetové stránky příslušných orgánů uvedených v čl. 10 odst. 2. Tyto hypertextové odkazy jsou pravidelně aktualizovány.

2. Do 2. února 2022 orgán ESMA na svých internetových stránkách vytvoří a zpřístupní interaktivní nástroj veřejně dostupný alespoň v jazyce obvyklém v oblasti mezinárodních financí s uvedením orientačního výpočtu poplatků nebo nákladů uvedených v čl. 9 odst. 1. Tento nástroj pravidelně aktualizuje.

Článek 12

Centrální databáze orgánu ESMA o přeshraničním nabízení alternativních investičních fondů a SKIPCP

1. Do 2. února 2022 orgán ESMA na svých internetových stránkách zveřejní centrální databázi o přeshraničním nabízení alternativních investičních fondů a SKIPCP veřejně dostupnou v jazyce obvyklém v oblasti mezinárodních financí, s výčtem:

- a) všech alternativních investičních fondů, které jsou nabízeny v jiném členském státě, než je domovský členský stát, jejich správců, správců fondů EuSEF nebo správců fondů EuVECA a členských států, v nichž jsou nabízeny; a
- b) všech SKIPCP, které jsou nabízeny v jiném členském státě, než je domovský členský stát SKIPCP ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. e) směrnice 2009/65/ES, jejich správcovské společnosti SKIPCP a členských států, v nichž jsou nabízeny.

Tuto centrální databázi průběžně aktualizuje.

2. Povinnostmi uvedenými v tomto článku a v článku 13 souvisejícími s databází podle odstavce 1 tohoto článku nejsou dotčeny povinnosti související se seznamem podle čl. 6 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2009/65/ES, s centrálním veřejným rejstříkem podle čl. 7 odst. 5 druhého pododstavce směrnice 2011/61/EU, s centrální databází podle článku 17 nařízení (EU) č. 345/2013 a s centrální databází podle článku 18 nařízení (EU) č. 346/2013.

Článek 13

Standardizace oznámení orgánu ESMA

1. Příslušné orgány domovského členského státu čtvrtletně předávají orgánu ESMA informace, které jsou nezbytné pro vytvoření a vedení centrální databáze uvedené v článku 12 tohoto nařízení, pokud jde o každé oznámení, oznamovací dopis nebo informace podle čl. 93 odst. 1 a čl. 93a odst. 2 směrnice 2009/65/ES a čl. 31 odst. 2, čl. 32 odst. 2 a čl. 32a odst. 2 směrnice 2011/61/EU a veškeré změny těchto informací, pokud by tyto změny vedly ke změně informací v uvedené centrální databázi.

2. Orgán ESMA zřídí oznamovací portál, do nějž každý příslušný orgán vloží veškeré dokumenty uvedené v odstavci 1.

3. Orgán ESMA vypracuje návrh prováděcích technických norem, jimiž se upřesní informace, které mají být sděleny, a také formuláře, šablony a postupy pro sdělování informací příslušnými orgány pro účely odstavce 1 a technické podmínky nezbytné pro fungování oznamovacího portálu uvedeného v odstavci 2.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 2. února 2021.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 14

Pravomoci příslušných orgánů

1. Příslušné orgány mají veškeré dohledové a vyšetřovací pravomoci nezbytné pro plnění svých úkolů podle tohoto nařízení.

2. Pravomoci svěřené příslušným orgánům podle směrnic 2009/65/ES a 2011/61/EU a nařízení (EU) č. 345/2013, (EU) č. 346/2013 a (EU) 2015/760, včetně pravomocí týkajících se ukládání sankcí nebo dalších opatření, musí být rovněž vykonávány s ohledem na správce uvedené v článku 4 tohoto nařízení.

Článek 15

Změny nařízení (EU) č. 345/2013

Nařízení (EU) č. 345/2013 se mění takto:

1) V článku 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„o) „předběžným nabízením“ poskytování informací nebo sdělení, přímo či nepřímo, o investičních strategiích nebo představách o investicích ze strany správce kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu nebo jeho jménem potenciálním investorům s bydlištěm nebo se sídlem v Unii s cílem prověřit jejich zájem o kvalifikovaný fond rizikového kapitálu, který nebyl dosud zřízen, nebo o kvalifikovaný fond rizikového kapitálu, který je zřízen, avšak pro jehož nabízení dosud nebylo předloženo oznámení podle článku 15 v členském státě, v němž mají potenciální investoři bydliště nebo své sídlo, a který v každém případě nepředstavuje nabídku ani umístění pro potenciálního investora s cílem investovat do podílových jednotek nebo akcií daného kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu.“;

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 4a

1. Správce kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu může vykonávat předběžné nabízení v Unii kromě případů, kdy informace předložené potenciálním investorům:

- a) jsou dostatečné k tomu, aby investorům umožnily zavázat se k nabytí podílových jednotek nebo akcií konkrétního kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu;
- b) představují upisovací formuláře nebo podobné dokumenty ve formě návrhu nebo v konečné podobě; nebo
- c) představují zakládací dokumenty, prospekt nebo dokumenty související s nabízením kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu, který dosud nebyl zřízen, v konečné podobě.

Je-li poskytnut návrh prospektu nebo dokumentů souvisejících s nabízením, nesmí tyto dokumenty obsahovat informace dostatečné k tomu, aby investorům umožnily učinit investiční rozhodnutí, a zároveň musí jasně stanovit, že:

- a) nepředstavují nabídku nebo výzvu k upisování podílových jednotek nebo akcií kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu; a
- b) nelze na informace uvedené v daných dokumentech spoléhat, neboť jsou neúplné a mohou podléhat změně.

2. Příslušné orgány nesmí požadovat po správci kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu, aby oznámil svůj záměr vykonávat předběžné nabízení, ani aby před vykonáním předběžného nabízení splňoval jakékoli jiné podmínky nebo požadavky, než jsou ty stanovené v tomto článku.

3. Správci kvalifikovaných fondů rizikového kapitálu zajistí, aby investoři nezískávali podílové jednotky nebo akcie kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu prostřednictvím předběžného nabízení a aby investoři kontaktovaní v rámci předběžného nabízení mohli získat podílové jednotky nebo akcie v tomto kvalifikovaném fondu rizikového kapitálu pouze v rámci nabízení povoleného podle článku 15.

Za výsledek nabízení, který podléhá příslušným oznamovacím postupům uvedeným v článku 15, se považuje každé upsání podílových jednotek nebo akcií kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu uvedeného v informaci poskytnuté v souvislosti s předběžným nabízením, nebo kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu, který je zřízen na základě předběžného nabízení, ze strany profesionálních investorů ve lhůtě 18 měsíců poté, co správce kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu zahájil předběžné nabízení.

4. Do dvou týdnů od zahájení předběžného nabízení správce kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu zašle neformální dopis v listinné nebo elektronické podobě příslušným orgánům svého domovského členského státu. V tomto dopise uvede členské státy, v nichž je nebo bylo vykonáváno předběžné nabízení a po jakou dobu, stručný popis předběžného nabízení včetně informací o předložených investičních strategiích, a případně i seznam kvalifikovaných fondů rizikového kapitálu, jež jsou nebo byly předmětem předběžného nabízení. Příslušné orgány domovského členského státu správce kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu neprodleně informují příslušné orgány členských států, v nichž správce kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu vykonává nebo vykonával předběžné nabízení. Příslušné orgány členského státu, v němž předběžné nabízení je nebo bylo vykonáváno, mohou požádat příslušné orgány domovského členského státu správce kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu o poskytnutí dalších informací o předběžném nabízení, které je nebo bylo vykonáváno na jeho území.

5. Třetí osoba smí vykonávat předběžné nabízení jménem povoleného správce kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu, pouze pokud má povolení vykonávat činnost jako investiční podnik v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (*), jako úvěrová instituce v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (**), jako správcovská společnost SKIPCP v souladu se směrnicí 2009/65/ES, jako správce alternativního investičního fondu v souladu se směrnicí 2011/61/EU, nebo jedná jako vázaný zástupce v souladu se směrnicí 2014/65/EU. Tato třetí osoba musí splňovat veškeré podmínky stanovené v tomto článku.

6. Správce kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu zajistí, aby bylo předběžné nabízení náležitě zdokumentováno.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnice 2002/92/ES a směrnice 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).“

Článek 16

Změny nařízení (EU) č. 346/2013

Nařízení (EU) č. 346/2013 se mění takto:

1) V článku 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„o) „předběžným nabízením“ poskytování informací nebo sdělení, přímo či nepřímo, o investičních strategiích nebo představách o investicích ze strany správce kvalifikovaného fondu sociálního podnikání nebo jeho jménem potenciálním investorům s bydlištěm nebo se sídlem v Unii s cílem prověřit jejich zájem o kvalifikovaný fond sociálního podnikání, který nebyl dosud zřízen, nebo o kvalifikovaný fond sociálního podnikání, který je zřízen, avšak pro jehož nabízení dosud nebylo předloženo oznámení podle článku 16 v členském státě, v němž mají potenciální investoři bydliště nebo své sídlo, a který v každém případě nepředstavuje nabídku ani umístění pro potenciálního investora s cílem investovat do podílových jednotek nebo akcií daného kvalifikovaného fondu sociálního podnikání.“;

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 4a

1. Správce kvalifikovaného fondu sociálního podnikání může vykonávat předběžné nabízení v Unii kromě případů, kdy informace předložené potenciálním investorům:

- a) jsou dostatečné k tomu, aby investorům umožnily zavázat se k nabytí podílových jednotek nebo akcií konkrétního kvalifikovaného fondu sociálního podnikání;
- b) představují upisovací formuláře nebo podobné dokumenty ve formě návrhu nebo v konečné podobě; nebo
- c) představují zakládací dokumenty, prospekt nebo dokumenty související s nabízením kvalifikovaného fondu sociálního podnikání, který dosud nebyl zřízen, v konečné podobě.

Je-li poskytnut návrh prospektu nebo dokumentů souvisejících s nabízením, nesmí tyto dokumenty obsahovat informace dostatečné k tomu, aby investorům umožnily učinit investiční rozhodnutí, a zároveň musí jasně stanovit, že:

- a) nepředstavují nabídku nebo výzvu k upisování podílových jednotek nebo akcií kvalifikovaného fondu sociálního podnikání; a
- b) nelze na informace uvedené v daných dokumentech spoléhat, neboť jsou neúplné a mohou podléhat změně.

2. Příslušné orgány nesmí požadovat po správci kvalifikovaných fondů sociálního podnikání, aby oznámil příslušným orgánům obsah nebo adresy předběžného nabízení, ani aby před vykonáním předběžného nabízení splňoval jakékoli jiné podmínky nebo požadavky, než jsou ty stanovené v tomto článku.

3. Správci kvalifikovaných fondů sociálního podnikání zajistí, aby investoři nezískávali podílové jednotky nebo akcie kvalifikovaného fondu sociálního podnikání prostřednictvím předběžného nabízení a aby investoři kontaktovaní v rámci předběžného nabízení mohli získat podílové jednotky nebo akcie v tomto kvalifikovaném fondu sociálního podnikání pouze v rámci nabízení povoleného podle článku 16.

Za výsledek nabízení, který podléhá příslušným oznamovacím postupům uvedeným v článku 16, se považuje každé upsání podílových jednotek nebo akcií kvalifikovaného fondu sociálního podnikání uvedeného v informaci poskytnuté v souvislosti s předběžným nabízením, nebo kvalifikovaného fondu sociálního podnikání, který je zřízen na základě předběžného nabízení, ze strany profesionálních investorů ve lhůtě 18 měsíců poté, co správce kvalifikovaného fondu sociálního podnikání zahájil předběžné nabízení.

4. Do dvou týdnů od zahájení předběžného nabízení správce kvalifikovaného fondu sociálního podnikání zašle neformální dopis v listinné nebo elektronické podobě příslušným orgánům svého domovského členského státu. V tomto dopise uvede členské státy, v nichž je nebo bylo vykonáváno předběžné nabízení a po jakou dobu, stručný popis předběžného nabízení včetně informací o předložených investičních strategiích, a případně i seznam kvalifikovaných fondů sociálního podnikání, jež jsou nebo byly předmětem předběžného nabízení. Příslušné orgány domovského členského státu správce kvalifikovaného fondu sociálního podnikání neprodleně informují příslušné orgány členských států, v nichž správce kvalifikovaného fondu sociálního podnikání vykonává nebo vykonával předběžné nabízení. Příslušné orgány členského státu, v němž je nebo bylo předběžné nabízení vykonáváno, mohou požádat příslušné orgány domovského členského státu správce kvalifikovaného fondu sociálního podnikání o poskytnutí dalších informací o předběžném nabízení, které je nebo bylo vykonáváno na území tohoto státu.

5. Třetí osoba smí vykonávat předběžné nabízení jménem povoleného správce kvalifikovaného fondu sociálního podnikání, pouze pokud má povolení vykonávat činnost jako investiční podnik v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (*), jako úvěrová instituce v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (**), jako správcovská společnost SKIPCP v souladu se směrnicí 2009/65/ES, jako správce alternativního investičního fondu v souladu se směrnicí 2011/61/EU, nebo jedná jako vázaný zástupce v souladu se směrnicí 2014/65/EU. Tato třetí osoba podléhá veškerým podmínkám stanoveným v tomto článku.

6. Správce kvalifikovaného fondu sociálního podnikání zajistí, aby bylo předběžné nabízení náležitě zdokumentováno.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).“

Článek 17

Změny nařízení (EU) č. 1286/2014

Nařízení (EU) č. 1286/2014 se mění takto:

- 1) V čl. 32 odst. 1 se datum „31. prosince 2019“ nahrazuje datem „31. prosince 2021“.
- 2) Článek 33 se mění takto:
 - a) v odst. 1 prvním pododstavci se datum „31. prosince 2018“ nahrazuje datem „31. prosince 2019“;
 - b) v odst. 2 prvním pododstavci se datum „31. prosince 2018“ nahrazuje datem „31. prosince 2019“;
 - c) v odst. 4 prvním pododstavci se datum „31. prosince 2018“ nahrazuje datem „31. prosince 2019“.

Článek 18

Hodnocení

Do 2. srpna 2024 Komise na základě veřejné konzultace a v návaznosti na jednání s orgánem ESMA a příslušnými orgány provede hodnocení uplatňování tohoto nařízení.

Do 2. srpna 2021 Komise na základě konzultace s příslušnými orgány, orgánem ESMA a dalšími důležitými zúčastněnými stranami předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu ve věci rozhodnutí investovat z vlastního podnětu a na žádost investora z vlastního podnětu, která specifikuje rozsah tohoto způsobu upisování fondů, jeho zeměpisné rozložení, včetně třetích zemí, a jeho dopad na pasový režim. Tato zpráva obsahuje také přezkum toho, zda nemá být oznamovací portál zřízený v souladu s čl. 13 odst. 2 vyvinut tak, aby k veškerému předávání těchto dokumentů mezi příslušnými orgány docházelo jeho prostřednictvím.

Článek 19

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. srpna 2019.

Ustanovení čl. 4 odst. 1 až 5, čl. 5 odst. 1 a 2, články 15 a 16 se však použijí od 2. srpna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1157**ze dne 20. června 2019****o posílení zabezpečení průkazů totožnosti občanů Unie a povolení k pobytu vydávaných občanům Unie a jejich rodinným příslušníkům, kteří vykonávají své právo volného pohybu****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 21 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) má za cíl usnadnit volný pohyb osob a zároveň zajišťovat bezpečnost a ochranu národů Evropy vytvořením prostoru svobody, bezpečnosti a práva v souladu s ustanoveními Smlouvy o EU a Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (2) Občanství Unie přiznává každému občanu Unie právo volného pohybu s výhradou určitých omezení a podmínek. Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES se toto právo provádí ⁽³⁾. Článek 45 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) rovněž stanoví volný pohyb a pobyt. Volný pohyb zahrnuje právo opustit území členského státu a vstoupit na něj s platným průkazem totožnosti nebo cestovním pasem.
- (3) Na základě směrnice 2004/38/ES mají členské státy v souladu se svými právními předpisy vydávat a obnovovat svým státním příslušníkům průkazy totožnosti nebo cestovní pasy. Uvedená směrnice dále stanoví, že členské státy mohou po občanech Unie požadovat, aby se zaregistrovali u příslušných orgánů. Členské státy mají povinnost občanům Unie vydat osvědčení o registraci podle podmínek v ní stanovených. Podle uvedené směrnice mají členské státy rovněž povinnost vydávat pobytové karty rodinným příslušníkům, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu, a na žádost mohou vydávat doklady osvědčující trvalý pobyt a karty trvalého pobytu.
- (4) Směrnice 2004/38/ES stanoví, že členské státy mohou přijmout potřebná opatření k odepření, pozastavení nebo odnětí jakéhokoliv práva přiznaného uvedenou směrnicí v případě zneužití práv nebo podvodu. Jako typické případy podvodu podle uvedené směrnice se uvádí padělání dokladů nebo nepravdivé doložení hmotněprávních skutečností týkajících se podmínek spojených s právem pobytu.
- (5) V úrovni zabezpečení vnitrostátních průkazů totožnosti vydávaných členskými státy a povolení k pobytu pro občany Unie, kteří pobývají v jiném členském státě, a pro jejich rodinné příslušníky existují značné rozdíly. Tyto rozdíly zvyšují riziko padělání dokladů a podvodů s nimi a rovněž způsobují praktické obtíže občanům, kteří chtějí uplatnit právo na volný pohyb. Ze statistik Evropské sítě pro analýzu rizik podvodů s doklady vyplývá, že počet případů padělání průkazů totožnosti se postupně zvyšuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 78.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2019.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (6) Komise ve svém sdělení ze dne 14. září 2016 nazvaném „Posilování bezpečnosti ve světě mobility: Zdokonalování výměny informací v boji proti terorismu a pevnější vnější hranice“ zdůraznila, že zabezpečené cestovní doklady a doklady totožnosti jsou zásadní ve všech případech, kdy je třeba s určitostí stanovit totožnost osoby, a oznámila, že předloží akční plán k řešení podvodů s cestovními doklady. Podle uvedeného sdělení musí být zdokonalený přístup založen na spolehlivých systémech, jež pomohou předcházet zneužívání a vzniku hrozeb pro vnitřní bezpečnost v souvislosti s nedostatky v zabezpečení dokladů, zejména pokud jde o terorismus a přeshraniční trestnou činnost.
- (7) Podle akčního plánu ze dne 8. prosince 2016 Komise pro posílení evropské reakce proti podvodům s cestovními doklady (dále jen „akční plán na rok 2016“) je nejméně ve třech čtvrtinách padělaných dokladů zjištěných na vnějších hranicích, ale také v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, uvedeno, že byly vystaveny členskými státy a zeměmi přidruženými k Schengenu. Méně zabezpečené národní průkazy totožnosti vydané členskými státy jsou nejčastěji odhalovanými padělanými doklady používanými pro cestování v rámci schengenského prostoru.
- (8) Za účelem odradit od podvodného zneužívání totožnosti by členské státy měly zajistit, že padělání nebo pozměňování identifikačních dokladů a použití těchto padělaných nebo pozměněných dokladů bude přiměřeně postihováno podle vnitrostátního práva.
- (9) V prosinci 2016 zveřejnila Komise akční plán, který se zabýval riziky vyplývajícími z padělaných průkazů totožnosti a povolení k pobytu. Komise se v akčním plánu pro rok 2016 a ve zprávě o občanství EU pro rok 2017 zavázala, že bude analyzovat politické možnosti, jak zabezpečení těchto dokladů posílit.
- (10) Podle akčního plánu z roku 2016 vyžaduje vydávání pravých a zabezpečených průkazů totožnosti spolehlivý proces registrace totožnosti a zabezpečené dokumenty, které jsou předkládány spolu s žádostmi o vydání dokladů totožnosti. Komise, členské státy a příslušné agentury Unie by měly nadále vzájemně spolupracovat s cílem snížit riziko, že se tyto dokumenty budou stávat předmětem podvodů, protože právě ony jsou padělané čím dál častěji.
- (11) Toto nařízení po členských státech nepožaduje, aby zavedly průkazy totožnosti nebo povolení k pobytu, pokud nejsou stanoveny vnitrostátními právními předpisy, ani se nedotýká pravomoci členských států vydávat jiná povolení k pobytu podle vnitrostátního práva mimo oblast působnosti práva Unie, například pobytové karty vydané všem rezidentům na území daného státu bez ohledu na jejich státní příslušnost.
- (12) Toto nařízení nebrání členským státům akceptovat pro účely prokázání totožnosti jiné doklady než cestovní doklady, například řidičské průkazy, a to nediskriminačním způsobem.
- (13) Do oblasti působnosti tohoto nařízení by neměly spadat doklady totožnosti vydávané občanům, jejichž právo na volný pohyb bylo omezeno v souladu s unijním nebo vnitrostátním právem, pokud je v těchto dokladech výslovně uvedeno, že nesmějí být použity jako cestovní doklady.
- (14) Do oblasti působnosti tohoto nařízení by neměly spadat cestovní doklady, které splňují požadavky části 5 dokumentu Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) 9303 (sedmé vydání, 2015) (dále jen „dokument ICAO 9303“), které ve vydávajícím členském státě neslouží k prokázání totožnosti, jako jsou například doklady typu „passport card“ vydávané v Irsku.
- (15) Toto nařízení se nedotýká použití průkazů totožnosti a povolení k pobytu s funkcí elektronické identifikace členskými státy pro jiné účely ani pravidel stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014^(*), kterým se stanoví vzájemné uznávání elektronické identifikace v přístupu k veřejným službám na území Unie a které občanům přemísťujícím se do jiného členského státu pomáhá tím, že vyžaduje, aby byly prostředky elektronické identifikace za určitých podmínek vzájemně uznány. Zdokonalené průkazy totožnosti by měly zajistit jednodušší identifikaci a přispět k lepšímu přístupu ke službám.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (16) Řádné ověřování průkazů totožnosti a povolení k pobytu vyžaduje, aby členské státy používaly správný název pro každý druh dokladu, na který se vztahuje toto nařízení. Za účelem usnadnění kontroly dokladů, na které se vztahuje toto nařízení, by v jiných členských státech měl být název dokladu také uveden alespoň v jednom dalším úředním jazyce orgánů Unie. Pokud členské státy tradičně používají pro průkazy totožnosti ve svých úředních jazycích jiná označení než název „průkaz totožnosti“, měly by mít možnost tato označení používat i nadále. V budoucnosti by však neměla být zaváděna žádná nová označení.
- (17) Bezpečnostní prvky jsou nezbytné pro ověření pravosti dokladu a pro zjištění totožnosti osoby. Zavedení minimálních bezpečnostních norem a začlenění biometrických údajů do průkazů totožnosti a pobytových karet rodinných příslušníků, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu, je důležitým krokem k zajištění větší bezpečnosti jejich používání v Unii. Zahrnutí takových biometrických identifikátorů by občanům Unie mělo umožnit plně využívat jejich práva volného pohybu.
- (18) Uchovávání zobrazení obličeje a dvou otisků prstů (dále jen „biometrické údaje“) v průkazech totožnosti a pobytových kartách, jak je již stanoveno u biometrických pasů a povolení k pobytu státních příslušníků třetích zemí, představuje vhodnou kombinaci spolehlivé identifikace a ověření pravosti s nižším rizikem podvodu v zájmu lepšího zabezpečení průkazů totožnosti a pobytových karet.
- (19) Členské státy by měly při ověřování pravosti dokladu a totožnosti jeho držitele jako standardní postup primárně ověřovat zobrazení obličeje, a pokud je nutné potvrdit pravost dokladu a totožnost držitele nad veškerou pochybnost, měly by rovněž ověřovat otisky prstů.
- (20) Členské státy by měly zajistit, aby v případech, kdy ověření biometrických údajů nepotvrdí pravost dokladu nebo totožnost jeho držitele, platila povinnost provést manuální kontrolu kvalifikovaným pracovníkem.
- (21) Toto nařízení nevytváří právní základ pro zřízení či provoz databází na vnitrostátní úrovni pro uchovávání biometrických údajů v členských státech, což je záležitost vnitrostátního práva, jež musí být v souladu s právem Unie v oblasti ochrany údajů. Toto nařízení rovněž neposkytuje právní základ pro zřízení či provoz centralizované databáze na úrovni Unie.
- (22) Biometrické identifikátory by měly být shromažďovány a uchovávány na paměťovém médiu průkazů totožnosti a povolení k pobytu pro účely ověřování pravosti dokladů a totožnosti jejich držitele. Toto ověřování by měl provádět pouze řádně zmocněný pracovník v případech, kdy právní předpis stanoví povinnost předložit doklad totožnosti. Biometrické údaje uchovávané pro účely personalizace průkazů totožnosti nebo povolení k pobytu by měly být uchovávány vysoce zabezpečeným způsobem a pouze do dne převzetí dokladu, nejdéle však do 90 dnů ode dne jeho vydání. Po uplynutí této lhůty by měly být biometrické údaje okamžitě vymazány nebo zničeny. Tím by nemělo být dotčeno další zpracování těchto údajů v souladu s ujednáními a vnitrostátními právními předpisy o ochraně údajů.
- (23) Pro účely tohoto nařízení by měly být zohledněny specifikace dokumentu ICAO 9303, které zajišťují globální interoperabilitu, mimo jiné pokud jde o strojové čtení a využití vizuální kontroly.
- (24) Členské by měly být oprávněny rozhodnout o tom, zda by doklad, na nějž se vztahuje toto nařízení, měl uvádět pohlaví držitele. Pokud členský stát uvede v takovém dokladu pohlaví, měly by být používány specifikace dokumentu ICAO 9303 „F“, „M“ nebo „X“ nebo odpovídající písmeno používané v jazyce nebo jazycích tohoto členského státu.
- (25) Prováděcí pravomoci by měly být svěřeny Komisi za účelem zajištění toho, aby ve vhodných případech byly řádně zohledněny budoucí bezpečnostní normy a technické normy průkazů totožnosti a pobytových karet přijaté podle nařízení Rady (ES) č. 1030/2002⁽⁵⁾. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.⁽⁶⁾ Pro tyto účely by Komisi měl být nápomocen výbor zřízený článkem 6 nařízení Rady (ES) č. 1683/95⁽⁷⁾. Pokud je to nutné, mělo by být možné, aby přijaté prováděcí akty byly tajné a bylo tak zamezeno riziku padělání a pozměňování dokladů.

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz (Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1).

- (26) Členské státy by měly zajistit zavedení vhodných a účinných postupů pro odebrání biometrických identifikátorů, a soulad těchto postupů s právy a zásadami stanovenými v Listině, Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod Rady Evropy a Úmluvě Organizace spojených národů o právech dítěte. Členské státy by měly zajistit, aby během postupu odebrání biologických identifikátorů stál na prvním místě nejlepší zájem dítěte. Kvalifikovaní pracovníci by proto měli být vhodně proškoleni o postupech při odebrání biometrických identifikátorů, které berou ohled na potřeby dětí
- (27) Pokud se členské státy při odebrání biometrických identifikátorů setkají s obtížemi, zajistí, aby existovaly vhodné postupy respektující důstojnost dotčené osoby. Proto je třeba zohlednit genderové aspekty a specifické potřeby dětí a zranitelných osob.
- (28) Zavedení minimálních norem zabezpečení a formátu průkazů totožnosti by mělo členskými státy poskytnout dostatečnou jistotu ohledně pravosti těchto dokladů, když občané Unie vykonávají své právo volného pohybu. Zavedení přísnějších bezpečnostních norem by mělo veřejnoprávním orgánům a soukromoprávním subjektům poskytnout dostatečné záruky, aby se mohly spolehnout na pravost průkazů totožnosti, jimiž občané Unie prokazují svoji totožnost.
- (29) Společný rozlišovací znak, který má podobu kódu země tvořeného dvěma písmeny vydávajícího členského státu, vytištěného inverzně na modrém obdélníku v kruhu tvořeném dvanácti žlutými hvězdami, usnadní vizuální kontrolu dokladu, zejména pokud jeho držitel vykonává své právo na volný pohyb.
- (30) I když je možnost stanovit dodatečné vnitrostátní prvky zachována, měly by členské státy zajistit, aby tyto prvky nesnižovaly účinnost společných bezpečnostních prvků a neměly negativní vliv na přeshraniční kompatibilitu průkazů totožnosti, například pokud jde o možnost, aby byly průkazy totožnosti strojově čitelné přístroji v členských státech, které nejsou státem vydání průkazů totožnosti.
- (31) Zavedení bezpečnostních norem pro průkazy totožnosti a pobytové karty rodinných příslušníků, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu, nesmí vést k neúměrnému zvýšení poplatků pro občany Unie a státní příslušníky třetích zemí. Členské státy by měly vzít tuto zásadu v potaz při vyhlášení výběrových řízení.
- (32) Členské státy by měly přijmout veškerá nezbytná opatření k tomu, aby biometrické údaje správně identifikovaly osobu, již je průkaz totožnosti vydán. Za tím účelem členské státy zváží odebrání biometrických identifikátorů, zejména zobrazení obličeje, přímo na místě vnitrostátními orgány vydávajícími průkazy totožnosti.
- (33) Členské státy by si měly vzájemně vyměňovat informace, které jsou nezbytné k přístupu, ověření pravosti a ověření informací obsažených na zabezpečeném paměťovém médiu. Formáty používané pro zabezpečené paměťové médium by měly být interoperabilní, a to i ve vztahu k automatizovaným hraničním přechodům.
- (34) Směrnice 2004/38/ES se týká situace, kdy je třeba občanům Unie nebo rodinným příslušníkům občanů Unie, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu, a kteří nemají potřebné cestovní doklady, poskytnout veškeré vhodné možnosti, aby prokázali jinými prostředky to, že se na ně vztahuje právo volného pohybu. K takovým prostředkům mohou patřit dočasné doklady totožnosti a pobytové karty vydané těmto rodinným příslušníkům.
- (35) Toto nařízení respektuje povinnosti stanovené v Listině a Úmluvě Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením. Členské státy jsou proto vybízeny ke spolupráci s Komisí na začlenění dodatečných prvků, které činí průkazy totožnosti přístupnější a uživatelsky vstřícnější pro osoby se zdravotním postižením, například osoby se zrakovým postižením. Členské státy mají prozkoumat využití řešení, jako jsou mobilní registrační zařízení, pro vydávání průkazů totožnosti osobám, které nejsou schopny navštívit orgány odpovědné za vydávání průkazů totožnosti.
- (36) Povolení k pobytu vydávaná občanům Unie by měla obsahovat konkrétní informace, díky nimž budou jako taková identifikována ve všech členských státech. To by mělo usnadnit uznávání využívání práva volného pohybu občanů Unie a práv s ním spojených, ale harmonizace by neměla překročit rámec toho, co je vhodné pro řešení nedostatků stávajících dokladů. Členské státy si mohou zvolit formát, v němž jsou tyto doklady vydávány, a měly by mít možnost je vydávat ve formátu, který je v souladu se specifikacemi dokumentu ICAO 9303.

- (37) Pokud jde o povolení k pobytu vydávaná rodinným příslušníkům, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu, je vhodné využít stejný vzor a bezpečnostní prvky jako ty, které jsou uvedeny v nařízení (ES) č. 1030/2002, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1954⁽⁸⁾. Kromě toho, že slouží jako důkaz o právu pobytu, tyto dokumenty rovněž osvobozují držitele, kteří jinak podléhají vízové povinnosti, od požadavku získat vízum, když doprovázejí nebo následují občana Unie na území Unie.
- (38) Směrnice 2004/38/ES stanoví, že doklady vydávané rodinným příslušníkům, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu, se mají nazývat „Pobytová karta rodinného příslušníka občana Unie“. K usnadnění jejich identifikace by měla být pobytová karta rodinného příslušníka občana Unie označena standardizovaným názvem a kódem.
- (39) S ohledem na bezpečnostní riziko a na náklady vynaložené členskými státy by měly být průkazy totožnosti, jakož i pobytové karty rodinného příslušníka občana Unie s nedostatečnými bezpečnostními normami postupně vyřazeny. K zajištění rovnováhy mezi četností, s jakou se doklady obvykle nahrazují, a nutností napravit současné bezpečnostní nedostatky v Unii by mělo k postupnému vyřazování obecně postačovat desetileté období u průkazů totožnosti a pětileté období u pobytových karet. Nicméně u průkazů, které nemají důležité bezpečnostní prvky, nebo nejsou strojově čitelné, je z bezpečnostních důvodů nutné kratší období pro vyřazení.
- (40) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽⁹⁾ se použije s ohledem na zpracovávané osobní údaje v souvislosti s použitím tohoto nařízení. Je nutné dále specifikovat ochranná opatření vztahující se na zpracovávané osobní údaje, a zejména na citlivé údaje, jako jsou například biometrické identifikátory. Subjekty údajů by měly být dobře obeznámeny s existencí paměťového média v jejich dokladech, které obsahuje jejich biometrické údaje, včetně jejich bezkontaktní dostupnosti, jakož i o všech případech, kdy jsou údaje obsažené v jejich průkazech totožnosti a povoleních k pobytu použity. V každém případě by subjekty údajů měly mít přístup k osobním údajům, které jsou zpracovávány v jejich průkazech totožnosti a povoleních k pobytu, a měly by mít právo na jejich opravu prostřednictvím vydání nového dokladu, pokud jsou tyto údaje chybné nebo neúplné. Paměťové médium by mělo být vysoce zabezpečené a účinně chránit na něm uchovávané osobní údaje před neoprávněným přístupem.
- (41) Členské státy by měly odpovídat za řádné zpracování biometrických údajů od jejich odebrání až po jejich uložení na vysoce zabezpečeném paměťovém médiu v souladu s nařízením (EU) 2016/679.
- (42) Členské státy by měly zachovávat zvláštní obezřetnost při spolupráci s externím poskytovatelem služeb. Tato spolupráce by neměla vylučovat odpovědnost členských států vyplývající z unijního a vnitrostátního práva v případě porušení povinností týkajících se osobních údajů.
- (43) V tomto nařízení je nutné specifikovat základ pro shromažďování a uchovávání údajů na paměťovém médiu průkazů totožnosti a povolení k pobytu. Členské státy by v souladu s unijním a vnitrostátním právem a při respektování zásad nezbytnosti a proporcionality měly být schopny na paměťovém médiu uchovávat další údaje pro elektronické služby nebo pro jiné účely související s průkazem totožnosti nebo povolením k pobytu. Zpracování takových údajů včetně jejich shromažďování a účelů, pro které mohou být použity, by mělo být povoleno unijním nebo vnitrostátním právem. Všechny vnitrostátní údaje by měly být fyzicky nebo logicky odděleny od biometrických údajů uvedených v tomto nařízení a měly by být zpracovávány v souladu s nařízením (EU) 2016/679.
- (44) Členské státy by měly použít toto nařízení nejpozději 24 měsíců ode dne jeho vstupu v platnost. Členské státy by ode dne použitelnosti tohoto nařízení měly vydávat pouze doklady, které splňují požadavky tohoto nařízení.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1954 ze dne 25. října 2017, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1030/2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 286, 1.11.2017, s. 9).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (45) Po dvou a jedenácti letech ode dne použitelnosti tohoto nařízení by měla Komise podat zprávu o jeho provádění, zahrnující informace o vhodnosti úrovně zabezpečení s přihlédnutím k jeho dopadu na základní práva a zásady ochrany údajů. V souladu s interinstitucionální dohodou ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁰⁾ by Komise měla šest let ode dne použitelnosti tohoto nařízení a poté každých šest let provést hodnocení tohoto nařízení na základě informací shromážděných prostřednictvím zvláštních ujednání týkajících se sledování, aby se tak posoudily skutečné účinky tohoto nařízení, jakož i potřeba dalších opatření. Pro účely sledování by členské státy měly shromažďovat statistiky o počtu vydaných průkazů totožnosti a povolení k pobytu.
- (46) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zvýšení bezpečnosti a zjednodušení výkonu práva na volný pohyb občanů Unie a jejich rodinných příslušníků, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (47) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznané zejména Listinou, včetně lidské důstojnosti, práva na nedotknutelnost lidské osobnosti, zákazu nelidského či ponižujícího zacházení, práva na rovnost před zákonem a zákazu diskriminace, práv dítěte, práv starších osob, práva na respektování soukromého a rodinného života, práva na ochranu osobních údajů, práva volného pohybu a práva na účinnou právní ochranu, a členské státy by měly při provádění tohoto nařízení Listinu dodržovat.
- (48) Byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který dne 10. srpna 2018 vydal stanovisko⁽¹¹⁾ a Agentura Evropské unie pro základní práva, která dne 5. září 2018 vydala své stanovisko⁽¹²⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení posiluje bezpečnostní normy vztahující se na průkazy totožnosti, které vydávají členské státy svým státním příslušníkům, a na povolení k pobytu, která vydávají členské státy občanům Unie a jejich rodinným příslušníkům při výkonu jejich práva volného pohybu.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na:

- a) průkazy totožnosti vydávané členskými státy jejich státním příslušníkům, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 3 směrnice 2004/38/ES;

Toto nařízení se nevztahuje na dočasné doklady totožnosti, jejichž doba platnosti je kratší než šest měsíců;

- b) osvědčení o registraci vydávaná v souladu s článkem 8 směrnice 2004/38/ES občanům Unie pobývajícím v hostitelském členském státě déle než tři měsíce a doklady osvědčující trvalý pobyt vydávané v souladu s článkem 19 směrnice 2004/38/ES na požádání občanům Unie;
- c) pobytové karty vydávané v souladu s článkem 10 směrnice 2004/38/ES rodinným příslušníkům občanů Unie, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu, a karty trvalého pobytu vydávané v souladu s článkem 20 směrnice 2004/38/ES rodinným příslušníkům občanů Unie, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ Úř. věst. C 338, 21.9.2018, s. 22.

⁽¹²⁾ Dosud nezveřejněno.

KAPITOLA II

VNITROSTÁTNÍ PRŮKAZY TOTOŽNOSTI

Článek 3

Bezpečnostní normy / vzor / specifikace

1. Průkazy totožnosti vydávané členskými státy se vyhotovují ve formátu ID-1 a obsahují strojově čitelnou zónu. Tyto průkazy totožnosti vycházejí ze specifikací a minimálních bezpečnostních norem stanovených v dokumentu ICAO 9303 a musí splňovat požadavky stanovené v písmenech c), d), f) a g) přílohy nařízení (ES) č. 1030/2002, ve znění nařízení (EU) 2017/1954.

2. Prvky údajů obsažené v průkazech totožnosti musí být v souladu se specifikacemi uvedenými v části 5 dokumentu ICAO 9303.

Odchylně od prvního pododstavce lze číslo dokladu vložit do zóny I a označení pohlaví osoby není povinné.

3. Na dokladu je uveden název „průkaz totožnosti“ nebo jiné zavedené vnitrostátní označení v úředním jazyce nebo úředních jazycích vydávajícího členského státu a slova „průkaz totožnosti“ alespoň v jednom z dalších úředních jazyků orgánů Unie.

4. Na přední straně průkazu totožnosti je uveden kód země tvořený dvěma písmeny vydávajícího členského státu, vtištěný inverzně na modrém obdélníku v kruhu tvořeném dvanácti žlutými hvězdami.

5. Průkazy totožnosti zahrnují vysoce zabezpečené paměťové médium, které obsahuje zobrazení obličeje držitele průkazu a dva otisky prstů v interoperabilních digitálních formátech. Pro získání biometrických identifikátorů členské státy použijí technické normy stanovené prováděcím rozhodnutím Komise C(2018)7767⁽¹³⁾.

6. Paměťové médium musí mít dostatečnou kapacitu a schopnost zaručit integritu, pravost a důvěrnost údajů. Uchovávané údaje jsou dostupné bezkontaktně a jsou zabezpečené v souladu s prováděcím rozhodnutím C(2018)7767. Členské státy si vymění informace nezbytné k ověření pravosti paměťového média a k přístupu k biometrickým údajům uvedeným v odstavci 5 a k jejich ověření.

7. Děti mladší dvanácti let mohou být od povinnosti poskytnout otisky prstů osvobozeny.

Děti mladší šesti let jsou od povinnosti poskytnout otisky prstů osvobozeny.

Osoby, u nichž je odebrání otisků prstů fyzicky nemožné, jsou od povinnosti poskytnout otisky prstů osvobozeny.

8. Je-li to nezbytné a přiměřené cíli, jehož má být dosaženo, členské státy mohou uvést podrobnosti a poznámky pro vnitrostátní užití požadované s ohledem na vnitrostátní právo. V důsledku toho však nesmí být snížena účinnost minimálních bezpečnostních norem ani omezena přeshraniční kompatibilita průkazů totožnosti.

9. Pokud členské státy do průkazů totožnosti začlení dvojí rozhraní nebo samostatné paměťové médium, další paměťové médium musí splňovat příslušné normy ISO a nesmí docházet k interferenci s paměťovým médiem uvedeným v odstavci 5.

10. Pokud členské státy v průkazech totožnosti uchovávají údaje pro elektronické služby, jako je například elektronická veřejná správa a elektronické podnikání, tyto vnitrostátní údaje se fyzicky nebo logicky oddělí od biometrických údajů uvedených v odstavci 5.

11. Pokud členské státy do průkazů totožnosti přidají další bezpečnostní prvky, nesmí být v důsledku toho omezena přeshraniční kompatibilita těchto průkazů totožnosti a snížena účinnost minimálních bezpečnostních norem.

⁽¹³⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise C(2018)7767 ze dne 30. listopadu 2018, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí a zrušuje rozhodnutí C(2002)3069.

Článek 4

Doba platnosti

1. Doba platnosti průkazů totožnosti je minimálně pět let a maximálně deset let.
2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy stanovit dobu platnosti:
 - a) kratší než pět let u průkazů totožnosti vydaných nezletilým osobám;
 - b) ve výjimečných případech kratší než pět let u průkazů totožnosti vydaných osobám za zvláštních a omezených okolností, kdy je doba jejich platnosti omezena v souladu s unijním nebo vnitrostátním právem;
 - c) delší než deset let u průkazů totožnosti vydaných osobám ve věku 70 let a více.
3. Členské státy vydají průkaz totožnosti s platností dvanáct měsíců nebo kratší, pokud je dočasně fyzicky nemožné odebrat jakýkoli z otisků prstů žadatele.

Článek 5

Postupné vyřazování

1. Průkazy totožnosti, které nesplňují požadavky stanovené v článku 3, pozbývají platnosti dnem skončení jejich platnosti nebo po 3. srpnu 2031, podle toho, co nastane dříve.
2. Odchylně od odstavce 1:
 - a) průkazy totožnosti, které nesplňují minimální bezpečnostní normy stanovené v části 2 dokumentu ICAO 9303 nebo které neobsahují funkční strojově čitelnou zónu ve smyslu odstavce 3, pozbývají platnosti dnem skončení jejich platnosti nebo po 3. srpnu 2026, podle toho, co nastane dříve;
 - b) průkazy totožnosti osob, které ke dni 2. srpna 2021 dosáhly věku 70 let, pozbývají platnosti dnem skončení jejich platnosti, pokud splňují minimální bezpečnostní normy stanovené v části 2 dokumentu ICAO 9303 a mají funkční strojově čitelnou zónu ve smyslu odstavce 3.
3. Pro účely odstavce 2 se funkční strojově čitelnou zónou rozumí:
 - a) strojově čitelná zóna splňující požadavky části 3 dokumentu ICAO 9303; nebo
 - b) jiná strojově čitelná zóna, pro niž vydávající členský stát oznámí pravidla pro čtení a zobrazování informací v ní obsažených, ledaže některý z členských států oznámí do 2. srpna 2021 Komisi, že není schopen tyto informace číst a zobrazovat.

Po obdržení oznámení uvedeného v prvním pododstavci písm. b) Komise informuje dotčený členský stát a Radu.

KAPITOLA III

POVOLENÍ K POBYTU OBČANŮ UNIE

Článek 6

Minimální informace, které mají být uvedeny

Povolení k pobytu vydávané členskými státy občanům Unie uvádí alespoň tyto údaje:

- a) název dokumentu v úředním jazyce nebo úředních jazycích dotčeného členského státu a alespoň v jednom z dalších úředních jazyků orgánů Unie;
- b) jasný odkaz, že je doklad vydán občanu Unie v souladu se směrnicí 2004/38/ES;
- c) číslo dokladu;
- d) jméno (příjmení a jméno nebo jména) držitele;
- e) datum narození držitele;

- f) informace, které mají být uvedeny na osvědčeních o registraci vydaných podle článku 8 směrnice 2004/38/ES a na dokladech osvědčujících trvalý pobyt vydaných podle článku 19 uvedené směrnice;
- g) vydávající orgán;
- h) na přední straně kód země tvořený dvěma písmeny vydávajícího členského státu, vytištěný inverzně na modrém obdélníku v kruhu tvořeném dvanácti žlutými hvězdami.

Pokud se členský stát rozhodne odebrat otisky prstů, použije se čl. 3 odst. 7.

Osoby, u nichž je odebrání otisků prstů fyzicky nemožné, jsou od povinnosti poskytnout otisky prstů osvobozeny.

KAPITOLA IV

POBYTOVÉ KARTY RODINNÝCH PŘÍSLUŠNÍKŮ, KTEŘÍ NEJSOU STÁTNÍMI PŘÍSLUŠNÍKY ŽÁDNÉHO ČLENSKÉHO STÁTU

Článek 7

Jednotný vzor

1. Při vydávání pobytových karet rodinným příslušníkům občanů Unie, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu, použijí členské státy stejný vzor, jaký stanoví nařízení Rady (ES) č. 1030/2002, ve znění nařízení (EU) 2017/1954, a jak bylo provedeno prováděcím rozhodnutím C(2018)7767.
2. Odchylně od odstavce 1 je na kartě uveden název „Pobytová karta“ nebo „Karta trvalého pobytu“. Členské státy uvedou, že tyto doklady byly vydány rodinnému příslušníkovi občana Unie v souladu se směrnicí 2004/38/ES. Pro tyto účely používají členské státy standardizovaný kód „Rodinný příslušník EU čl. 10 SMĚRNICE 2004/38/ES“ nebo „Rodinný příslušník EU čl. 20 SMĚRNICE 2004/38/ES“ v datovém poli [10] podle přílohy nařízení (ES) č. 1030/2002, ve znění nařízení (EU) 2017/1954.
3. Členské státy mohou zadat údaje pro vnitrostátní použití v souladu s vnitrostátním právem. Při zadávání a uchování takových údajů dodržují členské státy požadavky, které stanoví čl. 4 druhý pododstavec nařízení (ES) č. 1030/2002, ve znění nařízení (EU) 2017/1954.

Článek 8

Postupné vyřazování stávajících pobytových karet

1. Pokud pobytové karty rodinných příslušníků občanů Unie, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu, nesplňují požadavky článku 7, pozbývají platnosti dnem skončení jejich platnosti nebo po 3. srpnu 2026, podle toho, co nastane dříve.
2. Odchylně od odstavce 1, pozbývají pobytové karty rodinných příslušníků občanů Unie, kteří nejsou státními příslušníky žádného členského státu, které nesplňují minimální bezpečnostní normy stanovené v části 2 dokumentu ICAO 9303, nebo které neobsahují funkční strojově čitelnou zónu splňující požadavky části 3 dokumentu ICAO 9303, platnosti dnem skončení jejich platnosti nebo po 3. srpnu 2023, podle toho, co nastane dříve.

KAPITOLA V

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 9

Kontaktní místo

1. Každý členský stát určí alespoň jeden ústřední orgán jako kontaktní místo pro provádění tohoto nařízení. Pokud členský stát určil více než jeden ústřední orgán, stanoví, který z těchto orgánů bude kontaktním místem pro účely provádění tohoto nařízení. Název tohoto orgánu sdělí Komisi a ostatním členským státům. Pokud členský stát změní svůj určený orgán, uvědomí o tom Komisi a ostatní členské státy.

2. Členské státy zajistí, aby si kontaktní místa byla vědoma existence příslušných informačních a asistenčních služeb na úrovni Unie, mimo jiné v rámci jednotné digitální brány zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ⁽¹⁴⁾, a dokázala s nimi spolupracovat.

Článek 10

Odebírání biometrických identifikátorů

1. Biometrické identifikátory jsou odebírány výlučně kvalifikovanými a řádně zmocněnými pracovníky, které určí orgány příslušné pro vydávání průkazů totožnosti nebo pobytových karet, za účelem jejich uložení na vysoce zabezpečeném paměťovém médiu podle čl. 3 odst. 5 v případě průkazů totožnosti a čl. 7 odst. 1 v případě pobytových karet. Odchylně od první věty smějí být otisky prstů odebírány výlučně kvalifikovanými a řádně zmocněnými pracovníky těchto orgánů, s výjimkou případů, kdy byla žádost podána diplomatickému nebo konzulárnímu úřadu členského státu.

V zájmu zajištění shody biometrických identifikátorů s totožností žadatele se žadatel dostaví alespoň jednou během procesu vydávání každého dokladu osobně.

2. Členské státy zajistí, že budou zavedeny vhodné a účinné postupy pro odebírání biometrických identifikátorů a že tyto postupy budou v souladu s právy a zásadami stanovenými v Listině, Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a Úmluvě Organizace spojených národů o právech dítěte.

Pokud se členské státy při odebírání biometrických identifikátorů setkají s obtížemi, zajistí, aby byly zavedeny vhodné postupy respektující důstojnost dotčené osoby.

3. Pokud to není nutné pro zpracovávání údajů v souladu s unijním a vnitrostátním právem, biometrické identifikátory uchovávané pro účely personalizace průkazů totožnosti nebo povolení k pobytu by měly být uchovávané vysoce zabezpečeným způsobem a pouze do dne převzetí dokladu, nejdéle však do 90 dnů ode dne vydání dokladu. Po uplynutí této lhůty musí být biometrické identifikátory okamžitě vymazány nebo zničeny.

Článek 11

Ochrana osobních údajů a odpovědnost

1. Aniž je dotčeno nařízení (EU) 2016/679, členské státy zajistí bezpečnost, integritu, pravost a důvěrnost údajů shromážděných a uchovávaných pro účely tohoto nařízení.

2. Pro účely tohoto nařízení se orgány příslušné pro vydávání průkazů totožnosti a povolení k pobytu považují za správce ve smyslu čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 a odpovídají za zpracování osobních údajů.

3. Členské státy zajistí, aby dozorové úřady mohly plně vykonávat své úkoly podle nařízení (EU) 2016/679 a měly mimo jiné přístup ke všem osobním údajům a ke všem nezbytným informacím a do všech prostor příslušných orgánů a k jejich veškerým zařízením pro zpracování údajů.

4. Spolupráce s externími poskytovateli služeb nevyklučuje odpovědnost členského státu, která mu může vzniknout podle unijního nebo vnitrostátního práva v případě porušení povinností ohledně osobních údajů.

5. Informace ve strojově čitelné podobě jsou do průkazů totožnosti nebo povolení k pobytu vkládány výhradně v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem vydávajícího členského státu.

6. Biometrické údaje uchovávané na paměťovém médiu průkazů totožnosti a povolení k pobytu jsou používány pouze v souladu s unijním a vnitrostátním právem řádně zmocněnými pracovníky příslušných vnitrostátních orgánů a agentur Unie pro účely ověření:

a) pravosti průkazu totožnosti nebo povolení k pobytu;

b) totožnosti držitele prostřednictvím přímo dostupných porovnatelných prvků v případech, kdy právní předpis stanoví povinnost průkaz totožnosti nebo povolení k pobytu předložit.

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

7. Členské státy vedou seznam příslušných orgánů, které mají přístup k biometrickým údajům uloženým na paměťovém médiu uvedeném v čl. 3 odst. 5 tohoto nařízení, a každoročně jej předkládají Komisi. Komise zveřejňuje souhrn těchto vnitrostátních seznamů na internetu.

Článek 12

Sledování

Komise do 2. srpna 2020 stanoví podrobný program pro sledování výstupů, výsledků a dopadů tohoto nařízení, včetně jeho dopadu na základní práva.

Program sledování stanoví, jakými prostředky a v jakých intervalech se mají údaje a další potřebné důkazy shromažďovat. Stanoví opatření, která mají přijmout Komise a členské státy při shromažďování a analyzování údajů a dalších důkazů.

Členské státy poskytnou Komisi údaje a další důkazy, které jsou pro toto sledování nezbytné.

Článek 13

Podávání zpráv a hodnocení

1. Dva roky a poté jedenáct let ode dne použitelnosti tohoto nařízení podá Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o jeho provádění, zejména pokud jde o ochranu základních práv a osobních údajů.

2. Šest let ode dne použitelnosti tohoto nařízení a poté každých šest let provede Komise hodnocení tohoto nařízení a předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o hlavních zjištěních. Zpráva se zaměří zejména na:

- a) dopad tohoto nařízení na základní práva;
- b) mobilitu občanů Unie;
- c) účinnost biometrického ověřování pro zabezpečení cestovních dokladů;
- d) možnost použít pobytové karty jako cestovní doklady;
- e) možnost další harmonizace vizuální podoby průkazů totožnosti;
- f) nutnost zavést společné bezpečnostní prvky pro dočasné doklady totožnosti, aby je bylo možné lépe rozpoznat.

3. Členské státy a příslušné agentury Unie poskytnou Komisi informace, které jsou pro vypracování těchto zpráv nezbytné.

Článek 14

Další technické podmínky

1. K zajištění toho, aby průkazy totožnosti a povolení k pobytu uvedené v čl. 2 písm. a) a c) splňovaly budoucí minimální bezpečnostní normy, Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů další technické podmínky týkající se:

- a) dalších bezpečnostních prvků a požadavků včetně zdokonalených norem proti padělání, napodobování a pozměňování;
- b) technických norem média pro uchovávání biometrických prvků uvedených v čl. 3 odst. 5 a jejich zabezpečení, včetně zabránění neoprávněnému přístupu a snazšího ověřování;
- c) požadavků na kvalitu a společných technických norem pro zobrazení obličeje a otisky prstů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 2.

2. Postupem podle čl. 15 odst. 2 lze rozhodnout, že podmínky uvedené v tomto článku mají být tajné a nemají se zveřejnit. V takovém případě se sdělují pouze subjektům určeným členskými státy pro tisk a osobám řádně zmocněným členskými státy nebo Komisí.

3. Každý členský stát určí jeden subjekt odpovědný za tisk průkazů totožnosti a jeden subjekt odpovědný za tisk pobytových karet rodinných příslušníků občanů Unie a sdělí názvy těchto subjektů Komisi a ostatním členským státům. Každý členský stát je oprávněn změnit tyto určené subjekty a uvědomí o tom Komisi a ostatní členské státy.

Členské státy se mohou rovněž rozhodnout určit jediný subjekt odpovědný za tisk jak průkazů totožnosti, tak pobytových karet rodinných příslušníků občanů Unie a název tohoto subjektu sdělí Komisi a ostatním členským státům.

Dva nebo více členských států se mohou rovněž rozhodnout určit pro tyto účely jediný subjekt a uvědomí o tom Komisi a ostatní členské státy.

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 6 nařízení (ES) č. 1683/95. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 16

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 2. srpna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1158

ze dne 20. června 2019

o rovnováze mezi pracovním a soukromým životem rodičů a pečujících osob a o zrušení směrnice Rady 2010/18/EU

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 153 odst. 2 písm. b) ve spojení s čl. 153 odst. 1 písm. i) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 153 odst. 1 písm. i) Smlouvy o fungování Evropské unie má Unie podporovat a doplňovat činnost členských států v oblasti rovnosti příležitostí mezi muži a ženami na trhu práce a rovného zacházení na pracovišti.
- (2) Rovnost žen a mužů je základní zásadou Unie. Podle čl. 3 odst. 3 druhého pododstavce Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) má Unie podporovat rovnost žen a mužů. Podobně článek 23 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) vyžaduje zajištění rovnosti žen a mužů ve všech oblastech včetně zaměstnání, práce a odměny za práci.
- (3) Článek 33 Listiny stanoví právo na ochranu před propuštěním z důvodu spojeného s mateřstvím a právo na placenou mateřskou dovolenou a na rodičovskou dovolenou po narození nebo osvojení dítěte v zájmu zachování souladu mezi rodinným a pracovním životem.
- (4) Unie ratifikovala Úmluvu Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením z roku 2006. Tato úmluva je tak nedílnou součástí právního řádu Unie a právní akty Unie musí být vykládány v co největším rozsahu v souladu s ní. Úmluva stanoví, zejména v čl. 7 odst. 1, že její smluvní strany mají přijmout veškerá nezbytná opatření, aby dětem se zdravotním postižením zaručily plné užívání všech lidských práv a základních svobod na rovnoprávném základě s ostatními dětmi.
- (5) Členské státy ratifikovaly Úmluvu Organizace spojených národů o právech dítěte z roku 1989. Její čl. 18 odst. 1 stanoví, že oba rodiče mají společnou odpovědnost za výchovu a vývoj dítěte a že základním smyslem péče rodičů by měl být zájem dítěte.
- (6) Politiky týkající se rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem by měly přispívat k dosažení rovnosti žen a mužů tím, že podporují účast žen na trhu práce, rovnoměrné rozdělení pečovatelských povinností mezi muže a ženy a překonávání rozdílů mezi ženami a muži v oblasti výdělků a odměny. Tyto politiky by měly zohledňovat demografické změny včetně dopadů stárnutí populace.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 11.4.2018, s. 44.

⁽²⁾ Úř. věst. C 164, 8.5.2018, s. 62.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2019.

- (7) S ohledem na výzvy, které přináší demografická změna, spolu s výsledným tlakem na veřejné výdaje v některých členských státech se očekává, že potřeba neformální péče v budoucnu ještě vzroste.
- (8) Některé problémy, které jsou relevantní z hlediska rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem, již na úrovni Unie řeší několik směrnic týkajících se oblastí rovnosti žen a mužů a pracovních podmínek, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES⁽⁴⁾ a 2010/41/EU⁽⁵⁾ a směrnice Rady 92/85/EHS⁽⁶⁾, 97/81/ES⁽⁷⁾ a 2010/18/EU⁽⁸⁾.
- (9) Zásady rovnosti žen a mužů a rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem jsou potvrzeny v zásadách č. 2 a 9 evropského pilíře sociálních práv, který vyhlásily Evropský parlament, Rada a Komise dne 17. listopadu 2017.
- (10) Rovnováha mezi pracovním a soukromým životem však pro mnoho rodičů a pracovníků, kteří mají pečovatelské povinnosti, zůstává značným problémem, zejména kvůli stále většímu rozšíření prodloužené pracovní doby a měnícím se rozvrhům pracovní doby, což má negativní dopad na zaměstnanost žen. Významným faktorem přispívajícím k nedostatečnému zastoupení žen na trhu práce je obtížné dosažení rovnováhy mezi pracovními a rodinnými povinnostmi. U žen, které mají děti, je pravděpodobné, že budou pracovat méně hodin v placeném zaměstnání a trávit více času plněním neplacených pečovatelských povinností. Ukázalo se, že zaměstnanost žen je negativně ovlivněna také tehdy, mají-li nemocného nebo závislého rodinného příslušníka, což některé ženy vede k tomu, že odejdou z trhu práce úplně.
- (11) Současný právní rámec Unie nabízí pouze omezené pobídky motivující muže k převzetí rovného dílu pečovatelských povinností. Skutečnost, že v mnoha členských státech placená otcovská a rodičovská dovolená chybí, přispívá k tomu, že otcové dovolených málo využívají. Koncepte politik týkajících se rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem žen a mužů není vyvážená, což posiluje genderové stereotypy a rozdíly v oblasti pracovních a pečovatelských povinností. Politiky v oblasti rovného zacházení by měly být zaměřeny na řešení problému stereotypů v mužských i ženských povoláních a rolích a sociální partneři se vybízejí k tomu, aby se ujali své klíčové úlohy a pracovníky i zaměstnavatele informovali a zvyšovali jejich povědomí o boji proti diskriminaci. Dále se ukázalo, že využívání opatření zaměřených na rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem, jako je dovolená nebo pružné uspořádání práce, ze strany otců má pozitivní dopad na snížení relativního množství neplacené práce v rodině, kterou vykonávají ženy, a těm zůstává více času na placené zaměstnání.
- (12) Při provádění této směrnice by členské státy měly vzít v úvahu, že rovnoměrné využívání pracovního volna z rodinných důvodů mezi muži a ženami závisí také na dalších vhodných opatřeních, jako je například poskytování přístupných a cenově dostupných služeb péče o děti a služeb dlouhodobé péče, jež mají zásadní význam, neboť umožňují rodičům a jiným osobám, jež mají pečovatelské povinnosti, aby vstoupili na trh práce, setrvali na něm nebo se na něj vrátili. Odstranění odrazujících ekonomických faktorů může také motivovat druhé výdělečně činné partnery, z nichž většinu tvoří ženy, k plnému zapojení na trhu práce.
- (13) Pro vyhodnocení dopadu této směrnice by měly Komise a členské státy nadále spolupracovat s cílem vytvořit srovnatelné statistiky rozčleněné podle pohlaví.
- (14) V souladu s článkem 154 Smlouvy o fungování Evropské unie provedla Komise dvoufázovou konzultaci se sociálními partnery týkající se výzev souvisejících s rovnováhou mezi pracovním a soukromým životem. Mezi sociálními partnery nebylo dosaženo dohody na zahájení jednání o uvedených záležitostech, včetně otázky rodičovské dovolené. Je však důležité v této oblasti jednat prostřednictvím modernizace a uzpůsobení současného právního rámce s přihlédnutím k výsledku uvedených konzultací, jakož i veřejné konzultace uspořádané za účelem získání stanovisek zúčastněných stran a občanů.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/41/EU ze dne 7. července 2010 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice Rady 86/613/EHS (Úř. věst. L 180, 15.7.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 348, 28.11.1992, s. 1).

⁽⁷⁾ Směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 14, 20.1.1998, s. 9).

⁽⁸⁾ Směrnice Rady 2010/18/EU ze dne 8. března 2010, kterou se provádí revidovaná rámcová dohoda o rodičovské dovolené uzavřená mezi organizacemi BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP a EKOS a zrušuje se směrnice 96/34/ES (Úř. věst. L 68, 18.3.2010, s. 13).

- (15) Směrnice 2010/18/EU upravuje rodičovskou dovolenou tak, že provádí rámcovou dohodu uzavřenou mezi sociálními partnery. Tato směrnice vychází z pravidel stanovených ve směrnici 2010/18/EU a doplňuje je posilováním stávajících práv a zaváděním práv nových. Směrnice 2010/18/EU by měla být zrušena a nahrazena touto směrnicí.
- (16) Tato směrnice stanoví minimální požadavky týkající se otcovské dovolené, rodičovské dovolené a pečovatelské dovolené a pružného uspořádání práce pracovníků, kteří jsou rodiči nebo pečujícími osobami. Tím, že těmto rodičům a pečujícím osobám usnadní sladění pracovního a rodinného života, by tato směrnice měla přispět k naplňování cílů vyplývajících ze Smlouvy v oblasti rovnosti příležitostí mezi muži a ženami na trhu práce a rovného zacházení na pracovišti a podpory vysoké míry zaměstnanosti v Unii.
- (17) Tato směrnice se vztahuje na všechny pracovníky, kteří mají pracovní smlouvu nebo jsou v jiném pracovně-právním vztahu, včetně pracovních smluv nebo pracovněprávních vztahů pracovníků na částečný pracovní úvazek, pracovníků se smlouvou na dobu určitou nebo osob, které uzavřely pracovní smlouvu nebo jsou v pracovněprávním vztahu s agenturou práce, jak dříve stanovila směrnice 2010/18/EU. S přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“), pokud jde o kritéria pro určení postavení pracovníka, je vymezení pracovních smluv a pracovněprávních vztahů věcí členských států.
- (18) Vymezení osobního a rodinného stavu, jakož i stanovení toho, kdo má být považován za rodiče, matku a otce, je v pravomoci členských států.
- (19) Na podporu rovnoměrnějšího rozdělení pečovatelských povinností mezi ženami a muži a s cílem umožnit brzké vytvoření vazby mezi otci a dětmi by mělo být zavedeno právo na otcovskou dovolenou nebo dovolenou pro rovnocenného druhého rodiče, pokud ho uznává vnitrostátní právo a v míře, v jaké ho uznává. Tato otcovská dovolená by měla být čerpána v době okolo narození dítěte a měla by s narozením jasně souviset pro účely poskytování péče. Členské státy mohou rovněž přiznat otcovskou dovolenou v případě narození mrtvého dítěte. Je věcí členských států rozhodnout, zda může být otcovská dovolená částečně čerpána před narozením dítěte, nebo zda musí být zcela čerpána až po jeho narození, stanovit časový rámec, v němž se musí otcovská dovolená vyčerpat, a určit, zda a za jakých podmínek může být otcovská dovolená čerpána formou kratší pracovní doby, formou střídajících se dob dovolené a práce, například určité počty dní dovolené vystřídané obdobími práce, nebo jinými pružnými způsoby. Členské státy mají možnost upřesnit, zda je otcovská dovolená vyjádřena v pracovních dnech, týdnech či jiných časových jednotkách, přičemž zohlední, že deset pracovních dní odpovídá dvěma kalendářním týdnům. Za účelem zohlednění rozdílů mezi členskými státy by se právo na otcovskou dovolenou mělo přiznávat bez ohledu na osobní nebo rodinný stav, jak je vymezuje vnitrostátní právo.
- (20) Jelikož většina otců právo na rodičovskou dovolenou nevyužívá nebo značnou část svého nároku na dovolenou přenáší na matky, prodlužuje tato směrnice minimální dobu rodičovské dovolené, kterou nelze přenést z jednoho rodiče na druhého, z jednoho na dva měsíce, aby motivovala otce k čerpání rodičovské dovolené a současně zachovala právo každého rodiče čerpat alespoň čtyři měsíce rodičovské dovolené, které stanoví směrnice 2010/18/EU. Účelem zajištění, aby měl každý rodič výhradně pro sebe alespoň dva měsíce rodičovské dovolené, které nelze přenést na druhého rodiče, je motivovat otce k tomu, aby svého práva na tuto dovolenou využívali. Současně se tím podporuje a usnadňuje opětovné začlenění matek na trhu práce poté, co po určitou dobu čerpaly mateřskou a rodičovskou dovolenou.
- (21) Podle této směrnice se pracovníkům, kteří jsou rodiči, zaručuje rodičovská dovolená v minimální délce čtyř měsíců. Členské státy se vybízejí k tomu, aby právo na rodičovskou dovolenou přiznaly všem pracovníkům, kteří plní rodičovské povinnosti, v souladu s vnitrostátními právními řády.
- (22) Členské státy by měly mít možnost určit lhůtu pro oznámení, jež má dát zaměstnavateli pracovník, když žádá o rodičovskou dovolenou, a měly by mít možnost rozhodnout, zda právo na rodičovskou dovolenou podmíní určitou dobou trvání pracovního poměru. S ohledem na rostoucí rozmanitost smluvních ujednání by se pro účely výpočtu uvedené doby trvání pracovního poměru měl zohlednit souhrn po sobě jdoucích smluv na dobu určitou u téhož zaměstnavatele. Za účelem nalezení rovnováhy mezi potřebami pracovníků a potřebami zaměstnavatelů by členské státy měly mít také možnost rozhodnout, zda zaměstnavatelům umožní za určitých okolností odložit poskytnutí rodičovské dovolené, pod podmínkou, že zaměstnavatel takový odklad písemně odůvodní.

- (23) Vzhledem k tomu, že flexibilita zvyšuje pravděpodobnost, že každý rodič, zejména otec, svého nároku na rodičovskou dovolenou využije, měli by mít pracovníci možnost žádat o její čerpání na plný pracovní úvazek nebo formou kratší pracovní doby, formou střídajících se dob dovolené a práce, například určité počty dní dovolené vystřídané obdobími práce, nebo jinými pružnými způsoby. Zaměstnavatel by měl mít možnost takovou žádost o čerpání rodičovské dovolené jinými způsoby než na plný pracovní úvazek přijmout, nebo zamítnout. Členské státy by měly posoudit, zda by podmínky přístupu a podrobná pravidla pro rodičovskou dovolenou měly být přizpůsobeny specifickým potřebám zvláště znevýhodněných rodičů.
- (24) Doba, do jejíhož uplynutí by pracovníci měli mít nárok čerpat rodičovskou dovolenou, by měla souviset s věkem dítěte. Tento věk by měl být stanoven tak, aby se oběma rodičům umožnilo skutečně vyčerpat celou rodičovskou dovolenou podle této směrnice.
- (25) Pro usnadnění návratu do práce po rodičovské dovolené se pracovníci i zaměstnavatelé vybízejí k tomu, aby v průběhu dovolené udržovali dobrovolné kontakty, a mohou činit jakákoli vhodná opatření vedoucí k opětovnému začlenění na pracovišti. O těchto kontaktech a opatřeních rozhodnou mezi sebou zúčastněné strany s přihlédnutím k vnitrostátním právním předpisům, kolektivním smlouvám nebo zvyklostem. Pracovníci by měli být informováni o procesech postupu v zaměstnání a o volných pracovních místech v podniku a měli by mít možnost se těchto procesů zúčastnit a hlásit se na taková volná pracovní místa.
- (26) Studie ukazují, že členské státy, které otcům poskytují významný podíl rodičovské dovolené a které pracovníkům během této dovolené vyplácejí odměnu nebo příspěvek v poměrně vysokém náhradovém poměru, vykazují vyšší míru čerpání této dovolené otci a pozitivní tendenci v míře zaměstnanosti matek. Je proto vhodné, aby tyto systémy mohly pokračovat, pokud splňují určitá minimální kritéria, namísto poskytování odměny nebo příspěvku během otcovské dovolené podle této směrnice.
- (27) Aby muži a ženy s pečovatelskými povinnostmi získali více možností zůstat v zaměstnání, měl by mít každý pracovník právo na pečovatelskou dovolenou v délce pěti pracovních dnů ročně. Členské státy mohou stanovit, že tuto dovolenou je možné čerpat v jednotlivých případech v délce jednoho či více pracovních dnů. Aby se zohlednily různé vnitrostátní systémy, měly by mít členské státy možnost udělit pečovatelskou dovolenou na základě referenční doby jiné než rok, podle osoby vyžadující péči nebo pomoc, nebo podle jednotlivého případu. Předpokládá se, že v důsledku stárnutí obyvatelstva a doprovodného nárůstu výskytu omezení souvisejících s věkem bude potřeba péče dále narůstat. Rostoucí potřebu péče by měly členské státy zohlednit při koncipování svých politik v oblasti péče, a to i pokud jde o pečovatelskou dovolenou. Členské státy se vybízejí, aby právo na pečovatelskou dovolenou umožnily i dalším příbuzným, jako jsou prarodiče a sourozenci. Členské státy mohou požadovat předchozí lékařské potvrzení o potřebě značné péče nebo pomoci ze závažných zdravotních důvodů.
- (28) Vedle práva na pečovatelskou dovolenou stanoveného v této směrnici by všichni pracovníci za podmínek stanovených členskými státy měli mít i nadále právo čerpat pracovní volno z důvodů vyšší moci v důsledku naléhavých a neočekávaných rodinných důvodů, jak stanoví směrnice 2010/18/EU, aniž by ztratili zaměstnanecká práva, která již nabyli nebo nabývají.
- (29) Aby se zvýšily pobídky pro pracovníky, kteří jsou rodiči, a zejména pro muže, k čerpání dob dovolených stanovených v této směrnici, měli by tito pracovníci získat právo na přiměřený příspěvek během dovolené.
- (30) Členské státy by proto měly stanovit vyšší odměny nebo příspěvku, pokud jde o minimální dobu otcovské dovolené, která je alespoň rovnocenná vyšší nemocenské vyplácené v daném členském státě. Vzhledem k tomu, že přiznání práv na otcovskou dovolenou a práv na mateřskou dovolenou sleduje podobné cíle, totiž vytvoření pouta mezi rodičem a dítětem, jsou členské státy vybízeny k tomu, aby stanovily odměnu nebo příspěvek během otcovské dovolené, které budou rovny odměně nebo příspěvku poskytovaným během mateřské dovolené na vnitrostátní úrovni.
- (31) Členské státy by měly stanovit přiměřenou vyšší odměny nebo příspěvku během minimální neprenosné doby rodičovské dovolené zaručené podle této směrnice. Při jejím stanovení by měly vzít v úvahu skutečnost, že čerpání rodičovské dovolené má pro rodinu často za následek ztrátu příjmu a že osoby s hlavním příjmem v rodině mohou využít své právo na rodičovskou dovolenou pouze tehdy, pokud bude dostatečně dobře odměněna, aby jim umožnila důstojnou životní úroveň.

- (32) Přestože členské státy mají možnost se rozhodnout, zda poskytnou odměnu nebo příspěvek během pečovatelské dovolené, vybízejí se k tomu, aby takovou odměnu nebo příspěvek zavedly a zaručily tak, že pečující osoby, zejména muži, budou svého práva skutečně využívat.
- (33) Touto směrnicí není dotčena koordinace systémů sociálního zabezpečení podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽⁹⁾ a (EU) č. 1231/2010 ⁽¹⁰⁾ a nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ⁽¹¹⁾. Členský stát příslušný pro sociální zabezpečení určitého pracovníka se určí podle uvedených nařízení.
- (34) Aby byli pracovníci, kteří jsou rodiči nebo pečujícími osobami, motivováni k setrvání v zaměstnání, měli by mít možnost přizpůsobit svůj rozvrh pracovní doby svým osobním potřebám a preferencím. K tomuto účelu a s důrazem na své potřeby mají pracovníci právo požádat za účelem poskytování péče o pružné uspořádání práce, aby si mohli přizpůsobit rozvržení práce, včetně, pokud je to možné, využívání práce na dálku, pružného uspořádání pracovní doby nebo kratší pracovní doby.
- (35) Aby byly zohledněny potřeby pracovníků i zaměstnavatelů, měly by mít členské státy možnost omezit trvání pružného uspořádání práce, včetně případné kratší pracovní doby nebo využívání práce na dálku. Ačkoli se prokázala užitečnost částečných pracovních úvazků v tom, že některým ženám umožňují zůstat na trhu práce po narození dětí, nebo když pečují o rodinné příslušníky, kteří potřebují péči nebo pomoc, dlouhé trvání zkráceného pracovního úvazku může vést k nižším příspěvkům na sociální zabezpečení, a tedy i nižším nebo neexistujícím nárokům na důchod.
- (36) Při zvažování žádostí o pružné uspořádání práce by zaměstnavatelé měli mít možnost zohlednit mimo jiné dobu trvání požadovaného pružného uspořádání práce, jakož i své zdroje a provozní kapacitu k tomu, aby mohli takovéto uspořádání nabízet. Zaměstnavatel by měl mít možnost se rozhodnout, zda žádost pracovníka o pružné uspořádání práce přijme, či zamítne. Konkrétní okolnosti, z nichž vychází potřeba pružného uspořádání práce, se mohou změnit. Pracovníci by tudíž měli mít nejen právo vrátit se k původnímu rozvržení práce na konci vzájemně sjednané doby, ale i možnost žádat o návrat k původnímu rozvržení pracovní doby dříve, vyžaduje-li to změna příslušných okolností.
- (37) Aniž je dotčen požadavek na posouzení toho, zda by měly být podmínky přístupu a podrobná pravidla pro rodičovskou dovolenou přizpůsobeny specifickým potřebám zvláště znevýhodněných rodičů, vybízejí se členské státy k tomu, aby posoudily, zda by podmínky a podrobná pravidla pro výkon práva na rodičovskou dovolenou, pečovatelskou dovolenou a pružné uspořádání práce měly být přizpůsobeny zvláštním potřebám, zejména rodičů samoživitelů, osvojitelů, rodičů se zdravotním postižením, rodičů zdravotně postižených nebo dlouhodobě nemocných dětí nebo rodičů ve specifických situacích, například v souvislosti s vícečetnými nebo předčasnými porody.
- (38) Úprava dovolené má podpořit pracovníky, kteří jsou rodiči nebo pečujícími osobami, během specifického období a klade si za cíl udržet a podpořit pokračující spojení pracovníků s trhem práce. Je tudíž vhodné zahrnout výslovné ustanovení o ochraně zaměstnaneckých práv pracovníků čerpajících některý z druhů dovolené, na něž se vztahuje tato směrnice. Tato směrnice zejména chrání právo pracovníků vrátit se po návratu z této dovolené na stejné nebo rovnocenné pracovní místo a právo netrpět v důsledku čerpání této dovolené žádnou újmou týkající se podmínek jejich pracovní smlouvy nebo pracovněprávního vztahu. Nárok na příslušná práva, která pracovníci již nabyli nebo která nabývají, by jim měl zůstat zachován až do skončení této dovolené.

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽¹¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1).

- (39) Jak je stanoveno ve směrnici 2010/18/EU, od členských států se požaduje, aby vymezily postavení pracovní smlouvy nebo pracovněprávního vztahu po dobu trvání rodičovské dovolené. Podle judikatury Soudního dvora se pracovněprávní vztah mezi pracovníkem a jeho zaměstnavatelem během doby dovolené zachovává, a osoba čerpající tuto dovolenou proto během uvedené doby zůstává pracovníkem pro účely práva Unie. Při vymezování postavení pracovní smlouvy nebo pracovněprávního vztahu během doby trvání druhů dovolených, na něž se vztahuje tato směrnice, a to i pokud jde o nároky na sociální zabezpečení, by tudíž členské státy měly zajistit, aby pracovněprávní vztah zůstal zachován.
- (40) Pracovníci, kteří vykonávají své právo čerpat dovolenou nebo požádat o pružné uspořádání práce podle této směrnice, by měli být z tohoto důvodu chráněni před diskriminací nebo jakýmkoli méně příznivým zacházením.
- (41) Pracovníci, kteří vykonají své právo čerpat dovolenou nebo požádat o pružné uspořádání práce podle této směrnice, by měli požívat ochrany před propuštěním a veškerými přípravnými kroky k případnému propuštění z důvodu žádosti o dovolenou nebo jejího čerpání či z důvodu výkonu práva požádat o takové pružné uspořádání práce v souladu s judikaturou Soudního dvora, včetně jeho rozsudku ve věci C-460/06 ⁽¹²⁾. Pracovníci, kteří se domnívají, že byli propuštěni kvůli tomu, že vykonali uvedená práva, by měli mít možnost požádat zaměstnavatele o řádné odůvodnění propuštění. Pokud pracovník požádal o otcovskou dovolenou, rodičovskou dovolenou nebo pečovatelskou dovolenou podle této směrnice nebo takovou dovolenou čerpal, měl by zaměstnavatel propuštění tohoto pracovníka odůvodnit písemně.
- (42) Důkazní břemeno ohledně toho, že nedošlo k propuštění z toho důvodu, že pracovníci požádali o otcovskou, rodičovskou nebo pečovatelskou dovolenou podle této směrnice nebo ji čerpali, by měl nést zaměstnavatel, předloží-li pracovník soudu nebo jinému příslušnému orgánu skutečnosti nasvědčující tomu, že byl propuštěn z těchto důvodů.
- (43) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce v případě porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice nebo vnitrostátních předpisů platných již ke dni vstupu této směrnice v platnost, které se vztahují k právům, která spadají do její oblasti působnosti. Takové sankce mohou zahrnovat správní a finanční sankce, jako jsou pokuty nebo náhrada újmy, jakož i jiné druhy sankcí.
- (44) Účinné provádění zásad rovného zacházení a rovných příležitostí vyžaduje přiměřenou soudní ochranu pracovníků před nepříznivým zacházením nebo nepříznivými následky v důsledku stížnosti nebo řízení týkajících se práv podle této směrnice. Je možné, že oběti jsou odrazovány od výkonu svých práv kvůli hrozbě odvety, a proto by měly být chráněny před případným nepříznivým zacházením, pokud vykonávají svá práva stanovená v této směrnici. Tato ochrana je obzvláště relevantní, pokud jde o zástupce pracovníků při výkonu jejich funkce.
- (45) Za účelem dalšího zlepšení úrovně ochrany práv stanovených v této směrnici by vnitrostátní orgány pro rovné zacházení měly být příslušné pro otázky diskriminace, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, včetně úkolu poskytovat nezávislou pomoc obětem diskriminace při podávání stížností.
- (46) Tato směrnice stanoví minimální požadavky, a dává tak členským státům možnost přijmout nebo zachovat ustanovení, která jsou pro pracovníky příznivější. Umožnění, aby jeden z rodičů přenesl na druhého rodiče více než dva měsíce ze čtyř měsíců rodičovské dovolené stanovené touto směrnicí, takovým ustanovením není. Práva, která již byla nabyta ke dni vstupu této směrnice v platnost, by měla být zachována, pokud tato směrnice neobsahuje příznivější ustanovení. Provádění této směrnice by nemělo být využíváno k omezení stávajících práv podle práva Unie ani je nelze považovat za platný důvod pro omezení obecné úrovně ochrany poskytované pracovníkům v oblastech, na které se vztahuje tato směrnice.

⁽¹²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. října 2007, Nadine Paquay proti Sociétés d'architectes Hoet + Minne, C-460/06, ECLI:EU:C:2007:601.

- (47) Především by nic v této směrnici nemělo být vykládáno jako omezení práv podle směrnic 2010/18/EU, 92/85/EHS a 2006/54/ES, včetně článku 19 směrnice 2006/54/ES.
- (48) Mikropodniky a malé a střední podniky, jak jsou definovány v příloze doporučení Komise 2003/361/ES⁽¹³⁾, které představují velkou většinu podniků v Unii, mohou mít omezené finanční, technické a lidské zdroje. Při provádění této směrnice by členské státy měly usilovat o to, aby se vyhnuly uložení správních, finančních či právních omezení bránících zakládání a rozvoji mikropodniků a malých a středních podniků nebo přehnané zátěži pro zaměstnavatele. Členské státy se proto vyzývají k tomu, aby důkladně posoudily dopad svých prováděcích opatření na malé a střední podniky a zajistily tak rovné zacházení se všemi pracovníky a to, že malé a střední podniky nebudou těmito opatřeními nepřiměřeně zasaženy, se zvláštním zřetelem na mikropodniky a aby se vyhnuly zbytečné administrativní zátěži. Členské státy se vyzývají k tomu, aby malým a středním podnikům poskytly pobídky, pokyny a poradenství, které jim budou nápomocny při plnění jejich povinností podle této směrnice.
- (49) Jakýkoli druh pracovního volna z rodinných důvodů, zejména mateřská dovolená, otcovská dovolená, rodičovská dovolená a pečovatelská dovolená, jež je k dispozici podle vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv, by měl být započítán do plnění požadavku na jeden nebo více druhů dovolených stanovených v této směrnici a ve směrnici 92/85/EHS, za předpokladu, že všechny minimální požadavky stanovené v uvedených směrnici jsou splněny a že není omezena obecná úroveň ochrany poskytnuté pracovníkům v oblasti působnosti těchto směrnic. Členské státy při provádění této směrnice nemusí přejmenovávat ani jinak měnit různé druhy dovolené z rodinných důvodů, jež jsou stanovené podle vnitrostátních právních předpisů nebo kolektivních smluv a jež se započítávají k dosažení souladu s touto směrnicí.
- (50) Členské státy se vyzývají k tomu, aby v souladu s vnitrostátními zvyklostmi podporovaly sociální dialog se sociálními partnery s cílem podpořit sladění pracovního a rodinného života, mimo jiné podporou opatření k nalezení rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem na pracovišti, zřízením dobrovolných systémů certifikace, poskytováním odborné přípravy, zvyšováním povědomí a prováděním informačních kampaní. Členské státy se navíc vyzývají k tomu, aby se zapojily do dialogu s příslušnými zúčastněnými subjekty, jako jsou nevládní organizace, místní a regionální orgány a poskytovatelé služeb, s cílem podporovat politiky týkající se rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem v souladu s vnitrostátním právem a zvyklostmi.
- (51) Sociální partneři by měli být vybízeni k podpoře dobrovolných certifikačních systémů hodnotících dosahování rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem na pracovišti.
- (52) Jelikož cílů této směrnice, totiž zajištění provádění zásady rovnosti příležitostí mezi muži a ženami na trhu práce a rovného zacházení na pracovišti v celé Unii, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví minimální požadavky, jejichž účelem je dosáhnout rovnosti příležitostí mezi muži a ženami na trhu práce a rovného zacházení s nimi na pracovišti pomocí snadnějšího sladění pracovního a rodinného života pracovníků, kteří jsou rodiči nebo pečujícími osobami.

Za tímto účelem stanoví tato směrnice individuální práva týkající se:

- a) otcovské dovolené, rodičovské dovolené a pečovatelské dovolené;
- b) pružného uspořádání práce pro pracovníky, kteří jsou rodiči nebo pečujícími osobami.

⁽¹³⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na všechny pracovníky, muže i ženy, kteří mají pracovní smlouvu nebo jsou v pracovně-právním vztahu vymezeném právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi platnými v každém členském státě, s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora.

Článek 3

Definice

- Pro účely této směrnice se rozumí:
 - „otcovskou dovolenou“ placené pracovní volno pro otce nebo rovnocenného druhého rodiče, pokud ho uznává vnitrostátní právo a v míře, v jaké ho uznává, které je poskytnuto při příležitosti narození dítěte k péči o ně;
 - „rodičovskou dovolenou“ pracovní volno pro rodiče z důvodu narození nebo osvojení dítěte za účelem péče o toto dítě;
 - „pečovatelskou dovolenou“ pracovní volno pro pracovníka, aby mohl poskytovat osobní péči nebo pomoc rodinnému příslušníku nebo osobě žijící s tímto pracovníkem ve společné domácnosti, kteří potřebují značnou péči nebo pomoc ze závažného zdravotního důvodu vymezeného každým členským státem;
 - „pečující osobou“ pracovník poskytující osobní péči nebo pomoc rodinnému příslušníku nebo osobě žijící s tímto pracovníkem ve společné domácnosti, kteří potřebují značnou péči nebo pomoc ze závažného zdravotního důvodu vymezeného každým členským státem;
 - „rodinným příslušníkem“ syn, dcera, matka, otec, manžel či manželka, nebo partner či partnerka v registrovaném partnerství, jsou-li taková partnerství uznávána vnitrostátním právem;
 - „pružným uspořádáním práce“ možnost pracovníků přizpůsobit si rozvržení práce, včetně využívání práce na dálku, pružného rozvržení pracovní doby nebo kratší pracovní doby.
- Pracovní dny uvedené v článcích 4 a 6 se rozumějí tak, že odkazují na plný pracovní úvazek, jak je vymezen v daném členském státě.

Nárok pracovníka na rodičovskou dovolenou může být vypočítán úměrně k pracovní době pracovníka v souladu s individuálním rozvržením práce pracovníka, jak je upraveno jeho pracovní smlouvou nebo pracovněprávním vztahem.

Článek 4

Otcovská dovolená

- Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby otcové nebo rovnocenní druzí rodiče, pokud je uznává vnitrostátní právo a v míře, v jaké je uznává, měli právo na otcovskou dovolenou v délce deseti pracovních dní, kterou mohou čerpat u příležitosti narození dítěte pracovníka. Členské státy mohou rozhodnout, zda umožní čerpat otcovskou dovolenou částečně i před narozením dítěte, nebo až po jeho narození a zda ji umožní čerpat pružnými způsoby.
- Právo na otcovskou dovolenou nesmí být podmíněno splněním požadavku na odpracovanou dobu nebo na dobu trvání pracovního poměru.
- Právo na otcovskou dovolenou se přiznává bez ohledu na osobní nebo rodinný stav pracovníka, jak je vymezuje vnitrostátní právo.

Článek 5

Rodičovská dovolená

- Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby každý pracovník měl individuální právo na rodičovskou dovolenou v délce nejméně čtyř měsíců, kterou může čerpat do doby, než dítě dosáhne určitého věku, který není vyšší než osm let a který stanoví každý členský stát nebo kolektivní smlouva. Tento věk se určí tak, aby bylo zajištěno, že každý rodič může skutečně využít své právo na rodičovskou dovolenou na rovnoprávním základě.

2. Členské státy zajistí, aby dva měsíce rodičovské dovolené nebylo možné přenést.
3. Členské státy stanoví přiměřenou lhůtu pro oznámení, jež mají dát zaměstnavatelům pracovníci, když vykonávají právo na rodičovskou dovolenou. Členské státy přitom zohlední potřeby zaměstnavatelů i pracovníků.

Členské státy zajistí, aby pracovníkova žádost o rodičovskou dovolenou uváděla zamýšlený začátek a konec doby dovolené.

4. Členské státy mohou právo na rodičovskou dovolenou podmínit splněním požadavku na odpracovanou dobu nebo na dobu trvání pracovního poměru ne delší než jeden rok. V případě po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou ve smyslu směrnice Rady 1999/70/ES⁽¹⁴⁾ u téhož zaměstnavatele se pro účely výpočtu rozhodné doby zohlední souhrn těchto smluv.
5. Členské státy mohou stanovit okolnosti, za kterých může být po projednání v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi zaměstnavateli umožněno odložit poskytnutí rodičovské dovolené o přiměřenou dobu z důvodu, že by čerpání rodičovské dovolené v požadovanou dobu vážně narušilo řádné fungování zaměstnavatele. Takový odklad rodičovské dovolené zaměstnavatelé písemně odůvodní.
6. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby pracovníci měli právo žádat o čerpání rodičovské dovolené pružnými způsoby. Členské státy mohou stanovit způsoby jejich uplatňování. Zaměstnavatel tyto žádosti zváží a odpoví na ně s přihlédnutím ke svým potřebám i k potřebám pracovníka. Případné zamítnutí takové žádosti zaměstnavatel písemně odůvodní v přiměřené lhůtě po podání žádosti.
7. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby při posuzování žádostí o rodičovskou dovolenou čerpanou na plný úvazek nabídli zaměstnavatelé před případným odkladem podle odstavce 5 pružné způsoby čerpání rodičovské dovolené podle odstavce 6.
8. Členské státy posoudí potřebu přizpůsobit podmínky přístupu a podrobná pravidla pro uplatňování rodičovské dovolené potřebám osvojitelů, rodičů se zdravotním postižením a rodičů s dětmi se zdravotním postižením nebo dlouhodobým onemocněním.

Článek 6

Pečovatelská dovolená

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby každý pracovník měl právo na pečovatelskou dovolenou v délce pěti pracovních dní za rok. Členské státy mohou určit dodatečné podrobnosti, pokud jde o rozsah a podmínky pečovatelské dovolené, v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi. Využití tohoto práva může být podmíněno náležitým odůvodněním, v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi.
2. Členské státy mohou přiznat pečovatelskou dovolenou na základě referenční doby odlišné od jednoho roku, podle osoby vyžadující péči nebo pomoc, nebo podle jednotlivého případu.

Článek 7

Pracovní volno z důvodů vyšší moci

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby každý pracovník měl právo na pracovní volno z důvodů vyšší moci v důsledku naléhavých rodinných důvodů v případech nemoci nebo úrazu, při kterých je okamžitá přítomnost pracovníka nepostradatelná. Členské státy mohou právo každého pracovníka na pracovní volno z důvodů vyšší moci omezit na určitou dobu za rok nebo na určitou dobu v jednotlivém případě nebo oběma způsoby.

⁽¹⁴⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, 10.7.1999, s. 43).

Článek 8

Odměna nebo příspěvek

1. V souladu s vnitrostátním stavem, například vnitrostátními právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi a s přihlédnutím k pravomocím přeneseným na sociální partnery členské státy zajistí, aby pracovníci, kteří vykonají své právo na dovolenou podle čl. 4 odst. 1 nebo čl. 5 odst. 2, obdrželi odměnu nebo příspěvek v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku.
2. Pokud jde o otcovskou dovolenou uvedenou v čl. 4 odst. 1, musí tato odměna nebo příspěvek zajistit příjem alespoň rovnocenný tomu, který by měl dotyčný pracovník v případě přerušení pracovní činnosti z důvodů spojených s jeho zdravotním stavem, až do výše případného stropu stanoveného vnitrostátními právními předpisy. Členské státy mohou právo na odměnu nebo příspěvek podmínit odpracovanou dobou ne delší než šest měsíců bezprostředně před očekávaným datem narození dítěte.
3. Pokud jde o rodičovskou dovolenou uvedenou v čl. 5 odst. 2, určí tuto odměnu nebo příspěvek členský stát nebo sociální partneři a stanoví ji takovým způsobem, aby se usnadnilo čerpání rodičovské dovolené oběma rodiči.

Článek 9

Pružné uspořádání práce

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby pracovníci s dětmi do určitého věku, který činí nejméně osm let, a pečující osoby měli právo žádat o pružné uspořádání práce za účelem péče. Trvání takového pružného uspořádání práce může být přiměřeným způsobem omezeno.
2. Zaměstnavatelé žádosti o pružné uspořádání práce podle odstavce 1 během přiměřené doby zváží a odpoví na ně s přihlédnutím k potřebám zaměstnavatele i pracovníka. Jakékoli zamítnutí takové žádosti nebo jakýkoli odklad takového uspořádání zaměstnavatelé odůvodní.
3. Je-li trvání pružného uspořádání práce podle odstavce 1 omezeno, má pracovník právo vrátit se na konci sjednané doby k původnímu rozvržení práce. Pracovník má také právo žádat o návrat k původnímu rozvržení práce před skončením sjednané doby, kdykoliv to odůvodňuje změna okolností. Zaměstnavatel zváží žádost o dřívější návrat k původnímu rozvržení práce a odpoví na ni s přihlédnutím k potřebám zaměstnavatele i pracovníka.
4. Členské státy mohou právo žádat o pružné uspořádání práce podmínit splněním požadavku na odpracovanou dobu nebo na dobu trvání pracovního poměru ne delší než šest měsíců. V případě po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou ve smyslu směrnice 1999/70/ES u téhož zaměstnavatele se pro účely výpočtu rozhodné doby zohlední souhrn těchto smluv.

Článek 10

Zaměstnanecká práva

1. Práva pracovníka, která již nabyl nebo která nabývá ke dni začátku dovolené podle článků 4, 5 a 6 nebo pracovního volna podle článku 7, zůstávají zachována až do skončení této dovolené nebo pracovního volna. Po skončení dovolené nebo pracovního volna jsou tato práva vykonatelná včetně všech změn vyplývajících z vnitrostátních právních předpisů, kolektivních smluv nebo zvyklostí.
2. Členské státy zajistí, aby po skončení dovolené podle článků 4, 5 a 6 měli pracovníci právo vrátit se na své pracovní místo nebo na rovnocenné pracovní místo za podmínek, které pro ně nejsou méně příznivé, a těžit z případného zlepšení pracovních podmínek, na které by měli nárok, kdyby dovolenou nečerpali.
3. Členské státy vymezí postavení pracovní smlouvy nebo pracovněprávního vztahu pro dobu dovolené podle článků 4, 5 a 6 nebo pracovního volna podle článku 7, a to i pokud jde o nároky na sociální zabezpečení, včetně příspěvků na důchodové zabezpečení, a současně zajistí, aby byl pracovněprávní vztah během uvedené doby zachován.

Článek 11

Zákaz diskriminace

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zakázaly méně příznivé zacházení s pracovníky z toho důvodu, že požádali o dovolenou podle článků 4, 5 a 6 nebo pracovní volno podle článku 7 nebo je čerpali, či z důvodu, že vykonali práva podle článku 9.

Článek 12

Ochrana před propuštěním a důkazní břemeno

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zakázaly propuštění a veškeré přípravné kroky k propuštění pracovníků z toho důvodu, že požádali o dovolenou podle článků 4, 5 a 6 nebo ji čerpali, nebo že vykonali právo požádat o pružné uspořádání práce podle článku 9.
2. Pracovníci, kteří se domnívají, že byli propuštěni z toho důvodu, že požádali o dovolenou podle článků 4, 5 a 6 nebo ji čerpali nebo že vykonali právo požádat o pružné uspořádání práce podle článku 9, mohou zaměstnavatele požádat, aby jejich propuštění náležitě odůvodnil. Pracovníkům, kteří požádali o dovolenou podle článků 4, 5 nebo 6 nebo ji čerpali a byli propuštěni, musí zaměstnavatel jejich propuštění písemně odůvodnit.
3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby v případě, že pracovníci, kteří se domnívají, že byli propuštěni z toho důvodu, že požádali o dovolenou stanovenou v člancích 4, 5 a 6 nebo ji čerpali, předloží soudu nebo jinému příslušnému orgánu skutečnosti nasvědčující tomu, že k propuštění došlo z těchto důvodů, bylo na zaměstnavateli, aby prokázal, že se propuštění zakládalo na jiných důvodech.
4. Odstavec 3 nebrání členským státům přijmout pravidla o dokazování, která jsou pro pracovníky příznivější.
5. Členské státy nemusí uplatňovat odstavec 3 na řízení, v nichž zjišťování skutkového stavu přísluší soudu nebo příslušnému orgánu.
6. Odstavec 3 se nevztahuje na trestní řízení, pokud členské státy nestanoví jinak.

Článek 13

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice nebo příslušných již platných předpisů týkajících se práv, která spadají do oblasti působnosti této směrnice, a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění uplatňování těchto sankcí.

Článek 14

Ochrana před nepříznivým zacházením nebo následky

Členské státy zavedou nezbytná opatření na ochranu pracovníků, včetně pracovníků, kteří jsou zástupci zaměstnanců, před jakýmkoli nepříznivým zacházením ze strany zaměstnavatele nebo nepříznivými následky v důsledku stížnosti podané v rámci podniku nebo jakéhokoli soudního řízení zahájeného za účelem vymáhání dodržení požadavků stanovených v této směrnici.

Článek 15

Orgány pro rovné zacházení

Aniž je dotčena pravomoc inspektorátů práce nebo jiných subjektů při prosazování práva pracovníků, včetně sociálních partnerů, členské státy zajistí, aby subjekt nebo subjekty určené podle článku 20 směrnice 2006/54/ES a pověřené podporou, rozbořem, sledováním a prosazováním rovného zacházení se všemi osobami bez diskriminace na základě pohlaví byly příslušné v otázkách souvisejících se zákazem diskriminace, jež spadají do oblasti působnosti této směrnice.

Článek 16

Úroveň ochrany

1. Členské státy mohou zavést či zachovat ustanovení, která jsou pro pracovníky příznivější než ustanovení této směrnice.
2. Provedení této směrnice nesmí být důvodem ke snížení všeobecné úrovně ochrany pracovníků v oblastech, na něž se vztahuje tato směrnice. Zákazem takového snížení úrovně ochrany není dotčeno právo členských států a sociálních partnerů stanovit vzhledem k měnícím se okolnostem jiná legislativní, regulační nebo smluvní uspořádání než ta, která jsou platná ode dne 1. srpna 2019, za předpokladu, že jsou splněny minimální požadavky stanovené v této směrnici.

Článek 17

Šíření informací

Členské státy zajistí, aby o vnitrostátních předpisech přijatých k provedení této směrnice i o příslušných již platných předpisech týkajících se předmětu stanoveného v článku 1 byli veškerými vhodnými prostředky na celém území daného státu informováni pracovníci a zaměstnavatelé, včetně zaměstnavatelů, kteří jsou malými a středními podniky.

Článek 18

Podávání zpráv a přezkum

1. Členské státy sdělí Komisi do 2. srpna 2027 veškeré informace týkající se provádění této směrnice, jež jsou nezbytné pro to, aby Komise mohla vypracovat zprávu. Tyto informace zahrnují dostupné úhrnné údaje o tom, jak muži a ženy využívají různých druhů dovolené a pružného uspořádání práce podle této směrnice, aby bylo umožněno řádné sledování a hodnocení provádění této směrnice, zejména s ohledem na rovnost žen a mužů.
2. Komise předloží zprávu uvedenou v odstavci 1 Evropskému parlamentu a Radě. V případě potřeby k ní připojí legislativní návrh.

Ke zprávě se rovněž připojí:

- a) studie o vzájemném působení mezi různými druhy dovolených stanovených v této směrnici, jakož i jinými druhy dovolených z rodinných důvodů, jako je dovolená v případě osvojení, a
- b) studie o právech na dovolenou z rodinných důvodů, která jsou přiznávána osobám samostatně výdělečně činným.

Článek 19

Zrušení

1. Směrnice 2010/18/EU se zrušuje s účinkem ode dne 2. srpna 2022. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.
2. Bez ohledu na zrušení směrnice 2010/18/EU podle odstavce 1 tohoto článku lze jakékoli doby nebo souhrn několika oddělených dob rodičovské dovolené, které pracovník čerpal nebo přenesl podle uvedené směrnice před 2. srpnem 2022, odečíst od nároku dotyčného pracovníka na rodičovskou dovolenou podle článku 5 této směrnice.

Článek 20

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 2. srpna 2022 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.
2. Aniž je dotčen odstavec 1 tohoto článku, uvedou členské státy do 2. srpna 2024 v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí pro účely odměny nebo příspěvku odpovídajících posledním dvěma týdňům rodičovské dovolené podle čl. 8 odst. 3. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.
3. Předpisy uvedené v odstavcích 1 a 2 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
4. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.
5. Podrobná pravidla a způsoby uplatňování této směrnice se stanoví v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kolektivními smlouvami nebo zvyklostmi, jsou-li dodrženy minimální požadavky a cíle této směrnice.
6. Pro účely dosažení souladu s články 4, 5, 6 a 8 této směrnice a se směrnicí 92/85/EHS mohou členské státy vzít v úvahu jakoukoli dobu pracovního volna z rodinných důvodů a související odměnu nebo příspěvek, zejména mateřskou dovolenou, otcovskou dovolenou, rodičovskou dovolenou a pečovatelskou dovolenou, jež je k dispozici podle vnitrostátního práva a jež přesahuje minimální normy stanovené v této směrnicí nebo ve směrnicí 92/85/EHS, za předpokladu, že všechny minimální požadavky pro tyto dovolené jsou splněny a že není omezena obecná úroveň ochrany poskytované pracovníkům v oblasti působnosti těchto směrnic.
7. Pokud členské státy zajišťují pro každého z rodičů po dobu nejméně šesti měsíců rodičovské dovolené odměnu nebo příspěvek alespoň ve výši 65 % čisté mzdy pracovníka, na kterou se může vztahovat strop, mohou rozhodnout, že zachovají tento systém namísto zavedení systému odměn a příspěvků podle čl. 8 odst. 2.
8. Členské státy mohou provedením této směrnice pověřit sociální partnery, jestliže o to sociální partneři společně požádají a jestliže členské státy přijmou všechna nezbytná opatření k zajištění toho, aby mohly kdykoli zaručit výsledky vyžadované touto směrnicí.

Článek 21

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 22

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA
SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice Rady 2010/18/EU	Tato směrnice
Ustanovení 1 bod 1	Článek 1
Ustanovení 1 bod 2	Článek 2
Ustanovení 1 bod 3	Článek 2
Ustanovení 2 bod 1	Čl. 5 odst. 1
Ustanovení 2 bod 2	Čl. 5 odst. 1 a 2
Ustanovení 3 bod 1 písm. a)	Čl. 5 odst. 6
Ustanovení 3 bod 1 písm. b)	Čl. 5 odst. 4
Ustanovení 3 bod 1 písm. c)	Čl. 5 odst. 5
Ustanovení 3 bod 1 písm. d)	—
Ustanovení 3 bod 2	Čl. 5 odst. 3
Ustanovení 3 bod 3	Čl. 5 odst. 8
Ustanovení 4 bod 1	Čl. 5 odst. 8
Ustanovení 5 bod 1	Čl. 10 odst. 2
Ustanovení 5 bod 2	Čl. 10 odst. 1
Ustanovení 5 bod 3	Čl. 10 odst. 3
Ustanovení 5 bod 4	Článek 11
Ustanovení 5 bod 5 první pododstavec	Čl. 10 odst. 3
Ustanovení 5 bod 5 druhý pododstavec	Čl. 8 odst. 3
Ustanovení 6 bod 1	Článek 9
Ustanovení 6 bod 2	25. bod odůvodnění
Ustanovení 7 bod 1	Článek 7
Ustanovení 7 bod 2	Článek 7
Ustanovení 8 bod 1	Čl. 16 odst. 1
Ustanovení 8 bod 2	Čl. 16 odst. 2
Ustanovení 8 bod 3	—
Ustanovení 8 bod 4	—
Ustanovení 8 bod 5	—
Ustanovení 8 bod 6	—
Ustanovení 8 bod 7	—

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1159**ze dne 20. června 2019,****kterou se mění směrnice 2008/106/ES o minimální úrovni výcviku námořníků a zrušuje směrnice 2005/45/ES o vzájemném uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pro zachování vysoké úrovně námořní bezpečnosti a zabránění znečištění moří a za účelem dalšího zlepšení v této oblasti je zásadní udržet a pokud možno zlepšit úroveň znalostí a dovedností námořníků Unie rozvojem námořního výcviku a vydáváním průkazů způsobilosti v souladu s mezinárodními pravidly a technologickým pokrokem a podniknout další kroky k posílení základny evropských námořních dovedností.
- (2) Výcvik a vydávání průkazů způsobilosti námořníků jsou na mezinárodní úrovni upraveny mezinárodní úmluvou Mezinárodní námořní organizace (dále jen „IMO“) o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 (dále jen „úmluva STCW“) v pozměněném znění, která byla naposledy podstatně revidována v roce 2010. Další změny úmluvy STCW týkající se požadavků na výcvik a kvalifikaci námořníků pracujících na lodích podléhajících Mezinárodnímu předpisu pro bezpečnost lodí používajících plyny nebo jiná paliva s nízkým bodem vzplanutí (dále jen „předpis IGF“) byly přijaty v roce 2015. V roce 2016 byly přijaty změny úmluvy STCW týkající se výcviku a kvalifikace námořníků pracujících na osobních lodích a lodích, které působí v polárních vodách.
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/106/ES ⁽³⁾ začleňuje úmluvu STCW do práva Unie. Všechny členské státy jsou signatáři úmluvy STCW, a proto se harmonizovaného provedení jejich mezinárodních závazků dosáhne sladěním pravidel Unie o výcviku a vydávání průkazů způsobilosti s úmluvou STCW. Několik ustanovení směrnice 2008/106/ES by tudíž mělo být pozměněno, aby odrážela nejnovější změny úmluvy STCW, pokud jde o výcvik a kvalifikaci námořníků pracujících na lodích, na které se vztahuje předpis IGF, na osobních lodích a na lodích, které působí v polárních vodách.
- (4) Předpis o výcviku námořníků, vydávání průkazů způsobilosti a strážní službě námořníků, přijatý usnesením č. 2 konference smluvních stran STCW v roce 2010 v platném znění (dále jen „předpis STCW“), již obsahuje pokyny pro předcházení únavě (oddíl B-VIII/1), jakož i pro způsobilost ke službě (oddíl A-VIII/1). V zájmu bezpečnosti je naprosto nezbytné, aby požadavky článku 15 směrnice 2008/106/ES byly vymáhány a dodržovány bez výjimky a aby se k těmto pokynům řádně přihlíželo.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 110, 22.3.2019, s. 125.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. června 2019.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/106/ES ze dne 19. listopadu 2008 o minimální úrovni výcviku námořníků (Úř. věst. L 323, 3.12.2008, s. 33).

- (5) Jedním z cílů společné dopravní politiky v oblasti námořní dopravy je usnadnit pohyb námořníků v rámci Unie. Tento pohyb mimo jiné přispívá ke zvyšování atraktivity unijního odvětví námořní dopravy pro budoucí generace, aby evropská námořní doprava nečelila nedostatku kvalifikovaných pracovních sil s vhodnou kombinací dovedností a znalostí. Pro usnadnění volného pohybu námořníků je vzájemné uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy klíčové. Se zřetelem k právu na řádnou správu by rozhodnutí členských států o přijetí průkazů odborné způsobilosti vydaných námořníkům jinými členskými státy pro účely vydání vnitrostátních průkazů kompetence mělo být založeno na důvodech, které lze v případě dotčeného námořníka ověřit.
- (6) Směrnice 2008/106/ES rovněž obsahuje centralizovaný systém pro uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných třetími zeměmi. Hodnocení programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) ukázalo, že členské státy od zavedení centralizovaného systému dosáhly značných úspor nákladů. Nicméně pokud jde o některé uznané třetí země, hodnocení rovněž odhalilo, že pouze velmi malý počet potvrzení ověřujících uznání průkazů byl vydán k průkazům kompetence nebo průkazům odborné způsobilosti vydaným těmito třetími zeměmi. Pro účinnější využívání dostupných lidských a finančních zdrojů by tedy postup pro uznávání třetích zemí měl být založen na analýze potřeby takového uznání, včetně mimo jiné uvedení odhadovaného počtu velitelů, důstojníků a radistů z dané země, kteří budou pravděpodobně sloužit na lodích plujících pod vlajkami členských států. Tato analýza by měla být předložena k posouzení Výboru pro námořní bezpečnost a zabránění znečištění z lodí (COSS).
- (7) S ohledem na zkušenosti získané při použití postupu uznání třetích zemí z hodnocení REFIT vyplynulo, že stávající časový rámec 18 měsíců nezohledňuje složitost postupu, který zahrnuje kontrolu v terénu provedenou Evropskou agenturou pro námořní bezpečnost. Nutné diplomatické dohody k naplánování a provedení takové kontroly vyžadují více času. Kromě toho není toto osmnáctiměsíční období dostačující, pokud třetí země musí provést nápravná opatření a učinit právní změny ve svém systému, aby splnila požadavky úmluvy STCW. Vzhledem k těmto důvodům by lhůta pro přijetí rozhodnutí Komise měla být prodloužena z 18 na 24 měsíců, a pokud třetí země musí provést významná nápravná opatření včetně změn právních ustanovení, lhůta by měla být dále prodloužena na 36 měsíců. Dále by měla být zachována možnost žádajícího členského státu dočasně uznat systém norem výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků třetí země, aby byla zachována flexibilita postupu uznávání.
- (8) S cílem zajistit právo všech námořníků na důstojné zaměstnání a omezit narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu, mělo by budoucí uznávání třetích zemí vzít v úvahu, zda tyto třetí země ratifikovaly Mezinárodní úmluvu o práci na moři z roku 2006.
- (9) S cílem dále zvýšit účinnost centralizovaného systému pro uznávání třetích zemí by přehodnocení třetích zemí, které lodím plujícím pod vlajkami členských států poskytují nízký počet námořníků, mělo být prováděno v delších intervalech, jež by se měly prodloužit na deset let. Nicméně tato delší lhůta pro přehodnocení systému těchto třetích zemí by měla být spojena s prioritními kritérii, která zohledňují otázky bezpečnosti a zajišťují rovnováhu potřeby účinnosti a efektivního ochranného mechanismu pro případ zhoršení kvality výcviku námořníků poskytovaného v příslušných třetích zemích.
- (10) Informace o námořnících zaměstnaných z třetích zemí jsou na úrovni Unie dostupné prostřednictvím sdělení členských států o příslušných informacích uchovávaných v jejich vnitrostátních registrech týkajících se vydaných průkazů způsobilosti a jejich potvrzení. Tyto informace by měly být využity za účelem vytváření statistik a politik, především za účelem zlepšování účinnosti centralizovaného systému uznávání třetích zemí. Uznání třetích zemí, které na základě informací od členských států neposkytly lodím plujícím pod vlajkami členských států námořníky po dobu nejméně osmi let, by měla být podrobena opětovnému přezkumu. Proces opětovného přezkumu by měl zahrnovat možnost zachování či odejmutí uznání dotčené třetí země. Tyto informace poskytnuté členskými státy by navíc měly být použity pro vymezení priorit, pokud jde o přehodnocení uznaných třetích zemí.

- (11) Za účelem zohlednění vývoje na mezinárodní úrovni a zaručení včasného přizpůsobení pravidel Unie těmto změnám by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o začleňování změn úmluvy STCW a části A předpisu STCW aktualizováním technických požadavků na výcvik a vydávání průkazů způsobilosti námořníků a sladěním všech příslušných ustanovení směrnice 2008/106/ES ve vztahu k digitálním průkazům způsobilosti námořníků. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁴⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (12) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení ustanovení této směrnice o uznávání třetích zemí by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽⁵⁾.
- (13) Ustanovení o uznávání odborných kvalifikací stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES⁽⁶⁾ se nevztahují na uznávání průkazů způsobilosti námořníků podle směrnice 2008/106/ES. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/45/ES⁽⁷⁾ upravovala vzájemné uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy. Nicméně definice průkazů způsobilosti námořníků, které jsou uvedeny ve směrnici 2005/45/ES, se po změnách úmluvy STCW v roce 2010 staly zastaralými. Režim vzájemného uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy by tudíž měl být pozměněn tak, aby odrážel mezinárodní změny a definice průkazů způsobilosti námořníků obsažené ve směrnici 2008/106/ES. Kromě toho by do režimu vzájemného uznávání měly být zahrnuty rovněž průkazy zdravotní způsobilosti námořníků vydané subjekty pověřenými členskými státy. S cílem odstranit nejednoznačnost a riziko nesrovnalostí mezi směrnicemi 2005/45/ES a 2008/106/ES by vzájemné uznávání průkazů způsobilosti námořníků měla upravovat výhradně směrnice 2008/106/ES. S cílem snížit administrativní zátěž členských států by měl být zaveden elektronický systém pro předkládání průkazů způsobilosti námořníků, jakmile budou přijaty příslušné změny úmluvy STCW.
- (14) Digitalizace údajů je přirozenou součástí technologického vývoje v oblasti shromažďování a předávání údajů a jejím cílem je přispět k úspoře nákladů a účinnému využívání lidských zdrojů. Komise by měla zvážit opatření na zvýšení účinnosti státní přístavní inspekce, mezi které patří mimo jiné hodnocení proveditelnosti a přidání hodnoty zřízení a správy centrální databáze průkazů způsobilosti námořníků, která by byla propojena s inspekční databází uvedenou v článku 24 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES⁽⁸⁾ a k níž by byly připojeny všechny členské státy. Tato centrální databáze by měla obsahovat veškeré informace uvedené v příloze V směrnice 2008/106/ES ohledně průkazů kompetence a potvrzení prokazujících uznání průkazů odborné způsobilosti vydaných v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 úmluvy STCW.
- (15) Vzdělávání a výcvik evropských námořníků pro pozice velitelů a důstojníků by měly být podporovány studentskými výměnami mezi institucemi námořního vzdělávání a výcviku v celé Unii. Pro pěstování a rozvoj dovedností a kvalifikací námořníků plujících pod evropskou vlajkou je nezbytná výměna osvědčených postupů mezi členskými státy. Vzdělávání a výcvik námořníků by měl plně využívat příležitosti poskytované programem Erasmus+.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/45/ES ze dne 7. září 2005 o vzájemném uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy a o změně směrnice 2001/25/ES (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 160).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní přístavní inspekci (Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 57).

- (16) Komise by měla navázat dialog se sociálními partnery a členskými státy za účelem vypracování iniciativ v oblasti námořního výcviku, jež by doplňovaly mezinárodně dohodnutou minimální úroveň výcviku námořníků a jež by mohly být vzájemně uznávány členskými státy jako evropské námořní diplomy vynikající kvality. Tyto iniciativy by měly vycházet z doporučení probíhajících pilotních projektů a strategií uvedených v plánu Komise pro odvětvovou spolupráci v oblasti dovedností a být vypracovávány v souladu s nimi.
- (17) V zájmu větší právní srozumitelnosti a jednotnosti by směrnice 2005/45/ES měla být zrušena.
- (18) Směrnice 2008/106/ES by měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2008/106/ES

Směrnice 2008/106/ES se mění takto:

1) V článku 1 se doplňují nové body, které znějí:

- „43) „hostitelským členským státem“ členský stát, v němž námořníci usilují o přijetí nebo uznání svých průkazů kompetence, průkazů odborné způsobilosti nebo dokladů;
- 44) „předpisem IGF“ Mezinárodní předpis pro bezpečnost lodí používajících jako palivo plyny nebo jiná paliva s nízkým bodem vzplanutí, jak je definováno v pravidlu II-1/2.29 úmluvy SOLAS 74;
- 45) „polárním předpisem“ Mezinárodní předpis pro lodě působící v polárních vodách, jak je definováno v pravidle XIV/1.1 úmluvy SOLAS 74;
- 46) „polárními vodami“ arktické vody nebo antarktická oblast, jak je definováno v pravidlech XIV/1.2 až XIV/1.4 úmluvy SOLAS 74.“

2) Článek 2 se mění takto:

a) v jediném odstavci se návětí nahrazuje tímto:

„1. Tato směrnice se vztahuje na námořníky uvedené v této směrnici sloužící na námořních lodích plujících pod vlajkou členského státu s výjimkou:“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„2. Článek 5b se vztahuje na námořníky, kteří jsou držiteli průkazu vydaného některým členským státem, a to bez ohledu na jejich státní příslušnost.“

3) Článek 5 se mění takto:

a) odstavec 10 se nahrazuje tímto:

„10. S výhradou čl. 19 odst. 7 se musí originál každého průkazu způsobilosti požadovaného touto směrnicí nacházet na lodi, na které držitel průkazu způsobilosti slouží, v tištěné podobě nebo v digitální podobě, přičemž jeho pravost a platnost mohou být ověřeny v rámci postupu podle odst. 12 písm. b) tohoto článku.“

b) odstavec 13 se nahrazuje tímto:

„13. „Okamžikem, kdy vstoupí příslušné změny úmluvy STCW a části A předpisu STCW týkající se digitálních průkazů způsobilosti pro námořníky v platnost, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 27a, kterými se mění tato směrnice, aby byla sladěna příslušná ustanovení této směrnice se změnami úmluvy STCW a části A předpisu STCW za účelem digitalizace způsobilosti námořníků a jejich potvrzení.“

4) Článek 5a se nahrazuje tímto:

„Článek 5a

Informování Komise

Pro účely čl. 20 odst. 8 a čl. 21 odst. 2 a výhradně pro využití členskými státy a Komisí v rámci tvorby politik a pro statistické účely předloží členské státy každoročně Komisi informace uvedené v příloze V této směrnice, které se týkají průkazů kompetence a potvrzení ověřujících jejich uznání. Členské státy rovněž mohou dobrovolně poskytnout informace o průkazech odborné způsobilosti vydaných členům mužstva v souladu s kapitolami II, III a VII přílohy úmluvy STCW, například informace uvedené v příloze V této směrnice.“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 5b

Vzájemné uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy

1. Každý členský stát akceptuje průkazy odborné způsobilosti a doklady vydané jiným členským státem nebo subjekty pověřenými členským státem, v tištěné podobě nebo v digitální podobě, s cílem povolit námořníkům sloužit na lodích plujících pod jeho vlajkou.

2. Každý členský stát uzná průkazy kompetence vydané jiným členským státem nebo průkazy odborné způsobilosti vydané jiným členským státem velitelům a důstojníkům v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 přílohy I této směrnice potvrzením uvedených průkazů způsobilosti na důkaz jejich uznání. Potvrzení ověřující uznání se omezuje na postavení, funkce a úroveň kompetence nebo odborné způsobilosti, které jsou v něm stanovené. Toto potvrzení se vydává pouze v případě, že byly splněny všechny požadavky úmluvy STCW v souladu s pravidlem I/2 odst. 7 uvedené úmluvy. Použitý vzor potvrzení musí být v souladu se vzorem uvedeným v oddíle A-I/2 odst. 3 předpisu STCW.

3. Každý členský stát přijme, a to za účelem povolit námořníkům sloužit na lodích plujících pod jeho vlajkou, průkazy zdravotní způsobilosti vydané subjekty pověřenými jiným členským státem v souladu s článkem 11.

4. Hostitelské členské státy zajistí, že rozhodnutí uvedená v odstavcích 1, 2 a 3 budou vydána v přiměřené lhůtě. Hostitelské členské státy rovněž v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy zajistí, že námořníci mají právo na odvolání proti jakémukoli odmítnutí potvrdit nebo přijmout platný průkaz způsobilosti nebo proti neobdržení žádné odpovědi, a že námořníci mají k dispozici odpovídající poradenství a podporu, pokud jde o tato odvolání, v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy a postupy.

5. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu rozhodnout o dalších omezeních pro postavení, funkce a úroveň kompetence nebo odborné způsobilosti vztahující se k příbřežním plavbám uvedeným v článku 7, nebo pro jiné průkazy způsobilosti vydané podle pravidla VII/1 přílohy I.

6. Aniž je dotčen odstavec 2, může hostitelský členský stát v případě potřeby povolit námořníkovi sloužit po dobu nejvýše tří měsíců na lodi plující pod jeho vlajkou, pokud má tento námořník platný odpovídající průkaz způsobilosti vydaný a potvrzený jiným členským státem, ale dosud nepotvrzený pro uznání dotčeným hostitelským členským státem.

Vždy musí být snadno k dispozici písemný důkaz o tom, že žádost o potvrzení byla předána příslušným orgánům.

7. Hostitelský členský stát zajistí, aby námořníci, kteří předloží k uznání průkaz způsobilosti pro funkce na řídicí úrovni, měli odpovídající znalosti námořních právních předpisů tohoto členského státu, které jsou důležité pro funkce, jež budou smět vykonávat.“

6) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Každý velitel, důstojník nebo radista mající průkaz způsobilosti vydaný nebo uznáný podle kterékoli kapitoly přílohy I kromě kapitoly V pravidla V/3 nebo kapitoly VI, který slouží na moři nebo má v úmyslu vrátit se na moře po období na pevnině, musí, aby mohl být nadále uznán schopným pro námořní službu, musí v intervalech nejvýše pěti let:

a) vyhovět požadavkům na zdravotní způsobilost předepsaným článkem 11 a

b) zajistit zachování své odborné způsobilosti v souladu s oddílem A-I/11 předpisu STCW.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2b. K tomu, aby mohl pokračovat v námořní službě na lodích působících v polárních vodách, musí každý velitel nebo důstojník splňovat požadavky odstavce 1 tohoto článku a v intervalech nejvýše pěti let prokázat zachování své odborné způsobilosti pro loď působící v polárních vodách v souladu s oddílem A-I/11 odst. 4 předpisu STCW.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které jsou vyžadovány od uchazečů o průkazy kompetence nebo průkazy odborné způsobilosti vydané do 1. ledna 2017, s těmi, které jsou pro získání odpovídajícího průkazu kompetence nebo průkazu odborné způsobilosti blíže určeny v části A předpisu STCW, a určí, zda je nezbytné požadovat na držitelích těchto průkazů kompetence nebo průkazů odborné způsobilosti, aby absolvovali opakovací a aktualizací výcvik nebo hodnocení způsobilosti.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Každý členský stát porovná požadavky na způsobilost, které platily pro osoby sloužící na lodích používajících jako palivo plyn před 1. lednem 2017, s požadavky na způsobilost uvedenými v oddíle A-V/3 předpisu STCW a určí, zda je případně třeba, aby si tyto osoby aktualizovaly svou kvalifikaci.“

7) V článku 19 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Členský stát, který má úmyslu vydáním potvrzení uznat průkazy kompetence nebo průkazy odborné způsobilosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které třetí země vydala veliteli loď, důstojníkovi nebo radistovi pro službu na lodích plujících pod vlajkou tohoto státu, podá Komisi svou žádost o uznání této třetí země spolu s předběžnou analýzou, jak tento třetí stát dodržuje požadavky úmluvy STCW, tím, že shromáždí informace uvedené v příloze II této směrnice. V této předběžné analýze členský stát na podporu své žádosti uvede další informace týkající se odůvodnění uznání třetí země.

Po předložení žádosti členským státem Komise neprodleně zpracuje žádost předloženou žádajícím členským státem a rozhodne přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2 o zahájení hodnocení systému výcviku a vydávání průkazů způsobilosti v dané třetí zemi, a to v přiměřené lhůtě a s řádným zohledněním lhůty uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

Po přijetí kladného rozhodnutí o zahájení hodnocení shromáždí Komise s pomocí Evropské agentury pro námořní bezpečnost a s možným zapojením členského státu, který podal žádost, a jakýchkoli jiných zainteresovaných členských států informace uvedené v příloze II této směrnice a posoudí, jaké jsou v této třetí zemi systémy výcviku a vydávání průkazů způsobilosti, s cílem ověřit, že tato země splňuje všechny požadavky úmluvy STCW, že jsou přijata vhodná opatření k zabránění vydání podvodných průkazů způsobilosti a vezme v úvahu, zda tato země ratifikovala Úmluvu o práci na moři z roku 2006.

3. Pokud na základě hodnocení uvedeného v odstavci 2 tohoto článku Komise shledá, že všechny tyto požadavky jsou splněny, přijme prováděcí akty, kterými stanoví rozhodnutí o uznání třetí země. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2 do 24 měsíců ode dne předložení žádosti členským státem podle odstavce 2 tohoto článku.

Musí-li dotčená třetí země ke splnění požadavků úmluvy STCW provést významná nápravná opatření, včetně změn právních předpisů, systémů vzdělávání, výcviku a průkazů způsobilosti, budou prováděcí akty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce přijaty do 36 měsíců ode dne předložení žádosti členským státem podle odstavce 2 tohoto článku.

Členský stát podávající žádost může rozhodnout, že uzná třetí zemi jednostranně, dokud není prováděcí akt podle tohoto odstavce přijat. Členský stát v případě takového jednostranného uznání sděluje Komisi počet potvrzení ověřujících uznání vydaných v souvislosti s průkazy kompetence a průkazy odborné způsobilosti vydanými třetí zemí podle odstavce 1, dokud není přijat prováděcí akt týkající se uznání této třetí země.“

8) V článku 20 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„8. Pokud členský stát nevydá žádná potvrzení ověřující uznání průkazů kompetence nebo průkazů odborné způsobilosti podle čl. 19 odst. 1 vydaných třetí zemí po dobu delší než osm let, uznání průkazů způsobilosti této země bude podrobena opětovnému přezkumu. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví toto rozhodnutí o opětovném přezkumu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28 odst. 2 poté, co jsou členské státy i dotčená třetí země uvědomeny alespoň šest měsíců předem.“

9) V článku 21 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Třetí země, které byly uznány postupem podle čl. 19 odst. 3 prvního pododstavce, včetně zemí uvedených v čl. 19 odst. 6, Komise s pomocí Evropské agentury pro námořní bezpečnost pravidelně, nejméně však do deseti let od posledního hodnocení, přehodnocuje s cílem ověřit, zda plní odpovídající kritéria stanovená v příloze II a zda přijaly vhodná opatření k zabránění vydávání podvodných průkazů způsobilosti.

2. Komise s pomocí Evropské agentury pro námořní bezpečnost přehodnotí třetí země na základě prioritních kritérií. Tato prioritní kritéria zahrnují následující:

- a) údaje o plnění požadavků zjištěných státní přístavní inspekci podle článku 23;
- b) počet potvrzení ověřujících uznání vydaných třetí zemí v souvislosti s průkazy kompetence, nebo s průkazy odborné způsobilosti vydanými v souladu s pravidly V/1-1 a V/1-2 úmluvy STCW;
- c) počet institucí námořního vzdělávání a výcviku akreditovaných třetí zemí;
- d) počet programů výcviku a profesního rozvoje námořníků schválených třetí zemí;
- e) datum posledního hodnocení třetí země Komisí a počet nedostatků v zásadních procesech, které byly zjištěny během tohoto hodnocení;
- f) jakékoli významné změny v systému námořního výcviku a vydávání průkazů způsobilosti třetí země;
- g) celkový počet námořníků, jimž byl vydán průkaz způsobilosti třetí zemí, sloužících na lodích plujících pod vlajkami členských států, a úroveň výcviku a kvalifikace těchto námořníků;
- h) informace týkající se standardů vzdělávání a odborného výcviku v dané třetí zemi poskytované kterýmkoliv dotčenými orgány nebo jinými zúčastněnými stranami, jsou-li k dispozici.

V případě, že třetí země nespĺňuje požadavky úmluvy STCW podle článku 20 této směrnice, bude mít nové hodnocení této země ve vztahu k ostatním třetím zemím přednost.“

10) V článku 25a se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy sdělují Komisi informace uvedené v příloze V pro účely čl. 20 odst. 8 a čl. 21 odst. 2 a pro využití členskými státy a Komisí v rámci tvorby politik.“

11) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Hodnotící zpráva

Nejpozději 2. srpna 2024 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu, včetně návrhů na navazující opatření, jež mají být s ohledem na uvedené hodnocení přijata. V této hodnotící zprávě Komise analyzuje provádění režimu vzájemného uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy a případný vývoj ohledně digitálních průkazů způsobilosti pro námořníky na mezinárodní úrovni. Komise rovněž vyhodnotí případný vývoj ohledně budoucího zvážení evropských námořních diplomů vynikající kvality, a to na základě doporučení poskytnutých sociálními partnery.“

12) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Změna

1. Komisi je v souladu s článkem 27a svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem změny přílohy I této směrnice a souvisejících ustanovení této směrnice za účelem sladění této přílohy a těchto ustanovení s novými změnami úmluvy STCW a části A předpisu STCW.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 27a za účelem změny přílohy V této směrnice, pokud jde o specifický a příslušný obsah a podrobnosti informací, které jsou členské státy povinny oznámit, za podmínky, že jsou tyto akty omezeny pouze na zohlednění změn úmluvy STCW a části A předpisu STCW a že respektují záruky ochrany údajů. Tyto akty v přenesené pravomoci nesmějí měnit ustanovení o anonymizaci údajů uvedená v čl. 25a odst. 3.“

13) Článek 27a se nahrazuje tímto:

„Článek 27a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 13 a v článku 27 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 1. srpna 2019. Komise vyhotoví zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 13 a článku 27 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 13 a článku 27 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

14) Příloha I směrnice 2008/106/ES se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2**Zrušení**

Směrnice 2005/45/ES se zrušuje.

Článek 3**Provedení**

1. Členské státy uvedou v platnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 2. srpna 2021. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob provedení tohoto odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státům.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA

V příloze I směrnice 2008/106/ES se kapitola V mění takto:

1) Pravidlo V/2 se nahrazuje tímto:

„Pravidlo V/2

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků, členů mužstva a dalších členů posádky na osobních lodích

1. Toto pravidlo se vztahuje na velitele, důstojníky, členy mužstva a ostatní posádku sloužící na osobních lodích provozujících mezinárodní plavbu. Členské státy rozhodnou, zda se tyto požadavky vztahují na posádku sloužící na osobních lodích provozujících vnitrostátní plavbu.
2. Před přidělením do služby na osobní lodi musí všechny osoby sloužící na osobní lodi splňovat požadavky stanovené v oddíle A-VI/1 odst. 1 předpisu STCW.
3. Velitelé, důstojníci, členové mužstva a ostatní členové posádky sloužící na osobních lodích musí absolvovat výcvik a úvodní výcvik požadované odstavci 5 až 9, které odpovídají jejich služebnímu postavení, úkolům a odpovědnostem.
4. Velitelé, důstojníci, členové mužstva a ostatní členové posádky, u nichž je vyžadován výcvik podle odstavců 7 až 9, musí v intervalech nejvýše pěti let vykonat příslušný opakovací výcvik nebo musí předložit doklad o tom, že příslušný požadavek na způsobilost během posledních pěti let splnili.
5. Posádka sloužící na osobních lodích musí ukončit výcvik týkající se nouzových situací na osobních lodích, který je přiměřený jejich služebnímu postavení, úkolům a odpovědnostem, stanovený v oddíle A-V/2 odst. 1 předpisu STCW.
6. Posádka poskytující přímé služby cestujícím v prostorách pro cestující na osobních lodích musí mít ukončen bezpečnostní výcvik stanovený v oddíle A-V/2 odst. 2 předpisu STCW.
7. Velitelé, důstojníci a členové mužstva kvalifikovaní podle kapitol II, III a VII této přílohy a ostatní posádka, která je na poplachovém rozpisu určena k tomu, aby na osobních lodích pomáhala cestujícím v nouzových situacích, musí absolvovat výcvik v řízení velkého množství lidí na osobních lodích stanovený v oddíle A-V/2 odst. 3 předpisu STCW.
8. Velitelé, první strojní důstojníci, první palubní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba na poplachovém rozpisu, jíž byla svěřena odpovědnost za bezpečnost cestujících v nouzových situacích na osobních lodích, musí absolvovat schválený výcvik v oblasti zvládnutí krizových situací a chování lidí stanovený v oddíle A-V/2 odst. 4 předpisu STCW.
9. Velitelé, první strojní důstojníci, první palubní důstojníci, druzí strojní důstojníci a každá osoba, která přímo odpovídá za nastupování a vystupování cestujících, nakládku, vykládku a zabezpečování nákladů nebo uzavírání otvorů v lodním trupu na osobních lodích typu ro-ro, musí absolvovat schválený výcvik v oblasti bezpečnosti cestujících, bezpečnosti nákladu a neporušení lodního trupu stanovený v oddíle A-V/2 odst. 5 předpisu STCW.
10. Členské státy zajistí, aby každé osobě, která byla shledána jako kvalifikovaná v souladu s odstavci 6 až 9 tohoto pravidla, byly vydány doklady o absolvovaném výcviku.“

2) Doplňují se nová pravidla, která znějí:

„Pravidlo V/3

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů, důstojníků, členů mužstva a dalších členů posádky na lodích podléhajících předpisu IGF

1. Toto pravidlo se vztahuje na velitele, důstojníky, členy mužstva a ostatní posádku sloužící na lodích podléhajících předpisu IGF.

2. Před přidělením do služby na palubě lodi podléhající předpisu IGF musí mít námořníci absolvovaný výcvik požadovaný v odstavcích 4 až 9, který odpovídá jejich funkcím, úkolům a odpovědnostem.
3. Všichni námořníci, kteří slouží na lodích podléhajících předpisu IGF, obdrží před přidělením do služby náležitý úvodní výcvik specifický pro loď a vybavení, jak je stanoveno v čl. 14 odst. 1 písm. d) této směrnice.
4. Námořníci odpovědní za bezpečnostní povinnosti spojené s péčí o palivo, jeho použití nebo při nouzových reakcích souvisejících s palivem na lodích podléhajících předpisu IGF musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku pro loď podléhající předpisu IGF.
5. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování základního výcviku pro loď podléhající předpisu IGF musí absolvovat základní výcvik v souladu s ustanoveními oddílu A-V/3 odst. 1 předpisu STCW.
6. U námořníků odpovědných za bezpečnostní povinnosti spojené s péčí o palivo, jeho použití nebo při nouzových reakcích souvisejících s palivem na lodích podléhajících předpisu IGF, kteří mají kvalifikaci a byl jim vydán průkaz způsobilosti v souladu s pravidlem V/1-2 odst. 2 a 5 nebo pravidlem V/1-2 odst. 4 a 5 týkajícím se tankerů pro přepravu zkapalněného plynu, se má za to, že splnili požadavky na základní výcvik pro službu na lodích podléhajících předpisu IGF, které jsou uvedeny v oddíle A-V/3 odst. 1 předpisu STCW.
7. Velitelé, strojní důstojníci a ostatní členové posádky bezprostředně odpovídající za péči o palivo a jeho použití a palivové systémy na lodích podléhajících předpisu IGF musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování pokročilého výcviku pro službu na lodích podléhajících předpisu IGF.
8. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování pokročilého výcviku pro službu na lodích podléhajících předpisu IGF musí být držitelem průkazu odborné způsobilosti uvedeného v odstavci 4 a musí mít:
 - 8.1 absolvovaný schválený pokročilý výcvik pro loď podléhající předpisu IGF a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/3 odst. 2 předpisu STCW a
 - 8.2 vykonanou schválenou námořní službu v délce nejméně jednoho měsíce, která zahrnuje nejméně tři operace týkající se zásobování palivem na lodích podléhajících předpisu IGF. Dvě ze tří operací týkající se zásobování palivem mohou být nahrazeny schváleným výcvikem na simulátoru pro tyto operace jako součást výcviku uvedeného v odstavci 8.1.
9. U velitelů, strojních důstojníků a každé osoby bezprostředně odpovídající za péči o palivo a jeho použití na lodích podléhajících předpisu IGF, kteří mají kvalifikaci a byl jim vydán průkaz způsobilosti v souladu s požadavkem na způsobilost pro službu na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu stanoveným v oddíle A-V/1-2 odst. 2 předpisu STCW, se má za to, že splnili požadavky na pokročilý výcvik pro službu na lodích podléhajících předpisu IGF, které jsou uvedené v oddíle A-V/3 odst. 2 předpisu STCW, pokud rovněž:
 - 9.1 splňují požadavky uvedené v odstavci 6
 - 9.2 splňují požadavky odstavce 8.2 týkající se zásobování palivem nebo se účastnili tří manipulací s nákladem na tankerech pro přepravu zkapalněného plynu a
 - 9.3 absolvovali námořní službu v délce tří měsíců během posledních pěti let na:
 - 9.3.1 lodích podléhajících předpisu IGF;
 - 9.3.2 tankerech přepravujících jako náklad paliva uvedená v předpisu IGF, nebo
 - 9.3.3 lodích používajících jako palivo plyny nebo palivo s nízkým bodem vzplanutí.
10. Členské státy zajistí, aby námořníkům, kteří jsou kvalifikováni v souladu s odstavcem 4 nebo 7, byl vydán průkaz odborné způsobilosti.
11. Námořníci, kterým byl vydán průkaz odborné způsobilosti v souladu s výše uvedenými odstavci 4 nebo 7, musí v intervalech nejvýše pěti let vykonat příslušný opakovací výcvik nebo musí předložit doklad o tom, že příslušný požadavek na způsobilost během posledních pěti let splnili.

Pravidlo V/4

Povinné minimální požadavky na výcvik a kvalifikaci velitelů a palubních důstojníků na lodích působících v polárních vodách

1. Velitelé, první palubní důstojníci a důstojníci strážní navigační služby na lodích působících v polárních vodách musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku pro loď působící v polárních vodách, jak vyžaduje polární předpis.
2. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování základního výcviku pro loď působící v polárních vodách musí mít absolvovaný schválený základní výcvik pro loď působící v polárních vodách a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/4 odst. 1 pravidla STCW.
3. Velitelé a první palubní důstojníci na lodích působících v polárních vodách musí být držiteli průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování pokročilého výcviku pro loď působící v polárních vodách, jak vyžaduje polární předpis.
4. Každý uchazeč o průkaz způsobilosti osvědčující absolvování pokročilého výcviku pro loď působící v polárních vodách musí:
 - 4.1 splňovat požadavky na vydání průkazu způsobilosti osvědčujícího absolvování základního výcviku pro loď působící v polárních vodách;
 - 4.2 mít vykonánu schválenou námořní službu v délce nejméně dvou měsíců v palubním oddělení, na řídicí úrovni nebo při plnění strážní služby na provozní úrovni na lodích působících v polárních vodách nebo jinou rovnocennou schválenou námořní službu a
 - 4.3 mít absolvovaný schválený pokročilý výcvik pro loď působící v polárních vodách a splňovat požadavek na způsobilost stanovený v oddíle A-V/4 odst. 2 předpisu STCW.
5. Členské státy zajistí, aby námořníkům, kteří jsou kvalifikováni v souladu s odstavcem 2 nebo 4, byl vydán průkaz odborné způsobilosti.
6. Až do 1. července 2020 musí být námořníci, kteří zahájili výkon schválené námořní služby v polárních vodách před 1. červencem 2018, schopni prokázat, že splňují požadavky odstavce 2 tím, že:
 - 6.1 vykonali schválenou námořní službu na lodi, která působí v polárních vodách, nebo rovnocennou schválenou námořní službu plněním povinností na palubním oddělení na provozní nebo řídicí úrovni v celkové délce nejméně tří měsíců během předchozích pěti let, nebo
 - 6.2 úspěšně absolvovali výcvikový kurz organizovaný v souladu s pokyny pro výcvik stanovenými IMO pro loď působící v polárních vodách.
7. Až do 1. července 2020 musí být námořníci, kteří zahájili výkon schválené námořní služby v polárních vodách před 1. červencem 2018, schopni prokázat, že splňují požadavky odstavce 4 tím, že:
 - 7.1 vykonali schválenou námořní službu na lodi, která působí v polárních vodách, nebo rovnocennou schválenou námořní službu plněním povinností v palubním oddělení na řídicí úrovni v celkové délce nejméně tří měsíců během předchozích pěti let, nebo
 - 7.2 úspěšně absolvovali výcvikový kurz, který splňuje pokyny pro výcvik na lodích působících v polárních vodách stanovené IMO, a vykonali schválenou námořní službu na lodi, která působí v polárních vodách, nebo rovnocennou schválenou námořní službu plněním povinností v palubním oddělení na řídicí úrovni v celkové délce nejméně dvou měsíců během předchozích pěti let.“

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1160**ze dne 20. června 2019,****kterou se mění směrnice 2009/65/ES a 2011/61/EU, pokud jde o přeshraniční distribuci subjektů kolektivního investování****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ke společným cílům směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽³⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽⁴⁾ patří zajištění rovných podmínek mezi subjekty kolektivního investování a odstranění překážek volného pohybu podílových jednotek a akcií subjektů kolektivního investování v Unii a zároveň zajištění jednotnější ochrany investorů. I když byly tyto cíle z velké části splněny, určité překážky stále brání správcům fondů v tom, aby plně využívali výhod vnitřního trhu.
- (2) Tuto směrnici doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1156 ⁽⁵⁾. Uvedené nařízení stanoví další pravidla a postupy týkající se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a správců alternativních investičních fondů. Uvedené nařízení a tato směrnice by měly společně koordinovat podmínky pro správce fondů, kteří působí na vnitřním trhu, a usnadnit přeshraniční distribuci fondů, které spravují.
- (3) Je nutné vyplnit mezery v právní úpravě a sladit postup pro oznamování změn týkajících se SKIPCP příslušným orgánům s postupem pro oznamování stanoveným ve směrnici 2011/61/EU.
- (4) Nařízení (EU) 2019/1156 dále posiluje zásady platné pro propagační sdělení, jež se řídí směrnicí 2009/65/ES, a rozšiřuje použití těchto zásad na správce alternativních investičních fondů, čímž pomáhá k dosažení vysoké úrovně ochrany investorů bez ohledu na typ investora. Odpovídající ustanovení směrnice 2009/65/ES, která se týkají propagačních sdělení a dostupnosti vnitrostátních právních a správních předpisů upravujících nabízení podílových jednotek SKIPCP, již nejsou proto nezbytná, a měla by být proto zrušena.
- (5) Ustanovení směrnice 2009/65/ES, jež od SKIPCP požadují zajistit zařízení ve prospěch investorů, jak byla provedena v některých vnitrostátních právních systémech, se ukázala být těžkopádná. Kromě toho investoři místní zařízení jen zřídka využívají tak, jak bylo zamýšleno v uvedené směrnici. Upřednostňovaný způsob

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 50.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. června 2019.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1156 ze dne 20. června 2019 o usnadnění přeshraniční distribuce subjektů kolektivního investování a o změně nařízení (EU) č. 345/2013, (EU) č. 346/2013 a (EU) č. 1286/2014 (viz strana 55 v tomto čísle Úředního věstníku).

kontaktů se posunul k přímé interakci mezi investory a správci fondu, a to buď elektronicky, nebo telefonicky, přičemž platby a odkupy se provádějí prostřednictvím jiných kanálů. Zatímco tato místní zařízení slouží v současnosti pro administrativní účely, jako je přeshraniční vymáhání regulačních poplatků, měly by být tyto otázky řešeny jinak, mimo jiné spoluprací mezi příslušnými orgány. Proto by měla být stanovena pravidla, která zmodernizují a upřesní požadavky, pokud jde o zajištění zařízení pro neprofesionální investory, a členské státy by neměly vyžadovat jejich místní fyzickou přítomnost za účelem zajištění těchto zařízení. V každém případě by tato pravidla měla investorům zajistit přístup k informacím, na něž mají nárok.

- (6) Pro zajištění jednotného zacházení s neprofesionálními investory je nezbytné, aby byly tyto požadavky ve vztahu k zařízením uplatňovány rovněž na správce alternativních investičních fondů v případech, kdy jim členské státy na svém území umožňují nabízet podílové jednotky nebo akcie alternativních investičních fondů pro neprofesionální investory.
- (7) Neexistence jasných a jednotných podmínek pro ukončení nabízení podílových jednotek nebo akcií SKIPCP nebo alternativního investičního fondu v hostitelském členském státě vytváří pro správce fondů hospodářskou a právní nejistotu. Směrnice 2009/65/ES a 2011/61/EU by proto měly stanovit jasné podmínky, za kterých by mohlo dojít ke zrušení oznámení o opatřeních přijatých za účelem nabízení, pokud jde o některé nebo všechny podílové jednotky nebo akcie. Tyto podmínky by měly vyvážit na jedné straně možnost subjektů kolektivního investování nebo jejich správců ukončit opatření, která přijali za účelem nabízení svých akcií nebo podílových jednotek, při naplnění stanovených podmínek a na druhé straně zájmy investorů v těchto subjektech.
- (8) Možnost ukončit nabízení SKIPCP nebo alternativních investičních fondů v určitém členském státě by neměla jít na úkor investorů, ani zmenšit jejich ochranu podle směrnice 2009/65/ES nebo směrnice 2011/61/EU, zejména s ohledem na jejich právo na přesné informace o pokračující činnosti těchto fondů.
- (9) Mohou nastat případy, kdy správce alternativního investičního fondu, který si přeje prověřit zájem investorů o konkrétní představu o investicích nebo investiční strategii, se potýká s rozdílným přístupem k předběžnému nabízení v jednotlivých vnitrostátních právních rádech. Definice předběžného nabízení a podmínky, za nichž je povoleno, se v jednotlivých členských státech, v nichž je povoleno, značně liší a v některých členských státech žádný pojem předběžného nabízení vůbec neexistuje. K řešení těchto rozdílů by měla být vytvořena jednotná definice pojmu předběžného nabízení a měly by být stanoveny podmínky, za kterých může správce unijního alternativního investičního fondu předběžné nabízení vykonávat.
- (10) V zájmu uznání předběžného nabízení jako takového podle směrnice 2011/61/EU by se předběžné nabízení mělo zaměřit na potenciální profesionální investory a mělo by se týkat představy o investicích či investiční strategie s cílem prověřit jejich zájem o alternativní investiční fond nebo podfond, který nebyl dosud zřízen, nebo o alternativní investiční fond, který je zřízen, avšak pro který dosud nebylo předloženo oznámení o nabízení podle uvedené směrnice. V průběhu předběžného nabízení by tudíž investoři neměli mít možnost upisovat podílové jednotky nebo akcie alternativního investičního fondu a nemělo by být povoleno distribuovat potenciálním profesionálním investorům upisovací formuláře nebo podobné dokumenty, ať již v návrhu nebo v konečné podobě. Unijní správci alternativních investičních fondů by měli zajistit, aby investoři nezískávali podílové jednotky ani akcie alternativního investičního fondu prostřednictvím předběžného nabízení a aby investoři kontaktovaní v rámci předběžného nabízení mohli získat podílové jednotky nebo akcie v daném alternativním podílovém fondu pouze v rámci nabízení povoleného podle směrnice 2011/61/EU.

Každé upsání podílových jednotek nebo akcií alternativního investičního fondu uvedeného v informaci poskytnuté v souvislosti s předběžným nabízením, nebo alternativního investičního fondu, ke kterému došlo na základě předběžného nabízení ze strany profesionálních investorů ve lhůtě 18 měsíců poté, co unijní správce alternativního investičního fondu zahájil předběžné nabízení, by mělo být považováno za výsledek nabízení a mělo by podléhat platným oznamovacím postupům uvedeným ve směrnici 2011/61/EU. Aby bylo zajištěno, že příslušné vnitrostátní orgány mohou kontrolovat předběžné nabízení ve svém členském státě, měl by unijní správce alternativního investičního fondu do dvou týdnů od zahájení předběžného nabízení zaslat neformální dopis v listinné nebo elektronické podobě příslušným orgánům svého domovského členského státu, v němž by mimo jiné uvedl, ve kterých členských státech vykonává předběžné nabízení a po jakou dobu předběžné nabízení je nebo bylo vykonáváno, a případně připojit seznam alternativních investičních fondů a podfondů alternativních investičních fondů, jež jsou nebo byly předmětem předběžného nabízení. Příslušné orgány domovského členského státu unijního správce alternativního investičního fondu by o tom měly neprodleně informovat příslušné orgány členských států, v nichž správce vykonával nebo vykonává předběžné nabízení.

- (11) Unijní správci alternativního investičního fondu by měli zajistit, aby bylo předběžné nabízení řádně zdokumentováno.
- (12) Vnitrostátní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí 2011/61/EU a zejména s harmonizovanými pravidly pro předběžné nabízení by neměly žádným způsobem znevýhodňovat unijní správce alternativních investičních fondů vůči mimounijním správcům alternativních investičních fondů. To se týká jak aktuální situace, kdy mimounijní správci alternativních investičních fondů ještě nemají právo k používání pasu, tak i situace, kdy se budou uplatňovat ustanovení o tomto pasu podle směrnice 2011/61/EU.

- (13) V zájmu zajištění právní jistoty je nezbytné sladit dny použitelnosti vnitrostátních právních a správních předpisů provádějících tuto směrnici a nařízení (EU) 2019/1156, pokud jde o ustanovení o propagačních sděleních a předběžném nabízení.
- (14) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽⁶⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2009/65/ES

Směrnice 2009/65/ES se mění takto:

- 1) V čl. 17 odst. 8 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Pokud v důsledku změny uvedené v prvním pododstavci správcovská společnost již nebude v souladu s touto směrnicí, příslušné orgány domovského členského státu správcovské společnosti uvědomí do 15 pracovních dnů od obdržení veškerých informací uvedených v prvním pododstavci správcovskou společnost o tom, že uvedenou změnu nesmí provést. V tomto případě příslušné orgány domovského členského státu správcovské společnosti náležitě informují příslušné orgány hostitelského členského státu správcovské společnosti.“

Pokud změna uvedená v prvním pododstavci byla provedena po předání informace podle druhého pododstavce a v důsledku uvedené změny již správcovská společnost není v souladu s touto směrnicí, přijmou příslušné orgány domovského členského státu správcovské společnosti veškerá vhodná opatření v souladu s článkem 98 a bez zbytečného odkladu oznámí příslušným orgánům hostitelského členského státu správcovské společnosti přijatá opatření.“

- 2) Článek 77 se zrušuje.
- 3) V článku 91 se zrušuje odstavec 3.
- 4) Článek 92 se nahrazuje tímto:

„Článek 92

1. Členské státy zajistí, aby SKIPCP v každém členském státě, ve kterém zamýšlí nabízet své podílové jednotky, zpřístupnil zařízení k plnění těchto úkolů:

- zpracovávat pokyny k úpisu, odkupu a vyplacení podílových jednotek SKIPCP a provádět další platby ve prospěch držitelů podílových jednotek v souladu s podmínkami stanovenými v dokumentech požadovaných podle kapitoly IX;
- poskytovat investorům informace, jak mohou být pokyny uvedené v písmenu a) prováděny a jak se vyplácí výnosy z odkupu a vyplacení;
- usnadňovat nakládání s informacemi o uplatňování práv investorů a přístup k souvisejícím postupům a opatřením podle článku 15 vyplývajícím z jejich investic do SKIPCP v členském státě, ve kterém jsou podílové jednotky SKIPCP nabízeny;
- zpřístupňovat investorům ke kontrole a k získání kopií informace a dokumenty vyžadované podle kapitoly IX za podmínek stanovených v článku 94;
- poskytovat investorům informace týkající se úkolů, které zařízení plní, na trvalém nosiči; a
- působit jako kontaktní místo pro komunikaci s příslušnými orgány.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Členské státy po SKIPCP nepožadují, aby pro účely odstavce 1 byl v hostitelském členském státě fyzicky přítomen nebo aby jmenoval třetí osobu.

3. SKIPCP zajistí, aby zařízení k plnění úkolů uvedených v odstavci 1, včetně plnění elektronickými prostředky, bylo zajištěno:

- a) v úředním jazyce nebo v některém z úředních jazyků členského státu, ve kterém je SKIPCP nabízen, či v jazyce schváleném příslušnými orgány uvedeného členského státu;
- b) samotným SKIPCP nebo třetí osobou podléhající předpisům a dohledu týkajícím se úkolů, které mají být plněny, nebo oběma těmito subjekty.

Pro účely písmene b) v případě, kdy úkoly vykonává třetí osoba, musí být jmenování třetí osoby doloženo písemnou smlouvou, která stanoví, které z úkolů uvedených v odstavci 1 neprovádí SKIPCP, a že třetí osoba obdrží veškeré relevantní informace a dokumenty od SKIPCP.“

5) Článek 93 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Oznámení obsahuje také potřebné údaje, včetně adresy pro fakturaci nebo pro sdělování veškerých použitelných regulačních poplatků a uplatnitelných nákladů ze strany příslušných orgánů hostitelského členského státu a informací o zařízeních pro plnění úkolů podle čl. 92 odst. 1.“;

- b) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. V případě změny informací v oznámení podle odstavce 1 nebo změny ohledně tříd akcií, které mají být nabízeny, uvědomí SKIPCP o této změně písemně příslušné orgány jak domovského, tak hostitelského členského státu SKIPCP nejpozději jeden měsíc před provedením uvedené změny.

Pokud v důsledku změny uvedené v prvním pododstavci SKIPCP již není v souladu s touto směrnicí, příslušné orgány domovského členského státu SKIPCP uvědomí SKIPCP do 15 pracovních dnů od obdržení veškerých informací uvedených v prvním pododstavci o tom, že uvedenou změnu nesmí provést. V takovém případě příslušné orgány domovského členského státu SKIPCP náležitě informují příslušné orgány hostitelského členského státu SKIPCP.

Pokud byla změna uvedená v prvním pododstavci provedena po předání informace podle druhého pododstavce a v důsledku uvedené změny SKIPCP již není v souladu s touto směrnicí, přijmou příslušné orgány domovského členského státu SKIPCP veškerá vhodná opatření v souladu s článkem 98, včetně výslovného zákazu nabízení SKIPCP, pokud je to nezbytné, a bez zbytečného odkladu oznámí příslušným orgánům hostitelského členského státu SKIPCP přijatá opatření.“

6) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 93a

1. Členské státy zajistí, aby SKIPCP mohl zrušit oznámení o opatřeních učiněných za účelem nabízení svých podílových jednotek, včetně v příslušných případech tříd akcií, v členském státě, ohledně kterých učinil oznámení v souladu s článkem 93, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) je učiněna paušální nabídka na odkup nebo vyplacení, bez jakýchkoli poplatků, nákladů nebo srážek, všech takových podílových jednotek držených investory v uvedeném členském státě, která je zveřejněna po dobu nejméně 30 pracovních dnů a je přímo nebo prostřednictvím finančních zprostředkovatelů adresována jednotlivě všem investorům v uvedeném členském státě, jejichž totožnost je známa;
- b) úmysl zrušit opatření přijatá za účelem nabízení takových podílových jednotek v uvedeném členském státě se zveřejní, mimo jiné elektronickými prostředky, ve veřejně dostupném médiu, které je běžně používáno pro nabízení SKIPCP a vhodné pro typického investora SKIPCP;
- c) veškerá smluvní ujednání s finančními zprostředkovateli nebo zástupci jsou pozměněna nebo zrušena s účinností ode dne zrušení oznámení, aby se zabránilo jakémukoli novému nebo dalšímu přímému či nepřímému nabízení nebo umístění podílových jednotek, jichž se týká oznámení uvedené v odstavci 2.

V informaci podle prvního pododstavce písmen a) a b) jsou jasně popsány důsledky pro investory, jestliže nepřijmou nabídku na odkup nebo vyplacení jejich podílových jednotek.

Informace uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) se poskytují v úředním jazyce nebo v některém z úředních jazyků členského státu, ohledně něž SKIPCP učinil oznámení v souladu s článkem 93, nebo v jazyce schváleném příslušnými orgány uvedeného členského státu. Ode dne uvedeného v prvním pododstavci písm. c) SKIPCP ukončí veškeré nové či další přímé i nepřímé nabízení nebo umístování svých podílových jednotek, na které se vztahuje zrušení oznámení, v uvedeném členském státě.

2. SKIPCP zašle příslušným orgánům svého domovského členského státu oznámení obsahující informace uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c).

3. Příslušné orgány domovského členského státu SKIPCP ověří úplnost oznámení, které SKIPCP předložil podle odstavce 2. Příslušné orgány domovského členského státu SKIPCP předají oznámení příslušným orgánům členského státu uvedeného v oznámení podle odstavce 2 a orgánu ESMA, a to nejpozději do 15 pracovních dnů ode dne, kdy úplné oznámení obdržely.

Bezprostředně po předání oznámení podle prvního pododstavce příslušné orgány domovského členského státu SKIPCP oznámí SKIPCP toto předání.

4. SKIPCP musí investorům, kteří v něm stále mají své investice, jakož i příslušným orgánům domovského členského státu SKIPCP, poskytovat informace vyžadované podle článků 68 až 82 a podle článku 94.

5. Příslušné orgány domovského členského státu SKIPCP předají příslušným orgánům členského státu uvedeného v oznámení podle odstavce 2 tohoto článku informace o veškerých změnách v dokumentech uvedených v čl. 93 odst. 2.

6. Příslušné orgány členského státu uvedeného v oznámení podle odstavce 2 tohoto článku mají stejná práva a povinnosti jako příslušné orgány hostitelského členského státu SKIPCP podle čl. 21 odst. 2, čl. 97 odst. 3 a článku 108. Aniž jsou dotčeny jiné kontrolní činnosti a dohledové pravomoci uvedené v čl. 21 odst. 2 a v článku 97, nepožadují příslušné orgány členského státu uvedeného v oznámení podle odstavce 2 tohoto článku ode dne předání podle odstavce 5 tohoto článku po dotčeném SKIPCP, aby prokázal soulad s vnitrostátními právními a správními předpisy upravujícími požadavky na nabízení podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1156 (*).

7. Pro účely odstavce 4 členské státy umožní používat elektronické nebo jiné prostředky komunikace na dálku, pokud jsou informační a komunikační prostředky investorům dostupné v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, v němž se investor nachází, nebo v jazyce schváleném příslušnými orgány uvedeného členského státu.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1156 ze dne 20. června 2019 o usnadnění přeshraniční distribuce fondů kolektivního investování a o změně nařízení (EU) č. 345/2013, (EU) č. 346/2013 a (EU) č. 1286/2014 (Úř. věst. L 188, 12.7.2019, s. 55).“

7) V čl. 95 odst. 1 se zrušuje písmeno a).

Článek 2

Změny směrnice 2011/61/EU

Směrnice 2011/61/EU se mění takto:

1) V čl. 4 odst. 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„aea) „předběžným nabízením“ poskytování informací nebo sdělení, přímo či nepřímo, o investičních strategiích nebo představách o investicích ze strany unijního správce nebo jeho jménem potenciálním profesionálním investorům s bydlištěm nebo se sídlem v Unii s cílem prověřit jejich zájem o alternativní investiční fond nebo podfond, který nebyl dosud zřízen, nebo o alternativní investiční fond nebo podfond, který je zřízen, avšak pro jehož nabízení dosud nebylo předloženo oznámení podle článku 31 nebo 32, v členském státě, v němž mají potenciální investoři své bydliště nebo sídlo, které v žádném případě nepředstavuje nabídku ani umístění potenciálnímu investorovi s cílem investovat do podílových jednotek nebo akcií daného alternativního investičního fondu nebo podfondu;“

2) Na začátku kapitoly VI se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 30a

Podmínky předběžného nabízení ze strany unijního správce v Unii

1. Členské státy zajistí, aby povolený unijní správce mohl vykonávat předběžné nabízení v Unii, s výjimkou případů, kdy informace předložené potenciálním profesionálním investorům:

- a) jsou dostatečné k tomu, aby investorům umožnily zavázat se k nabytí podílových jednotek nebo akcií konkrétního alternativního investičního fondu;
- b) představují upisovací formuláře nebo podobné dokumenty ve formě návrhu nebo v konečné podobě; nebo
- c) představují zakládací dokumenty, prospekt nebo dokumenty související s nabízením alternativního investičního fondu, který nebyl dosud zřízen, v konečné podobě.

Je-li poskytnut návrh prospektu nebo dokumentů souvisejících s nabízením, nesmí obsahovat dostatečné informace, které by umožnily investorům učinit investiční rozhodnutí, a musí jasně stanovit, že:

- a) nepředstavuje nabídku ani výzvu k upisování podílových jednotek nebo akcií alternativního investičního fondu a
- b) nelze na informace v něm uvedené spoléhat, neboť jsou neúplné a mohou podléhat změně.

Členské státy zajistí, aby unijní správce nemusel oznámit příslušným orgánům obsah ani adresáty předběžného nabízení ani splnit před vykonáním předběžného nabízení jakékoli další podmínky či požadavky kromě těch, které jsou uvedeny v tomto článku.

2. Unijní správce zajistí, aby investoři neumisťovali podílové jednotky nebo akcie v alternativním investičním fondu prostřednictvím předběžného nabízení a aby investoři kontaktovaní v rámci předběžného nabízení mohli získat podílové jednotky nebo akcie v daném alternativním investičním fondu pouze v rámci nabízení povoleného podle článků 31 nebo 32.

Každé upsání podílových jednotek nebo akcií alternativního investičního fondu uvedeného v informacích poskytnutých v souvislosti s předběžným nabízením nebo alternativního investičního fondu zřízeného na základě předběžného nabízení profesionálními investory ve lhůtě 18 měsíců poté, co unijní správce zahájil předběžné nabízení, se považuje za výsledek nabízení a podléhá platným oznamovacím postupům uvedeným v článcích 31 a 32.

Členské státy zajistí, aby unijní správce do dvou týdnů poté, co zahájil předběžné nabízení, zaslal neformální dopis v listinné nebo elektronické podobě příslušným orgánům svého domovského členského státu. V tomto dopise uvede, ve kterých členských státech je nebo bylo předběžné nabízení vykonáváno a po jakou dobu, stručný popis předběžného nabízení včetně informací o představených investičních strategiích a v případě potřeby i seznam alternativních investičních fondů a podfondů alternativních investičních fondů, jež jsou nebo byly předmětem předběžného nabízení. Příslušné orgány domovského členského státu unijního správce o tom neprodleně informují příslušné orgány členských států, v nichž unijní správce vykonává nebo vykonával předběžné nabízení. Příslušné orgány členského státu, v němž bylo vykonáváno předběžné nabízení, mohou příslušné orgány domovského členského státu správce požádat o další informace týkající se předběžného nabízení, které je nebo bylo vykonáváno na jeho území.

3. Třetí osoba smí vykonávat předběžné nabízení jménem povoleného unijního správce pouze, pokud je povolena jako investiční podnik v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (*), jako úvěrová instituce v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (**), jako správcovská společnost SKIPCP v souladu se směrnicí 2009/65/ES, jako správce alternativního investičního fondu v souladu s touto směrnicí, nebo jedná jako vázaný zástupce v souladu se směrnicí 2014/65/EU. Tato třetí osoba musí splňovat podmínky stanovené v tomto článku.

4. Unijní správce zajistí, aby bylo předběžné nabízení řádně zdokumentováno.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obzřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).“

3) V čl. 32 odst. 7 se druhý, třetí a čtvrtý pododstavec nahrazují tímto:

„Pokud by v důsledku plánované změny správa alternativního investičního fondu prováděná správcem přestala být v souladu s touto směrnicí nebo pokud by v jejím důsledku již správce jinak nedodržoval tuto směrnici, oznámí příslušné orgány domovského členského státu správce do 15 pracovních dnů od obdržení veškerých informací uvedených v prvním pododstavci správci, že takovou změnu nesmí provést. V tom případě příslušné orgány domovského členského státu správce o tom informují příslušné orgány hostitelského členského státu správce.

Je-li plánovaná změna provedena bez ohledu na první a druhý pododstavec, nebo dojde-li k neplánované změně, v jejímž důsledku by správa alternativního investičního fondu prováděná správcem přestala být v souladu s touto směrnicí nebo v jejímž důsledku by správce jinak nedodržoval tuto směrnici, přijmou příslušné orgány domovského členského státu správce veškerá vhodná opatření podle článku 46, včetně výslovného zákazu nabízení tohoto alternativního investičního fondu, je-li to nezbytné, a neprodleně o tom informují příslušné orgány hostitelského členského státu správce.

Pokud se změny nedotýkají souladu správy alternativního investičního fondu prováděné dotyčným správcem s touto směrnicí nebo jiného dodržování této směrnice správcem, uvědomí příslušné orgány domovského členského státu správce do jednoho měsíce o těchto změnách příslušné orgány jeho hostitelského členského státu.“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 32a

Zrušení oznámení o opatřeních přijatých za účelem nabízení podílových jednotek nebo akcií některých nebo všech unijních alternativních investičních fondů v jiných členských státech, než je domovský členský stát správce

1. Členské státy zajistí, aby unijní správce mohl zrušit oznámení o opatřeních přijatých za účelem nabízení podílových jednotek nebo akcií některých nebo všech alternativních investičních fondů v členském státě, které byly oznámeny v souladu s článkem 32, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) s výjimkou uzavřených alternativních investičních fondů a fondů, které upravuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/760 (*), je učiněna paušální nabídka na odkup nebo vyplacení, bez jakýchkoli poplatků, nákladů nebo srážek, všech těchto podílových jednotek nebo akcií alternativního investičního fondu držených investory v uvedeném členském státě, je zveřejněna po dobu nejméně 30 pracovních dnů a je adresována přímo nebo prostřednictvím finančních zprostředkovatelů jednotlivě všem investorům v uvedeném členském státě, jejichž totožnost je známa;
- b) úmysl zrušit opatření přijatá za účelem nabízení podílových jednotek nebo akcií některých nebo všech alternativních investičních fondů v uvedeném členském státě se zveřejní, mimo jiné elektronicky, ve veřejně dostupném médiu, které je běžně používáno k nabízení alternativního investičního fondu a je vhodné pro typického investora alternativního investičního fondu;
- c) veškerá smluvní ujednání s finančními zprostředkovateli nebo zástupci jsou pozměněna nebo zrušena s účinností ode dne zrušení oznámení, aby se zabránilo jakémukoli novému nebo dalšímu přímému či nepřímému nabízení nebo umístění podílových jednotek nebo akcií, jichž se týká oznámení uvedené v odstavci 2.

Ode dne uvedeného v prvním pododstavci písm. c) správce ukončí veškeré nové nebo další přímé i nepřímé nabízení nebo umístování podílových jednotek nebo akcií alternativního investičního fondu, který spravuje, v členském státě, ohledně nějž předložil oznámení podle odstavce 2.

2. Správce předloží příslušným orgánům svého domovského členského státu oznámení obsahující informace uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c).

3. Příslušné orgány domovského členského státu správce ověří úplnost oznámení předloženého správcem podle odstavce 2. Příslušné orgány domovského členského státu správce nejpozději do 15 pracovních dnů ode dne, kdy obdržely úplné oznámení, předají toto oznámení příslušným orgánům členského státu uvedeného v oznámení podle odstavce 2 a orgánu pro cenné papíry a trhy.

Bezprostředně po předání oznámení podle prvního pododstavce oznámí příslušné orgány domovského členského státu správce tomuto správci toto předání.

Správce v členském státě uvedeném v oznámení v odstavci 2 po dobu 36 měsíců ode dne uvedeného v odst. 1 prvním pododstavci písm. c) nesmí vykonávat předběžné nabízení podílových jednotek nebo akcií unijního alternativního investičního fondu uvedeného v oznámení ani se podílet na obdobných investičních strategiích či představách o investicích.

4. Správce musí investorům, kteří v unijním alternativním investičním fondu stále mají své investice, jakož i příslušným orgánům domovského členského státu správce poskytovat informace vyžadované podle článků 22 a 23.

5. Příslušné orgány domovského členského státu správce předají příslušným orgánům členského státu uvedeného v oznámení podle odstavce 2 informace o veškerých změnách v dokumentech a informace uvedené v příloze IV písm. b) až f).

6. Příslušné orgány členského státu uvedeného v oznámení podle odstavce 2 tohoto článku mají stejná práva a povinnosti jako příslušné orgány hostitelského členského státu správce uvedené v článku 45.

7. Aniž jsou dotčeny jiné dohledové pravomoci uvedené v čl. 45 odst. 3, ode dne předání podle odstavce 5 tohoto článku příslušné orgány členského státu uvedeného v oznámení podle odstavce 2 tohoto článku nepožadují po dotčených správcích, aby prokázali soulad s vnitrostátními právními a správními předpisy upravujícími požadavky na nabízení uvedené v článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1156 (**).

8. Pro účely odstavce 4 členské státy umožní používat jakékoli elektronické nebo jiné prostředky komunikace na dálku.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/760 ze dne 29. dubna 2015 o evropských fondech dlouhodobých investic (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 98).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1156 ze dne 20. června 2019 o usnadnění přeshraniční distribuce fondů kolektivního investování a o změně nařízení (EU) č. 345/2013, (EU) č. 346/2013 a (EU) č. 1286/2014 (Úř. věst. L 188, 12.7.2019, s. 55).“

5) V čl. 33 odst. 6 se druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„Pokud by v důsledku plánované změny správa alternativního investičního fondu prováděná správcem přestala být v souladu s touto směrnicí nebo pokud by v jejím důsledku již správce jinak nedodržel tuto směrnici, oznámí příslušné orgány domovského členského státu správce do 15 pracovních dnů od obdržení veškerých informací uvedených v prvním pododstavci správci, že takovou změnu nesmí provést.“

Je-li plánovaná změna provedena bez ohledu na první a druhý pododstavec nebo dojde-li k neplánované změně, v jejímž důsledku by správa alternativního investičního fondu prováděná tímto správcem přestala být v souladu s touto směrnicí nebo v jejímž důsledku by již správce jinak nedodržel tuto směrnici, přijmou příslušné orgány domovského členského státu správce veškerá vhodná opatření podle článku 46 a neprodleně tuto skutečnost oznámí příslušným orgánům hostitelského členského státu správce.“

6) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 43a

Zařízení dostupné pro neprofesionální investory

1. Aniž je dotčen článek 26 nařízení (EU) 2015/760, členské státy zajistí, aby správce v každém členském státě, v němž zamýšlí nabízet podílové jednotky či akcie některého alternativního investičního fondu neprofesionálním investorům, zajistil zařízení k plnění těchto úkolů:

a) zpracovávat pokyny investorů k úpisu, platbě, odkupu a vyplacení souvisejících s podílovými jednotkami nebo akciemi alternativního investičního fondu v souladu s podmínkami stanovenými v dokumentech alternativního investičního fondu;

b) poskytovat investorům informace, jak mohou být pokyny uvedené v písmenu a) prováděny a jak se vyplácí výnosy z odkupu a vyplacení;

- c) usnadňovat nakládání s informacemi o uplatňování práv investorů vyplývajících z jejich investic do alternativního investičního fondu v členském státě, ve kterém je alternativní investiční fond nabízen;
- d) zpřístupňovat informace a dokumenty podle článků 22 a 23 investorům pro účely kontroly a pořizování jejich kopií;
- e) poskytovat investorům informace týkající se úkolů, které zařízení plní, na trvalém nosiči vymezeném v čl. 2 odst. 1 písm. m) směrnice 2009/65/ES a
- f) působit jako kontaktní místo pro komunikaci s příslušnými orgány.

2. Členské státy po správci nepožadují, aby byl v hostitelském členském státě fyzicky přítomen, ani aby jmenoval třetí osobu pro účely odstavce 1.

3. Správce zajistí, aby zařízení k plnění úkolů uvedených v odstavci 1, včetně plnění elektronickými prostředky, bylo zajištěno:

- a) v úředním jazyce nebo v některém z úředních jazyků členského státu, ve kterém je alternativní investiční fond nabízen, či v jazyce schváleném příslušnými orgány uvedeného členského státu;
- b) samotným správcem, nebo třetí osobou podléhající předpisům a dohledu týkajícím se úkolů, které mají být provedeny, nebo oběma těmito subjekty;

Pro účely písmene b) v případě, kdy úkoly plní třetí osoba, musí být pověření této třetí osoby doloženo písemnou smlouvou, která stanoví, které z úkolů uvedených v odstavci 1 neprovádí správce, a že třetí osoba obdrží od správce veškeré relevantní informace a dokumenty.“

7) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 69a

Posouzení režimu pasu

Před tím, než vstoupí v platnost akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 67 odst. 6, na jejichž základě se pravidla stanovená v článku 35 a v článcích 37 až 41 stávají použitelnými, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž zohlední výsledek posouzení režimu pasu stanoveného v této směrnici, včetně rozšíření tohoto režimu na mimounijní správce. Ke zprávě případně připojí legislativní návrh.“

8) V příloze IV se doplňují nové body, které znějí:

- „i) nezbytné informace, včetně adresy pro fakturaci nebo pro sdělování veškerých použitelných regulačních poplatků nebo uplatnitelných nákladů ze strany příslušného orgánu hostitelského členského státu;
- j) informace o zařízeních pro plnění úkolů podle článku 43a.“

Článek 3

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 2. srpna 2021 přijmou a zveřejní vnitrostátní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 2. srpna 2021.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 4***Hodnocení**

Komise nejpozději 2. srpna 2024 na základě veřejné konzultace a v návaznosti na jednání s orgánem ESMA a příslušnými orgány provede hodnocení uplatňování této směrnice. Do 2. srpna 2025 předloží Komise zprávu o uplatňování této směrnice.

*Článek 5***Přezkum**

Do 2. srpna 2023 Komise předloží zprávu, v níž posoudí mimo jiné přínosy harmonizace ustanovení vztahujících se na správcovské společnosti SKIPCP, které testují zájem investorů o konkrétní představu o investicích nebo investiční strategii, a případně nutnost předložit za tímto účelem jakékoli návrhy na změnu směrnice 2009/65/ES.

*Článek 6***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 7

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/1161
ze dne 20. června 2019,
kteřou se mění směrnice 2009/33/ES o podpoře čistých a energeticky účinných silničních vozidel
(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu se závěry Evropské rady z 23.–24. října 2014 se Unie zavázala k udržitelnému, konkurenceschopnému, bezpečnému a dekarbonizovanému energetickému systému. Sdělení Komise ze dne 22. ledna 2014 nazvané „Rámec politiky pro oblast klimatu a energetiky v období 2020–2030“ stanoví pro Unii ambiciózní závazky dále snížit emise skleníkových plynů o alespoň 40 % do roku 2030 v porovnání s úrovněmi v roce 1990, zvýšit podíl spotřeby energie z obnovitelných zdrojů alespoň o 27 %, dosáhnout úspory energie alespoň o 27 % a zlepšit energetickou bezpečnost, konkurenceschopnost a udržitelnost v Unii. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ⁽⁴⁾ následně stanovila podíl energie z obnovitelných zdrojů na nejméně 32 % hrubé konečné spotřeby energie Unie do roku 2030 a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2002 ⁽⁵⁾ stanovila pro Unii nový cíl pro energetickou účinnost do roku 2030 ve výši nejméně 32,5 %.
- (2) Ve svém sdělení ze dne 20. července 2016 nazvaném „Evropská strategie pro nízkoemisní mobilitu“ Komise oznámila, že je třeba urychlit dekarbonizaci odvětví dopravy, a proto je třeba, aby emise skleníkových plynů a emise látek znečišťujících ovzduší z dopravy jednoznačně směřovaly k nulovým hodnotám v polovině století, aby mohly být splněny závazky Unie přijaté na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, která se konala v roce 2015 v Paříži. Kromě toho je třeba neprodleně výrazně snížit emise látek znečišťujících ovzduší z dopravy, které poškozují zdraví a životní prostředí. Toho lze dosáhnout prostřednictvím souboru politických iniciativ, včetně opatření podporujících přechod k veřejné dopravě a využívání zadávání zakázek k podpoře čistých vozidel.
- (3) Ve svém sdělení ze dne 31. května 2017 nazvaném „Evropa v pohybu – Agenda pro sociálně spravedlivý přechod na čistou, konkurenceschopnou a propojenou mobilitu pro všechny“ Komise zdůrazňuje, že nárůst výroby a využívání čistých vozidel, infrastruktury alternativních paliv a nových služeb mobility využívajících digitalizaci a automatizaci v Unii přináší řadu výhod pro občany Unie, členské státy a průmyslová odvětví. Mezi tyto výhody patří bezpečnější a plynulá mobilita a omezení expozice emisím škodlivých znečišťujících látek. Dále, jak je uvedeno v projevu o stavu Unie ze dne 13. září 2017, je jedním z hlavních cílů Unie získat celosvětově vedoucí postavení v dekarbonizaci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 25.7.2018, s. 58.

⁽²⁾ Úř. věst. C 387, 25.10.2018, s. 70.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2019.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2002 ze dne 11. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2012/27/EU o energetické účinnosti (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 210).

- (4) Jak bylo oznámeno v uvedeném sdělení Komise „Evropa v pohybu“, tato směrnice je součástí druhého balíčku návrhů, který přispěje k úsilí Unie o dosažení nízkemisní mobility. Tento balíček, který byl představen ve sdělení Komise ze dne 8. listopadu 2017 nazvaném „Jak dosáhnout nízkemisní mobility – Evropská unie, která chrání naši planetu, posiluje postavení spotřebitelů a brání svůj průmysl a pracovníky“, obsahuje kombinaci opatření na straně nabídky a opatření na straně poptávky, jež mají Unii nasměrovat k nízkemisní mobilitě a současně posílit konkurenceschopnost jejího ekosystému mobility. Podpora čistých vozidel by měla probíhat souběžně s dalším rozvojem veřejné dopravy jakožto způsobem, jak omezit dopravní přetížení na silnicích, a snížit emise tak a zlepšit kvalitu ovzduší.
- (5) Inovace nových technologií pomáhají snižovat emise vozidel a omezovat znečištění ovzduší a hlukovou zátěž, přičemž podporují dekarbonizaci odvětví dopravy. Nárůst využívání silničních vozidel s nízkými a nulovými emisemi sníží emise CO₂ a některých znečišťujících látek (jemné částice, oxidy dusíku a nemethanové uhlovodíky), a tak zlepši kvalitu ovzduší ve městech a jiných znečištěných oblastech a současně přispěje ke konkurenceschopnosti a růstu průmyslu Unie na rostoucích globálních trzích s vozidly s nízkými a nulovými emisemi. Komise by měla přijmout politická opatření na podporu rozsáhlého průmyslového využívání těchto nových technologií a růstu odpovídající výrobní kapacity ve všech členských státech s cílem přispět k vytváření rovných výchozích podmínek a vyrovnaného rozvoje napříč členskými státy.
- (6) Podle odhadů vývoje trhu bude nákupní cena čistých vozidel setrvale klesat. Nižší provozní náklady a náklady na údržbu umožňují konkurenceschopnější celkové náklady na jejich vlastnictví již dnes. Očekávané snížení nákupní ceny v příštím desetiletí dále omezí překážky, které brání dostupnosti čistých vozidel na trhu a jejich využívání.
- (7) I když je Unie jedním z vedoucích regionů, pokud jde o výzkum a ekologické inovace vysoké hodnoty, největší výrobci autobusů na bateriový elektrický pohon a baterií sídlí v asijsko-tichomořské oblasti. Podobně pohánějí vývoj světového trhu s bateriovými elektromobily trhy v Číně a Spojených státech. Ambiciózní unijní politika v oblasti zadávání zakázek na čistá vozidla pomůže podnítit inovace a dále posilovat konkurenceschopnost a růst průmyslu Unie na čím dál tím více globálních trzích s čistými vozidly a s nimi spojenou technologickou infrastrukturou. Jak již konstatovala ve svém sdělení ze dne 3. října 2017 nazvaném „Zajistit lepší fungování zadávání veřejných zakázek v Evropě a pro Evropu“, povede Komise i nadále úsilí o zajištění rovných výchozích podmínek a podporu lepšího přístupu na trhy třetích zemí s veřejnými zakázkami, včetně zakázek na nákup, leasing, pronájem nebo nákup na splátky silničních vozidel.
- (8) Vzhledem k tomu, že veřejné výdaje na zboží, práce a služby představovaly v roce 2018 přibližně 16 % HDP, mohou veřejné orgány prostřednictvím své politiky zadávání zakázek rozvíjet a podporovat trhy s inovativním zbožím a službami. V zájmu dosažení tohoto cíle by směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/33/ES⁽⁶⁾ měla stanovit jasné a transparentní požadavky, včetně jasných a dlouhodobých cílů v oblasti zadávání zakázek a jednoduché metody jejich výpočtu. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU⁽⁷⁾ a 2014/25/EU⁽⁸⁾ stanoví minimální pravidla pro zadávání zakázek, která koordinují způsob, jímž veřejní zadavatelé a odvětvoví zadavatelé pořizují stavební práce, zboží a služby. Tyto směrnice zejména stanoví celkové peněžní mezní hodnoty pro vymezení těch veřejných zakázek, které mají podléhat právním předpisům Unie týkajícím se veřejných zakázek. Tyto mezní hodnoty platí také pro směrnici 2009/33/ES.
- (9) Dostupnost dostatečné infrastruktury pro dobíjení a čerpání paliva je nezbytná pro zavádění vozidel na alternativní paliva. Dne 8. listopadu 2017 přijala Komise akční plán na podporu urychleného zavádění infrastruktury pro alternativní paliva v Unii, včetně zvýšení podpory zavádění veřejně dostupné infrastruktury z prostředků Unie, které napomůže vytvoření příznivějších podmínek pro přechod na čistá vozidla, a to i ve veřejné dopravě. Komise do 31. prosince 2020 přezkoumá provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU⁽⁹⁾ a předloží legislativní návrh na její změnu, bude-li to v návaznosti na tento přezkum považovat za nezbytné.

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/33/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře čistých a energeticky účinných silničních vozidel (Úř. věst. L 120, 15.5.2009, s. 5).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva (Úř. věst. L 307, 28.10.2014, s. 1.)

- (10) Směrnice 2009/33/ES doplňuje horizontální právní předpisy Unie o zadávání zakázek, k nimž přidává kritéria udržitelnosti, díky čemuž má podněcovat trh s čistými a energeticky účinnými silničními vozidly. Komise provedla v roce 2015 následné hodnocení směrnice 2009/33/ES a dospěla k závěru, že uvedená směrnice neodstartovala zavádění čistých vozidel na trh v celé Unii, zejména vzhledem k nedostatkům v oblasti její působnosti a v jejích ustanoveních týkajících se pořízování vozidel. Na základě tohoto hodnocení bylo zjištěno, že dopad uvedené směrnice na snižování emisí skleníkových plynů a látek znečišťujících ovzduší a na podporu konkurenceschopnosti příslušných odvětví je velmi omezený.
- (11) V posouzení dopadů týkajícím se revize směrnice 2009/33/ES provedeném Komisí byly zdůrazněny přínosy změny celkového správního přístupu k pořízování čistých vozidel na úrovni Unie. Stanovením minimálních cílů pro zadávání zakázek může účinně pomoci dosáhnout cíle, kterým je podporovat a podněcovat zavádění čistých vozidel na trh, oproti spoléhání se na internalizaci externích nákladů do obecného rozhodování o veřejných zakázkách, přičemž je třeba připomenout význam zvažování environmentálních aspektů při každém rozhodování o veřejných zakázkách. Střednědobé a dlouhodobé přínosy pro občany a podniky Unie tento přístup plně odůvodňují, pokud ponechá dostatečnou flexibilitu veřejným zadavatelům a odvětvovým zadavatelům při výběru konkrétní technologie k použití.
- (12) Rozšíření působnosti směrnice 2009/33/ES na takové praktiky, jako jsou leasing a pronájem vozidel a jejich nákup na splátky, jakož i na zakázky na určité služby, zajistí, aby do oblasti působnosti této směrnice spadaly veškeré relevantní praktiky zadávání veřejných zakázek. Oblast působnosti této směrnice by měla zahrnovat ty služby, u nichž vozidla používaná pro jejich poskytování spadají do kategorie vozidel v oblasti působnosti této směrnice a představují zásadní prvek dané zakázky, například služby veřejné silniční dopravy, služby jednoúčelové silniční osobní dopravy, nepravidelnou osobní dopravu, specifické poštovní a kurýrní služby a služby sběru odpadu. Tyto služby by měly být identifikovány použitím příslušných kódů společného slovníku pro veřejné zakázky uvedených v příloze. Stávající zakázky by neměly být touto směrnicí zpětně dotčeny.
- (13) Mezi hlavními zúčastněnými stranami existuje široká podpora pro stanovení takové definice čistých vozidel, která bere ohled na požadavky snižovat emise skleníkových plynů a látek znečišťujících ovzduší z lehkých užitkových vozidel. K zajištění odpovídajících pobídek pro zavádění vozidel s nízkými a nulovými emisemi na trh v Unii, je třeba sladit ustanovení o zadávání veřejných zakázek na jejich pořízování podle této směrnice s definicí vozidel s nízkými a nulovými emisemi stanovenou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/631⁽¹⁰⁾. Opatření provedená podle této směrnice přispějí k dodržování požadavků standardů stanovených v nařízení (EU) 2019/631. Pro zlepšení kvality ovzduší by čistá vozidla měla dosahovat lepších výsledků, než jsou minimální požadavky na oxidy dusíku (NO_x) a ultrajemné částice (počet částic, PN) stanovené v platných mezních hodnotách u emisí v reálném provozu. Nad rámec vozidel s nulovými emisemi v současnosti existuje jen málo lehkých užitkových vozidel s emisemi látek znečišťujících ovzduší dosahujícími 80 % stávajících limitů emisí nebo méně. Očekává se však, že počet těchto vozidel v nadcházejících letech poroste, což se týká zejména plug-in hybridních vozidel. Ambicióznější přístup k zadávání zakázek může pro trh představovat důležitou další pobídku.
- (14) Čistá těžká užitková vozidla by měla být definována tím, že využívají alternativní paliva v souladu se směrnicí 2014/94/EU. Mají-li být u vozidel pořízovaných prostřednictvím zadání zakázky využívána tekutá biopaliva nebo paliva syntetická či parafinická, musí veřejní zadavatelé a odvětvoví zadavatelé prostřednictvím povinných smluvních ujednání nebo jiných, obdobně účinných prostředků v zadávacím řízení zajistit, aby v těchto vozidlech byla využívána výhradně taková paliva. Tato paliva sice mohou obsahovat palivová aditiva, jako je tomu například u paliva na bázi ethanolu pro upravené dieselové motory (ED95), ale neměla by být smíchána s fosilními palivy.
- (15) Pro zlepšení kvality ovzduší v obcích je nezbytné modernizovat vozové parky čistými vozidly. Mimoto zásady oběhového hospodářství vyžadují prodloužení životnosti výrobků. Proto by měly být do naplňování příslušných minimálních cílů pro zadávání zakázek započítávána rovněž vozidla, která splňují požadavky na čistá vozidla nebo vozidla s nulovými emisemi v důsledku dovybavení.

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/631 ze dne 17. dubna 2019, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily a pro nová lehká užitková a kterým se ruší nařízení (ES) č. 443/2009 a nařízení (EU) č. 510/2011 (Úř. věst. L 111, 25.4.2019, s. 13).

- (16) Lehká a těžká užitková vozidla se používají pro různé účely a mají různou úroveň tržní vyspělosti; bylo by tedy užitečné, aby ustanovení o zadávání zakázek tyto rozdíly zohledňovala. Při posuzování dopadů bylo zjištěno, že trhy pro městské autobusy s nízkými a nulovými emisemi charakterizuje větší vyspělost, zatímco trhy pro nákladní automobily s nízkými a nulovými emisemi jsou v ranější fázi vývoje. Kvůli omezené úrovni vyspělosti trhu nízkemisních autokarů a autokarů s nulovými emisemi, relativně omezené úloze zadávání zakázek na tomto segmentu trhu a jejich specifickým provozním požadavkům by autokary neměly spadat do oblasti působnosti této směrnice. V souladu s přístupem uplatňovaným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009⁽¹⁾ a předpisu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) č. 107 se vozidla kategorie M₃ s prostory pro stojící cestující, které jim umožňují častý pohyb, považují za autobusy, a vozidla kategorie M₃ s velmi omezenými nebo neexistujícími prostory pro stojící cestující jsou považována za autokary. Vzhledem k velmi omezenému trhu s dvoupodlažními autobusy a k jejich specifickým konstrukčním omezením je třeba uplatnit v průběhu prvního referenčního období spadajícího do působnosti této směrnice nižší minimální cíle pro zadávání zakázek na vozidla s nulovými emisemi z této kategorie těžkých užitkových vozidel v těch členských státech, v nichž dvoupodlažní autobusy představují významný podíl zakázek.
- (17) Aby se předešlo uložení nepřiměřeného břemene na veřejné orgány a provozovatele, měly by mít členské státy možnost vyjmout z požadavků této směrnice zakázky na některá vozidla se zvláštními charakteristikami spojenými s jejich provozními požadavky. Tato vozidla zahrnují obrněná vozidla, sanitky, pohřební automobily, vozidla kategorie M₁ s přístupností pro invalidní vozík, autojeřáby, vozidla konstruovaná a vyrobená pro použití především na staveništích nebo v lomech, zařízení přístavů či letišť a vozidla specificky konstruovaná a vyrobená nebo upravená k použití ozbrojenými složkami, civilní ochranou, protipožárními útvary a složkami odpovídajícími za udržování veřejného pořádku. Tyto úpravy se mohou týkat instalace specializovaného komunikačního zařízení nebo výstražných světel. Požadavky stanovené touto směrnicí by se neměly uplatňovat na vozidla, která jsou konstruována a vyrobená specificky pro provádění prací a která nejsou vhodná pro přepravu cestujících nebo zboží. Tato vozidla zahrnují rovněž vozidla pro údržbu silnic, jako jsou sněhové pluhu.
- (18) Stanovení minimálních cílů pro zadávání zakázek na čistá vozidla, jež mají být splněny na úrovni členských států ve dvou referenčních obdobích končících v roce 2025 a v roce 2030, by mělo přispět k jistotě ohledně této politiky na trzích, kde jsou nutné investice do mobility s nízkými a nulovými emisemi. Stanovení minimálních cílů přispívá k vytvoření trhu pro čistá vozidla v celé Unii. Poskytují čas na úpravu zadávání veřejných zakázek a vysílají jasný signál pro trh. Uložení povinnosti, aby polovina minimální cílové úrovně u autobusů pořízených prostřednictvím zadání zakázek ve výše uvedeném období byla splněna prostřednictvím autobusů s nulovými emisemi, nadto posílí závazek k dekarbonizaci odvětví dopravy. Je třeba poukázat na skutečnost, že trolejbusy se považují za autobusy s nulovými emisemi, pokud jsou poháněny pouze elektrinou nebo používají výhradně hnací ústrojí s nulovými emisemi (nejsou-li připojeny k elektrické síti); není-li tomu tak, považují se stále za čistá. V posouzení dopadů se zmiňuje, že členské státy si stále častěji stanoví vnitrostátní cíle, v závislosti na svých ekonomických možnostech a míře závažnosti problému. Pro různé členské státy by měly být stanoveny různé cíle podle jejich ekonomických možností (hrubý domácí produkt na obyvatele) a expozice znečištění (hustota městského obyvatelstva). Územní posouzení dopadů provedené pro tuto směrnici ukázalo, že dopady budou rovnoměrně rozloženy mezi jednotlivými regiony v Unii.
- (19) Členské státy by měly mít možnost pružně přerozdělovat úsilí o splnění minimálních cílů v rámci svého území v souladu se svým ústavním rámcem a s cíli vlastní dopravní politiky. Při rozložení úsilí uvnitř členského státu by měly být zohledněny různé faktory, například rozdíly v ekonomické kapacitě, kvalita ovzduší, hustota obyvatelstva, charakteristiky dopravních systémů, politiky zaměřené na dekarbonizaci dopravy a omezování znečištění ovzduší a případná další relevantní kritéria.
- (20) Vozidla s nulovými emisemi z výfukových plynů mohou rovněž zanechávat značnou environmentální stopu z důvodu emisí pocházejících z palivového řetězce, od těžby až po palivovou nádrž, a také v závislosti na procesu výroby konstrukčních částí a jejich míře recyklovatelnosti. Aby byly baterie v souladu s cíli udržitelnosti, měly by být vyráběny tak, aby v Unii i mimo ni měly co nejmenší dopad na životní prostředí, zejména pokud jde o těžbu surovin používaných k jejich výrobě. Podpora technologií, které umožňují této výzvě čelit, jako jsou udržitelné a recyklovatelné baterie, může napomoci zajišťování celkové udržitelnosti elektrických vozidel díky

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti (Úř. věst. L 200, 31.7.2009, s. 1).

iniciativám, jako jsou Evropská bateriová aliance a unijní akční plán pro baterie, a v souvislosti s revizí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES⁽¹²⁾. Je třeba zvážit možné zohlednění emisí CO₂ naměřených za celou dobu životnosti a emisí CO₂ během celého cyklu („od těžby až ke kolům“) pro období po roce 2030, přičemž se pro účely jejich výpočtu zohlední příslušné právní předpisy Unie v dotčené době.

- (21) Evropský parlament ve svém doporučení Radě a Komisi ze dne 4. dubna 2017 v návaznosti na vyšetřování měření emisí v automobilovém odvětví⁽¹³⁾ vyzval členské státy, aby posílily ekologické politiky veřejných zakázek tím, že orgány veřejné správy budou do svého vozového parku nebo pro veřejné nebo poloveřejné programy sdílení vozidel a za účelem eliminace nových automobilů produkujících emise CO₂ do roku 2035 nakupovat vozidla s nulovými nebo mimořádně nízkými emisemi.
- (22) Maximálního účinku lze dosáhnout, když bude zadávání veřejných zakázek na čistá vozidla zacíleno do oblastí, které mají relativně vysoký stupeň znečištění ovzduší a hlukové zátěže. Veřejné orgány v členských státech se vybízejí k tomu, aby se při provádění svých domácích minimálních cílů pro zadávání veřejných zakázek zaměřily zvláště na takové oblasti. Veřejné orgány v členských státech se rovněž vybízejí k tomu, aby přijaly opatření, jako je zpřístupnění dostatečných finančních zdrojů veřejným zadavatelům a odvětvovým zadavatelům s cílem zabránit tomu, aby náklady na splnění minimálních cílů pro zadávání veřejných zakázek stanovených v této směrnici vedly k vyššímu jízdnému pro spotřebitele nebo k omezení služeb veřejné dopravy nebo aby odrazovaly od rozvoje čisté nesilniční dopravy, například tramvají či metra. Ve svých zprávách podle této směrnice by měly veřejné orgány zohlednit související opatření. V zájmu zabránění nepřiměřenému zatížení a v zájmu optimalizace potenciálních výsledků této směrnice by měla být veřejným orgánům poskytována vhodná technická podpora.
- (23) Veřejná doprava přispívá k emisím z odvětví dopravy jen malým dílem. Aby dále podpořily dekarbonizaci dopravy, zlepšily kvalitu ovzduší a zachovaly rovné podmínky pro různé provozovatele, mohou členské státy v souladu s právem Unie rozhodnout, že uloží obdobné požadavky také soukromým provozovatelům a službám, kteří nespádají do oblasti působnosti této směrnice, jako jsou provozovatelé taxislužby, půjčovny automobilů a společnosti organizující spolujízdu.
- (24) Pro veřejné zadavatele a odvětvové zadavatele jsou důležitým nástrojem náklady životního cyklu, pomocí nichž mohou zohlednit energetické a environmentální náklady v průběhu životního cyklu vozidla, včetně nákladů na emise skleníkových plynů a emise dalších znečišťujících látek podle příslušné metodiky, aby tak stanovily jejich peněžní hodnotu. Vzhledem k nedostatečnému využívání metodiky pro výpočet provozních nákladů za dobu životnosti podle směrnice 2009/33/ES a informacím poskytovaným veřejnými zadavateli a odvětvovými zadavateli o využití vlastních metodik přizpůsobených jejich konkrétním okolnostem a potřebám by nemělo být použití žádné metodiky povinné, ale veřejní zadavatelé a odvětvoví zadavatelé by měli mít možnost vybrat si jakoukoliv metodiku stanovení nákladů životního cyklu, která jim pomůže při zadávání zakázek, na základě kritérií ekonomicky nejvýhodnější nabídky, jak je popisují článek 67 směrnice 2014/24/EU a článek 82 směrnice 2014/25/EU, přičemž zohlední nákladovou efektivnost během životnosti vozidla a environmentální a sociální aspekty.
- (25) Zprávy o zadávání veřejných zakázek podávané podle této směrnice by měly poskytovat jasný přehled o trhu, aby bylo možno účinně sledovat její provádění. Podávání zpráv by mělo začít předběžným podáním informací členskými státy Komisi do 2. srpna 2022, a pokračovat první úplnou zprávou o provádění minimálních cílů pro zadávání veřejných zakázek v roce 2026 a poté každé tři roky. Tento harmonogram je třeba sladit se stávajícími povinnostmi týkajícími se podávání zpráv na základě směrnice 2014/24/EU a 2014/25/EU. Aby se minimalizovalo administrativní zatížení veřejných orgánů a aby vznikl účelný přehled o trhu, je třeba usnadnit zjednodušené podávání zpráv. Komise poskytne řešení týkající se registrace a monitorování v rámci databáze Tenders Electronic Daily (dále jen „databáze TED“) a zajistí komplexní podávání zpráv pro vozidla s nízkými a nulovými emisemi a vozidla na další alternativní paliva v souvislosti se společným slovníkem pro veřejné zakázky Unie. Zvláštní kódy ve společném slovníku pro veřejné zakázky pomohou při registraci a monitorování v rámci databáze TED.

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 298, 23.8.2018, s. 140.

- (26) Další podpory pro zavádění čistých vozidel a jejich infrastruktury na trh může být dosaženo prostřednictvím cílených podpůrných opatření v oblasti veřejné podpory na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie. Tato opatření zahrnují zvýšené využívání finančních prostředků Unie na podporu obměňování vozových parků ve veřejné dopravě, lepší výměnu znalostí a sladění zadávání veřejných zakázek, aby bylo možné provádět opatření v dostatečně velkém měřítku, které umožní snižovat náklady a ovlivňovat trh. V pokynech pro státní podporu na ochranu životního prostředí a energetiku na období 2014–2020 ⁽¹⁴⁾ je uvedena možnost veřejné podpory ve prospěch prosazování rozvoje infrastruktur potřebných pro distribuci alternativních paliv. Na tuto veřejnou podporu se však budou stále vztahovat pravidla Smlouvy o fungování Evropské unie, zejména její články 107 a 108.
- (27) Veřejným zadavatelům a odvětvovým zadavatelům mohou dále pomáhat cílená podpůrná opatření pro zadávání veřejných zakázek na čistá vozidla. V rámci současného víceletého finančního rámce na období 2014–2020 již má Unie k dispozici celou řadu různých fondů na podporu členských států, místních orgánů a dotčených provozovatelů při jejich přechodu na udržitelnou mobilitu. Pro financování projektů městské mobility jsou klíčovými zdroji zejména evropské strukturální a investiční fondy. Program Unie na podporu výzkumu, Horizont 2020, který byl zaveden nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ⁽¹⁵⁾, financuje výzkumné a inovační projekty v oblasti městské mobility a inteligentních měst a obcí a Nástroj pro propojení Evropy, který byl zaveden nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ⁽¹⁶⁾, podporuje zavádění příslušné infrastruktury v městských uzlech. Tato směrnice zavádí definici čistého vozidla a stanovuje minimální cíle pro jejich nákup prostřednictvím veřejných zakázek, čímž může napomoci lépe cílenému využívání finančních nástrojů, a to i ve víceletém finančním rámci na období 2021–2027. Tato podpůrná opatření povedou ke snížení počátečních vysokých investic do změn infrastruktury a podpoří dekarbonizaci dopravy.
- (28) S cílem pomoci zajistit plné využití potenciálních výhod by Komise měla poskytnout členským státům pokyny týkající se různých fondů Unie, které lze využít, a měla by usnadnit a organizovat výměnu znalostí a osvědčených postupů mezi členskými státy za účelem podpory nákupu, leasingu, pronájmu nebo koupě na splátky čistých a energeticky účinných silničních vozidel veřejnými zadavateli a odvětvovými zadavateli. Komise by rovněž měla i nadále poskytovat místním orgánům a provozovatelům technické a finanční poradenské služby prostřednictvím takových nástrojů, jako jsou Evropské centrum pro investiční poradenství nebo projekty JASPERS a JESSICA. Taková podpora by měla zahrnovat podněcování veřejných zadavatelů a odvětvových zadavatelů k tomu, aby při společném zadávání zakázek na energeticky účinná silniční vozidla s nízkými emisemi kombinovali své zdroje, a mohli tak dosáhnout úspor z rozsahu a usnadnit plnění cílů této směrnice.
- (29) K maximalizaci dopadu investic je třeba lépe koordinovat mobilitu a územní plánování měst, například pomocí využití plánů udržitelné městské mobility (SUMP). Jde o plány vypracované napříč jednotlivými oblastmi politiky a ve spolupráci s různými úrovněmi správy, které spojují různé druhy dopravy, silniční bezpečnost, nákladní dopravu, řízení mobility a inteligentní dopravní systémy. Plány udržitelné městské mobility mohou hrát důležitou úlohu při plnění cílů Unie, pokud jde o snižování emisí CO₂, hluku a znečištění ovzduší.
- (30) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení jednotné formy zpráv, které předkládají členské státy, a systému jejich předkládání. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁷⁾.
- (31) Komise by měla do 31. prosince 2027 přezkoumat provádění směrnice 2009/33/ES. Tento přezkum by měl být případně doprovázen legislativním návrhem na změnu uvedené směrnice na období po roce 2030, včetně stanovení nových ambiciózních cílů a rozšíření oblastí působnosti na další kategorie vozidel, jako jsou vozidla

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. C 200, 28.6.2014, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění zařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

kategorie L a stavební stroje. Ve svém přezkumu by Komise měla mimo jiné posoudit, zda lze tuto směrnici sladit s některou metodikou výpočtu emisí CO₂ během životního cyklu a emisí CO₂ během celého cyklu, která byla vypracována v souvislosti s výkonnostními normami Unie pro emise CO₂, jakož i možnost podporovat udržitelné a recyklovatelné baterie a používání pneumatik nejvyšších tříd a protektorovaných pneumatik.

- (32) Ačkoliv se minimální cíle pro zadávání veřejných zakázek stanovené touto směrnicí nevztahují na orgány a instituce Unie, bylo by vhodné, aby orgány a instituce Unie šly příkladem.
- (33) Jelikož cíle této směrnice, totiž zajistit na straně poptávky motivaci pro čistá vozidla za účelem podpory přechodu na nízkoemisní mobilitu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu společného a dlouhodobého rámce příslušné politiky a z důvodu rozsahu, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (34) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽¹⁸⁾ se členské státy zavázaly připojit v odůvodněných případech k oznámení o svých opatřeních za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva jeden nebo více dokumentů vysvětlujících vztah mezi jednotlivými částmi směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem jejího provedení. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (35) Směrnice 2009/33/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2009/33/ES

Směrnice 2009/33/ES se mění takto:

- 1) Název se nahrazuje tímto:

„Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/33/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře čistých silničních vozidel na podporu nízkoemisní mobility“;

- 2) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Předmět a cíle

Tato směrnice od členských států vyžaduje zajištění toho, aby veřejní zadavatelé a odvětvoví zadavatelé zohledňovali při zadávání zakázek na určitá silniční vozidla energetické a ekologické dopady za dobu životnosti vozidla, včetně spotřeby energie, emisí CO₂ a emisí určitých znečišťujících látek, s cílem podporovat a podněcovat trh s čistými a energeticky účinnými vozidly a posílit přínos odvětví dopravy k politikám Unie v oblasti životního prostředí, klimatu a energetiky.“;

- 3) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Výjimky

Členské státy mohou z požadavků této směrnice vyjmout vozidla uvedená v čl. 2 odst. 2 písm. d) a odst. 3 písm. a) a b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 (*) a v části A bodech 5.2 až 5.5 a 5.7 přílohy I uvedeného nařízení.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o dozoru nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a č. 595/2009 a o zrušení směrnice 2007/46/ES (Úř. věst. L 151, 14.6.2018, s. 1).“;

⁽¹⁸⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

4) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na:

- a) zadávání zakázek na nákup, leasing, pronájem nebo nákup na splátky silničních vozidel veřejnými zadavateli nebo odvětvovými zadavateli, pokud mají povinnost v zadávacím řízení použít postupy stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU (*) a 2014/25/EU (**);
- b) uzavírání smluv o veřejných službách ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 (***), jejichž předmětem je poskytování služeb v silniční osobní dopravě při překročení mezní hodnoty, kterou stanoví členské státy tak, aby nepřekračovala příslušnou mezní hodnotu stanovenou v čl. 5 odst. 4 uvedeného nařízení;
- c) zadávání zakázek na služby uvedených v tabulce 1 přílohy této směrnice, pokud veřejní zadavatelé nebo odvětvoví zadavatelé mají povinnost v zadávacím řízení použít postupy stanovené ve směrnici 2014/24/EU a 2014/25/EU.

Tato směrnice se vztahuje pouze na zakázky, u nichž byla zaslána výzva k účasti v soutěži po 2. srpnu 2021, nebo pokud není výzva k účasti v soutěži stanovena, na zakázky, u nichž veřejný zadavatel nebo odvětvový zadavatel zahájil zadávací řízení po uvedeném dni.

2. Tato směrnice se nepoužije na:

- a) vozidla uvedená v čl. 2 odst. 2 písm. a), b) a c) a odst. 3 písm. c) nařízení (EU) 2018/858;
- b) vozidla kategorie M₁, která nejsou vozidly třídy I nebo třídy A ve smyslu čl. 3 bodů 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 (****).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

(***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 1).

(****) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti (Úř. věst. L 200, 31.7.2009, s. 1).“;

5) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „veřejnými zadavateli“ veřejní zadavatelé vymezení v čl. 2 odst. 1 bodu 1 směrnice 2014/24/EU a článku 3 směrnice 2014/25/EU;
- 2) „odvětvovými zadavateli“ zadavatelé vymezení v článku 4 směrnice 2014/25/EU;
- 3) „silničním vozidlem“ vozidlo kategorie M nebo N ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) 2018/858;

4) „čistým vozidlem“:

- a) vozidlo kategorie M₁, M₂ nebo N₁ s maximálními emisemi výfukových plynů vyjádřenými v CO₂ g/km a emisemi znečišťujících látek v reálném provozu nižšími než procentní podíl příslušných emisních limitů uvedených v tabulce 2 přílohy, nebo;
- b) vozidlo kategorie M₃, N₂ nebo N₃ využívající alternativní paliva ve smyslu čl. 2 bodů 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU (*) s výjimkou paliv s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy vyráběných ze surovin, u nichž je zjištěno značné rozšíření oblasti produkce na půdu s velkou zásobou uhlíku v souladu s článkem 26 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 (**). U vozidel využívajících tekutá biopaliva nebo syntetická či parafinická paliva nesmějí být tato paliva smíchána s konvenčními fosilními palivy;

5) „těžkým užitkovým vozidlem s nulovými emisemi“ čisté vozidlo ve smyslu bodu 4 písm. b) tohoto článku bez spalovacího motoru nebo se spalovacím motorem, který vypouští méně než 1 g CO₂/kWh, měřeno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 (***) a prováděcími opatřeními k němu, nebo který vypouští méně než 1 g CO₂/km, měřeno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 (****) a prováděcími opatřeními k němu.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva (Úř. věst. L 307, 28.10.2014, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

(***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 1).

(****) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1).“;

6) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Minimální cíle pro zadávání zakázek

1. Členské státy zajistí, aby zakázky na vozidla a služby podle článku 3 splňovaly minimální cíle pro zadávání zakázek na čistá lehká užitková vozidla stanovená tabulce 3 přílohy a na čistá těžká užitková vozidla uvedená v tabulce 4 přílohy. Tyto cíle jsou vyjádřeny jako minimální procentní podíl čistých vozidel na celkovém počtu silničních vozidel, jež spadají do celkové množiny všech zakázek podle článku 3 zadaných mezi 2. srpnem 2021 a 31. prosincem 2025 pro první referenční období a mezi 1. lednem 2026 a 31. prosincem 2030 pro druhé referenční období.

2. Pro účely výpočtu minimálních cílů pro zadávání zakázek se za datum zakázky, které má být bráno v potaz, považuje datum ukončení zadávacího řízení zadáním zakázky.

3. Vozidla, která splňují definici čistého vozidla podle čl. 4 bodu 4 nebo těžkého užitkového vozidla s nulovými emisemi podle čl. 4 bodu 5 v důsledku dovybavení, mohou být započítána jakožto čistá vozidla nebo těžká užitková vozidla s nulovými emisemi pro účely dodržování minimálních cílů pro zadávání zakázek.

4. U zakázek podle čl. 3 odst. 1 písm. a) se počet silničních vozidel, která byla předmětem každé zakázky na nákup, leasing, pronájem nebo nákup na splátky, zohlední pro účely hodnocení dodržování minimálních cílů pro zadávání zakázek.

5. U zakázek podle čl. 3 odst. 1 písm. b) a c) se počet silničních vozidel, která mají být využívána pro poskytování služeb a která byla předmětem každé zakázky, zohlední pro účely hodnocení dodržování minimálních cílů pro zadávání zakázek.

6. Pokud nové cíle pro období po 1. lednu 2030 nebudou přijaty, platí i nadále po následující pětileté období cíle stanovené pro druhé referenční období, které se vypočítají v souladu s odstavci 1 až 5.

7. Členské státy mohou uplatňovat nebo mohou povolit svým veřejným zadavatelům nebo odvětvovým zadavatelům uplatňovat vyšší vnitrostátní cíle nebo přísnější požadavky, než stanoví příloha .“;

7) Články 6 a 7 se zrušují;

8) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Výměna znalostí a osvědčených postupů

Komise usnadňuje a organizuje výměnu znalostí a osvědčených postupů mezi členskými státy ohledně postupů na podporu zadávání zakázek na čistá a energeticky účinná silniční vozidla veřejnými zadavateli a odvětvovými zadavateli.“;

9) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 9 směrnice 2014/94/EU.

Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Jestliže má být stanovisko výboru získáno písemným postupem, ukončí se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě pro předložení stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádají členové výboru prostou většinou.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“;

10) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Předkládání zpráv a přezkum

1. Do 2. srpna 2022 členské státy Komisi informují o opatřeních přijatých k provedení této směrnice a o svých záměrech, pokud jde o budoucí prováděcí činnosti, včetně harmonogramu a případného sdílení úsilí mezi různými úrovněmi veřejné správy, a dalších informací, které daný členský stát považuje za relevantní.

2. Do 18. dubna 2026 a poté každé tři roky členské státy předloží Komisi zprávu o provádění této směrnice. Tyto zprávy se předkládají společně se zprávami uvedenými v čl. 83 odst. 3 druhém pododstavci směrnice 2014/24/EU a čl. 99 odst. 3 druhém pododstavci směrnice 2014/25/EU a obsahují informace o opatřeních přijatých k provedení této směrnice a o budoucích prováděcích činnostech a případné další informace, jež členské státy považují za relevantní. Tyto zprávy rovněž uvedou počet a kategorie vozidel, která jsou předmětem zakázek uvedených v čl. 3 odst. 1 této směrnice, na základě údajů poskytnutých Komisí v souladu s odstavcem 3 tohoto článku. Informace by měly být uvedeny podle kategorií stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002 (*).

3. Aby pomohla členským státům při plnění jejich povinností podávat zprávy, Komise shromáždí a zveřejní počet a kategorie vozidel, která jsou předmětem zakázek uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) a c) této směrnice, přičemž relevantní údaje získá z oznámení o výsledcích zadávacích řízení obsažených v databázi Tenders Electronic Daily (TED) v souladu se směrnicemi 2014/24/EU a 2014/25/EU.

4. Do 18. dubna 2027 a poté každé tři roky Komise na základě zpráv uvedených v odstavci 2 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice, ve které upřesní opatření přijatá v této souvislosti členskými státy.

5. Do 31. prosince 2027 Komise přezkoumá provádění této směrnice a v případě potřeby předloží legislativní návrh na její změnu pro období po roce 2030, včetně stanovení nových cílů a zahrnutí nových kategorií vozidel, jako jsou dvoukolová a tříkolová vozidla.

6. Komise přijímá prováděcí akty v souladu s čl. 9 odst. 2, jimiž stanoví formát zpráv uvedených v odstavci 2 tohoto článku a náležitosti jejich předkládání.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002 ze dne 5. listopadu 2002 o společném slovníku pro veřejné zakázky (CPV) (Úř. věst. L 340, 16.12.2002, s. 1).“;

11) Příloha se nahrazuje zněním obsaženým v příloze této směrnice.

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 2. srpna 2021. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 20. června 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

INFORMACE PRO PROVÁDĚNÍ MINIMÁLNÍCH CÍLŮ PRO ZADÁVÁNÍ ZAKÁZEK NA ČISTÁ SILNIČNÍ VOZIDLA NA PODPORU NÍZKOEMISNÍ MOBILITY V ČLENSKÝCH STÁTECH

Tabulka 1: Kódy služeb uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. c) podle společného slovníku pro veřejné zakázky (CPV)

Kód CPV	Popis
60112000-6	Služby veřejné silniční dopravy
60130000-8	Služby jednoúčelové silniční osobní dopravy
60140000-1	Nepravidelná osobní doprava
90511000-2	Sběr odpadu
60160000-7	Silniční poštovní doprava
60161000-4	Přeprava balíků
64121100-1	Doručování pošty
64121200-2	Doručování balíků

Tabulka 2: Emisní limity pro čistá lehká užitková vozidla

Kategorie vozidel	do 31. prosince 2025		od 1. ledna 2026	
	CO ₂ g/km	Emise látek znečišťujících ovzduší ⁽¹⁾ v reálném provozu jako procento emisních limitů ⁽²⁾	CO ₂ g/km	Emise látek znečišťujících ovzduší ⁽¹⁾ v reálném provozu jako procento emisních limitů ⁽²⁾
M ₁	50	80 %	0	nepoužije se
M ₂	50	80 %	0	nepoužije se
N ₁	50	80 %	0	nepoužije se

(¹) Oznámené maximální hodnoty emise pro počet částic (PN) v reálném provozu (RDE) v #/km a oxidů dusíku (NO_x) v mg/km, jak jsou uvedeny v bodě 48.2 prohlášení o shodě a popsány příloze IX směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES (*) jak pro úplné, tak pro městské RDE cesty.

(²) Použitelné emisní limity stanovené v příloze I nařízení (ES) č. 715/2007 nebo následných právních aktech.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

Tabulka 3: Minimální cíle pro zadávání zakázek pro podíl čistých lehkých užitkových vozidel v souladu s tabulkou 2 na celkovém objemu zakázek na lehká užitková vozidla uvedených v článku 3 na úrovni členských států.

Členský stát	od 2. srpna 2021 do 31. prosince 2025	od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2030
Lucembursko	38,5 %	38,5 %
Švédsko	38,5 %	38,5 %
Dánsko	37,4 %	37,4 %
Finsko	38,5 %	38,5 %
Německo	38,5 %	38,5 %
Francie	37,4 %	37,4 %
Spojené království	38,5 %	38,5 %
Nizozemsko	38,5 %	38,5 %
Rakousko	38,5 %	38,5 %
Belgie	38,5 %	38,5 %
Itálie	38,5 %	38,5 %
Irsko	38,5 %	38,5 %
Španělsko	36,3 %	36,3 %
Kypr	31,9 %	31,9 %
Malta	38,5 %	38,5 %
Portugalsko	29,7 %	29,7 %
Řecko	25,3 %	25,3 %
Slovinsko	22 %	22 %
Česko	29,7 %	29,7 %
Estonsko	23,1 %	23,1 %
Slovensko	22 %	22 %
Litva	20,9 %	20,9 %
Polsko	22 %	22 %
Chorvatsko	18,7 %	18,7 %
Maďarsko	23,1 %	23,1 %
Lotyšsko	22 %	22 %
Rumunsko	18,7 %	18,7 %
Bulharsko	17,6 %	17,6 %

Tabulka 4: Minimální cíle pro zadávání zakázek pro podíl čistých těžkých užitkových vozidel na celkovém objemu zakázek na čistá těžká užitková vozidla podle článku 3 na úrovni členských států (*)

Členský stát	Nákladní automobily (kategorie vozidel N ₂ a N ₃)		Autobusy (kategorie vozidel M ₃) (*)	
	od 2. srpna 2021 do 31. prosince 2025	od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2030	od 2. srpna 2021 do 31. prosince 2025	od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2030
Lucembursko	10 %	15 %	45 %	65 %
Švédsko	10 %	15 %	45 %	65 %
Dánsko	10 %	15 %	45 %	65 %
Finsko	9 %	15 %	41 %	59 %
Německo	10 %	15 %	45 %	65 %
Francie	10 %	15 %	43 %	61 %
Spojené království	10 %	15 %	45 %	65 %
Nizozemsko	10 %	15 %	45 %	65 %
Rakousko	10 %	15 %	45 %	65 %
Belgie	10 %	15 %	45 %	65 %
Itálie	10 %	15 %	45 %	65 %
Irsko	10 %	15 %	45 %	65 %
Španělsko	10 %	14 %	45 %	65 %
Kypr	10 %	13 %	45 %	65 %
Malta	10 %	15 %	45 %	65 %
Portugalsko	8 %	12 %	35 %	51 %
Řecko	8 %	10 %	33 %	47 %
Slovinsko	7 %	9 %	28 %	40 %
Česko	9 %	11 %	41 %	60 %
Estonsko	7 %	9 %	31 %	43 %
Slovensko	8 %	9 %	34 %	48 %
Litva	8 %	9 %	42 %	60 %
Polsko	7 %	9 %	32 %	46 %
Chorvatsko	6 %	7 %	27 %	38 %
Maďarsko	8 %	9 %	37 %	53 %
Lotyšsko	8 %	9 %	35 %	50 %

Členský stát	Nákladní automobily (kategorie vozidel N ₂ a N ₃)		Autobusy (kategorie vozidel M ₃) (*)	
	od 2. srpna 2021 do 31. prosince 2025	od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2030	od 2. srpna 2021 do 31. prosince 2025	od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2030
Rumunsko	6 %	7 %	24 %	33 %
Bulharsko	7 %	8 %	34 %	48 %

(*) Polovina minimálního cíle pro podíl čistých autobusů musí být dosaženo prostřednictvím zakázek na autobusy s nulovými emisemi ve smyslu čl. 4 bodu 5. Tento požadavek se snižuje na jednu čtvrtinu v prvním referenčním období, pokud více než 80 % autobusů, které spadají do celkové množiny všech zakázek podle článku 3 zadaných v tomto období v daném členském státě, tvoří autobusy dvoupodlažní.“

II

(Nelegislativní akty)

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise

Evropský parlament, Rada a Komise konstatují, že proces výběru umístění sídla Evropského orgánu pro pracovní záležitosti (ELA) nebyl v době přijetí jeho zakládajícího nařízení ⁽¹⁾ dokončen.

S poukazem na závazek loajální a transparentní spolupráce a na Smlouvy si jsou tyto tři orgány vědomy toho, jaký význam má od počátečních fází procesu výběru sídla orgánu ELA výměna informací.

Tato včasná výměna informací by všem třem orgánům usnadnila výkon jejich práv podle Smluv prostřednictvím souvisejících postupů.

Evropský parlament a Rada berou na vědomí záměr Komise přijmout veškeré vhodné kroky k tomu, aby zakládající nařízení obsahovalo ustanovení o umístění sídla orgánu ELA a aby se zajistilo, že tento orgán bude fungovat samostatně v souladu s uvedeným nařízením.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 21.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS